

משת"פים

רועי לירון
יוני 2016

רועי לירון
22974752
052-5289977
roeeman@017.net.il

- כל שגיאות הכתיב בדיאלוגים, מכוונות.

- ביט = פאזזה קצרה שאורכה כפעימת לב/נשימה/שינוי באנרגיה, בטון או באינטונציה/
קליטה, הבנה/שינוי בהתייחסות.

- א.ל.ש = אקסטרים לונג שוט

ל.ש = לונג שוט

ק.א = קלוז אפ

א.ס = אוף סקריץ

ד.א.ק = דיסק און קי

כותרת פתיחה על מסך שחור

בשלהי ימי שילטונו של יאסר ערפאת, הרשות הפלסטינית נמצאת בכאוס ובאנרכיה מוחלטת. הממשל הפלסטיני רובו ככולו נגוע בשחיתות ואינו מתפקד. העם הפלסטיני החי בעוני ובדלות, קרוע ומפולג בתוכו, ומופקר לאירגונים חמושים ואלים רבים, הפועלים באין מפריע ומכתיבים את סדר היום. לקלחת הזאת מתווספת מדינת ישראל שלמרות הסכמי הבנה שנחתמו וגבולות שנקבעו, היחסים בינה לבין הרשות הפלסטינית עדיין מטושטשים ולא מוגדרים. שני הצדדים שלומדים ומגששים את דרכם לחיים נורמליים, נמצאים במלחמות פנימיות וחיצוניות בלתי פוסקות, ולא תמיד ברור מי נלחם במי ועל מה. למרבה האבסורד, במלחמת הכל בכל, היכן שכסף, סמים ואלים, חוברים יחדיו לתרוב כל חלקה טובה - שם המשחק הוא גם הדבר שמאפשר לנו חיים כבני תרבות...

Fade Out

Fade In

1. חוץ, יום, מחסום קרני

סוללה של כתבי טלוויזיה מכל העולם עומדת אל מול מצלמות ומיקרופונים בידיהם. על רקע זה כתובית פתיחה:

"משנת"פים"

כתבים

[בבליל של שפות שביחד

יוצרים את רצף הרפליקה]

[צרפתית] אני נמצא במחסום קרני... [ערבית] כאן מתחדשות

שיחות השלום בין ישראל לרשות הפלסטינית... [יפנית] אחרי

תקופה ארוכה בה היה נתק מוחלט בין שני הצדדים... [אנגלית]

לאחר רצף פעולות איבה, מתקיים מפגש בדרג בכיר... [עברית]

בין האחראי על הביטחון המסכל ברשות הפלסטינית ושר

הביטחון הישראלי...

אנשי ביטחון חמושים בלבוש אזרחי מסתובבים אנה ואנה מסביב לביתן ארעי למראה, תוך שהם סורקים בעיניהם את סביבותם. זהו חורף וכולם לבושים בהתאם. בערך מחצית מאנשי הביטחון הם בעלי חזות ערבית ומחציתם בעלי חזות ישראלית. רחשי מכשירי קשר נשמעים פה ושם. מכוניות שרד ורכבי 4X4 שחורים וחדשים ממלאים את החנייה שלפני ביתן השיחות.

V.O. סאונד קשר

כל העמדות, בדיקת קשר.

איש ביטחון ישראלי 1

אחד, הכל בסדר.

איש ביטחון ישראלי 2

שתיים, הכל שקט פה.

איש ביטחון ישראלי 3

שלוש, הכל פסטורלי. בלפור היום בערב פוקר אצלי.

ערן בלפור בשנות השלושים המאוחרות שלו, גבר בַּשָּׁל המקרין נוכחות, שקט נפשי, מקצועיות וניסיון חיים ובה בעת, רגישות, רוח מסוים, תמימות ושובבות של ילד. הוא מסתובב בפאתי המתחם ליד הגדר המקיפה אותו.

ערן בלפור

אם אשתך מכינה את הג'חוןן שלה אני בא. ביט. [תוך שהוא מסב ראשו לעבר הגדר] ארבע, הכל שק...

לפתע הוא מבחין בשני מחבלים חמושים מכף רגל ועד ראש כשהם כורעים, בתוך סבך שיחים, על ברכם, מחוץ לגדר. הם אינם מבחינים בו. לאחד מהמחבלים מטול אר. פי. ג'י. על כתפו כשהוא מוכן לירי ומכוון לעבר הביתן בו ישובים האח"מים. ערן שולף את אקדחו ומכוונו לעבר המחבל.

ערן

[צועק מלוא גרונו לתוך הקשר]

גדר דרומית, גדר דרומית, חדירה! [לתוקפים] 1 1 א ק ף [עצור בערבית].

אך לפני שהוא מספיק לירות המחבל משחרר את האר. פי. ג'י. כשהוא מפספס את ערן אך במעט. ערן יורה במחבלים ומחסלם במקום. האר. פי. ג'י. פוגע בביתן השיחות, מתפוצץ והורס חלק ממנו. ברגע זה פורצים למתחם מכמה כיוונים כעשרים מחבלים, חלקם רעולי פנים, תוך שהם יורים לכל עבר, פוגעים והורגים חלק מאנשי הביטחון. פורצת במקום מהומת אלוהים. ערן רץ בכל כוחו לעבר הביתן הבוער תוך שהוא יורה לכל עבר ואף מגיע לקרב מגע עם אחד או שניים מהמחבלים ומכניע אותם.

2. פנים, יום, ביתן [פריקסט]

ערן פורץ לביתן פנימה דרך אחד הקירות הבוערים. בתוך הביתן אפוף האש והעשן, גופות פזורות וכאוס מוחלט. ערן מבחין באחד החדרים במאבטח לבוש אזרחית נאבק בשני מחבלים. הוא נלחם בעוז ונראה שלמרות שהוא במיעוט, הכוחות שווים. ערן מתערב, עוזר למאבטח והקרב מוכרע. ערן מרים את עיניו ומבחין שהמאבטח לצידו הוא מאבטח פלסטיני. המאבטח הפלסטיני הוא **תאמר עבד-אל-עזיז בילאל** [עבד-אל-עזיז - עבדו של אלוהים. בילאל - שמו של המואזין הראשון]. תאמר הוא באמצע שנות השלושים שלו, גובהו כשל ערן והוא בעל מראה אינטלקטואלי משהו וטרחני במקצת. עורו בהיר, תווי פניו נקיים ושיערו קצר מאד [לא קצוץ] ומסורק בקפידה. מבטו הוא של אדם שאם תקנה את אמונו הוא לא יהסס להקריב את חייו למענו.

תאמר

[תוך שהוא מיישר את בגדיו ומנער מהם את

האבק בניסיון להציל את כבודו האבוד]

יכולתי לגמור את זה לבד. מי ביקש ממך להתערב?!

ערן

על-לא-דבר. תבוא כל יום.

בשניה זו נשמעת יריה מהחדר הסמוך. ערן ותאמר נזעקים לחדר ממנו נשמעה היריה ורואים את אחד האחמ"ם, איש מבוגר, מדובלל למראה, יושב פרקדן על הריצפה רועד כולו כשאקדח בידו והוא מכוון לאחד המחבלים שנופל מת לציידו. כמה מאבטחים נוספים נכנסים למקום וכולם מחלצים את האח"מ מהמבנה הבוער.

3. חוץ, יום, מתחם מחסום קרני

הקרב בין המחבלים לאנשי הביטחון בעיצומו. מהומת אלוהים. יריות, מכות, פיצוצים, ריצות לכל עבר. תנועתם של המאבטחים החוצה מהמבנה אל הרכבים מתואמת, מתוזמנת ומתוזמרת, כיאה למקצוענים. כל אחד יודע מה הוא צריך לעשות בכל רגע נתון. אנשי הביטחון הישראליים מובילים את האח"מ שלהם במהירות ובאגרסיביות, לא מתחשבים בגרירת הרגליים שלו, אל אחד מרכבי ה-4X4 השחורים שעוצר לידם בחריקת בלמים. המכוניות במתחם נעות במהירות לעבר היציאה כשלתע שתי מכוניות מתנגשות זו בזו ופגושיהן נתפסים זה בזה ממש בפתח היציאה. אליהן בתאונת שרשרת מצטרפים עוד כמה רכבים. הרכבים התפוסים לא יכולים להשתחרר וגלגליהן מפרפרים במקום. עד מהרה נוצר פקק גדול לפני שער היציאה מהמתחם. כל המכוניות מתחילות לצפור ונהגיהם והמאבטחים המקיפים אותם מתחילים לצעוק לכל עבר לנסוע, לזוז. שניות ארוכות עוברות וכששום דבר לא קורה ואף אחד לא זז, ערן נכנס בהחלטיות לאחד הרכבים הישראליים ודופק רוורס פראי. הוא נכנס חזק באחד הרכבים התפוסים, מזיז אותו מפתח היציאה ובכך פותח את הפקק. תאמר יוצא מהרכב הפגוע בעצבים.

תאמר

[בציניות]

יופי, כל הכבוד. דפקת ת'ערבים. אתה מבסוט?

ערן מסתכל עליו כלא מאמין.

ערן

יש'ך בעיה עם זה? לך תתלונן אצל הראיס שלך שהיהודים דופקים אותך.

תאמר

בואנה אתה תיתן כבוד לראיס שלי ולמי שמייצג אותו פה [תוך שאנחנו רואים את האח"מ שישב ברכב מועבר לרכב אחר] הבנת?

ערן

אתה והראיס שלך ומי שמייצג אותו פה [תוך שהוא מחווה בידו על האח"מ של תאמר] לא מעניינים לי ת'תחת. פ'ף [בערבית: איך זה?]

תאמר נדלק מההערה ומתנפל על ערן. השניים מתחילים בתגרת ידיים. מאבטחים הנמצאים במקום מפרידים בין השניים, שלא בקלות נפרדים. הם אף מנסים לחזור ולהתקוטט כילדים ברגע שנראה שמרפים מהם. כל זאת כשברקע יוצאים הרכבים את המתחם וממלאים את האוויר באבק גלגליהם.

קאט ל-

4. פנים/חוץ, יום, בית בכפר ערבי [ישראל]

שוט חוץ של הכפר כשמואזין נשמע ברקע. קאט לפנים הבית. אדם בעל חזות ערבית בשנות העשרים המוקדמות שלו, בתנועות איטיות, חוגר חגורת נפץ על גופו. על חגורת הנפץ הוא לובש קפוטה [ז'קט] חרדי שחור ארוך, על פניו מודבק זקן עבות, על עיניו הוא שם משקפי ראייה מיושנות ועל ראשו הוא חובש כובע חרדי רחב שוליים. הוא יוצא מהחדר לסלון מגורים אל אדם אחר בעל חזות ערבית אשר ממתין לו. הם מתחבקים ומתנשקים בצורה מסורתית מזרחית. האיש המחופש יוצא לרכב הממתין לו מחוץ לבית. את דלת הנוסע פותח לו אדם נוסף, גוץ למראה, אשר עומד ממתין ליד האוטו. האיש המחופש מתישב באיטיות. חברו, שכאילו הולך על ביצים, סוגר אחריו את הדלת בזהירות. הוא ממהר לצידו השני של הרכב ונכנס בזהירות רבה למושב הנהג תוך שכל גופו אומר חרדה. הוא מגיע את המכונית ומתחיל לנסוע באיטיות.

5. פנים, יום, אולם בית משפט

אולם בית משפט טיפוסי. האולם ריק מקהל. ערן בלפור ולצידו עורך דינו, איש קצת מוזר למראה - שיערו מדובבל, עיניו פעורות, על חטמו משקפיים מיושנות ולבושו מרושל - יושבים אל מול כס השופט. לשמאלם יושבים שני אנשי תביעה אל שולחנם. אחד הפקידים נעמד.

פקיד

[מכריז]

בית המשפט !

הנוכחים קמים. השופט נכנס ומתיישב. הנוכחים אחריו.

שופט #1

[באפרוריות של שיגרה יומיומית]

טוב חברים שקלתי בכובד ראש את עירעורו של רב-סרן ערן בלפור בעניין המקרה שאירע לפני שלוש שנים אשר בו הואשם רב-סרן בלפור באי ביצוע משימה ובהפרת פקודה ישירה. לפי ממצאי ועדת החקירה הצבאית שמונתה לחקור את האירוע, בעודו בשטח, רגע לפני ההסתערות על היעד, ביטל רב-סרן בלפור משימה ללכידת מבוקש בכיר בשטחי הרשות הפלסטינית. כתוצאה מביטול הפעולה שלשמה נשלחת [תוך שהוא מרים עיניו לערן ומביט בו דרך משקפי החצי שעל חטמו], בראש יחידה מיוחדת, התאפשר לאותו מבוקש, לתכנן ולהוציא לפועל סידרת פיגועים שגרמה לנפגעים רבים ברחבי הארץ. ביט. לטענתך, מפקדך דאז, סגן אלוף רוזן, בניגוד להמלצתך ולאזהרותיך המפורשות, החליט להוציא חייל

בעייתי למבצע. החלטתו באה לאחר שקיבל את חוות דעתו של קצין בריאות הנפש, דוקטור משה אביב, שבחן את החייל. בחוות הדעת, המצויה בידי בית המשפט, כתב דוקטור אביב כי החייל כשיר למשימה וכי אין מניעה לשתפו בפעילות הנ"ל. למרות זאת, רגע לפני ההסתערות על היעד ובניגוד לפקודה מפורשת וישירה, ביטלת על דעת עצמך את המשימה האמורה. [השופט לוקח נשימה עמוקה] בהסתמך על חוות הדעת של הפסיכולוג הצבאי, מצאה ועדת החקירה כי שיקול דעתו של סגן-אלוף רוזן היה נכון וראוי ואתה, רב-סרן בלפור, הפרת פקודה וביטלת על דעת עצמך משימה, ראשונה במעלה בחשיבותה ובדחיפותה, ובכך סיכנת את אזרחי מדינת ישראל. ביט. בעקבות מסקנות ועדת החקירה הצבאית הודחת [תוך שהוא מרים עיניו לערן ומביט בו דרך משקפי החצי שעל חטמו], רב-סרן בלפור, מהיחידה המיוחדת ללוחמה בטרור, בה כיהנת כסגן מפקד היחידה, מה שהביא אותך למעשה לעזוב את הצבא לחלוטין. ביט. בעירעורך, רב-סרן בלפור, העליף שוב את העובדה המצערת כי דוקטור אביב הפסיכולוג, התאבד זמן קצר לאחר האירוע וכי במכתב שהשאיר אחריו כתב, כי טעה לגבי המלצתו לאפשר את שיתופו של החייל הבעייתי האמור במבצע, והוא איננו יכול לשאת את טעותו זאת ולכן עשה את מה שעשה. ביט. אני מביא בפניך, רב-סרן בלפור כי ועדת החקירה הצבאית לקחה בחשבון בשיקוליה את עניין דוקטור אביב והחליטה כפי שהחליטה. ביט. [הוא מסיר את משקפיו ופונה לערן בלפור כמסביר] רב-סרן בלפור, בזמן האירוע, לא אתה ולא סגן אלוף רוזן, לא הייתם יכולים לדעת שדוקטור אביב טעה... ולכן, התאבדותו של דוקטור אביב לא יכולה לנקות אותך מאשמה. ביט. [הוא חוזר להרכיב את משקפיו וחוזר לקרוא מהנייר] לצערי, חברים, הראיות שהובאו בפניי אינן שופכות אור חדש על המקרה ואינן יכולות להראות על שינוי בראיות הקודמות. אי לכך אני דוחה את עירעורו של רב-סרן בלפור ומשאיר בעיניך את מסקנות ועדת החקירה הצבאית למקרה זה.

השופט דופק בפטישו על השולחן פעם אחת וקם ללכת. ערן ועורך דינו מסתכלים האחד בשני במבט אבוד.

6. פנים, יום, אולם בית משפט [אולם אחר מזה שראינו זה עתה אך מעוצב באופן דומה]
 אולם בית המשפט מלא מפה לפה. סוללת עיתונאים עומדת בירכתיים ותיקתוקי מצלמותיהם נשמעים ללא הרף. אפי לְבִנָה עומד אל מול שופט פנים קפואות. אפי לְבִנָה, גבר מוצק בשנות הארבעים שלו, בעל הבעה אינטליגנטית למרות הצלקת הגדולה, אך העדינה, שמעטרת את צידם השמאלי של פניו. הוא מעט נמוך, שיערו מאפיר והוא מסופר ומסורק בקפידה. גם לבושו מוקפד אך לא מפואר והוא מעביר תחושה כאילו הוא לא שייך למעמד.

שופט #2

מר אפרים לְבָנָה, הורשעת בארבעה סעיפי רצח בכוונה תחילה, סחר בסמים מסוכנים והפצתם בהיקפים שלא נראו כמותם במקומותינו, סחיטה ואיומים, והעלמות מס במיליוני שקלים. אי לכך, אני גוזר עליך את העונש המקסימלי המותר על-פי החוק והוא ארבעה מאסרי עולם עוקבים וקנס של חמישה מיליוני שקלים על כל אחת מהעבירות האחרות באופן מצטבר, הווה אומר חמישה עשר מיליוני שקלים אשר ישולמו לקופת המדינה. [תוך שהוא מרים את עיניו ומביט באפי לבנה] אישית, אני מקווה שלא נצטרך יותר לראות אותך או לשמוע ממך בעולם הזה.

אפי לבנה מביט בשופט בפנים חתומות. השופט מכה בפטישו פעם אחת וקם. האולם נעשה רועש באחת. שניים או שלושה שוטרים שמים אזיקים על ידיו של לבנה ולוקחים אותו מהמקום.

7. פנים, יום, מסדרונות בית המשפט

ערן, ידיו בכיסי מכנסיו, ועורך דינו הולכים במסדרונות בית המשפט.

עו"ד

תשמע, מה שחשוב עכשיו זה להתרכז במה שיש. אני יודע שתמיד ראית את עצמך כאיש צבא ורצית להגיע רחוק בצבא ואני יודע שהקריירה שלך עכשיו נדפקה [ספק לעצמו] חזק. אבל תראה את החצי כוס [זאת לא טעות – רק "החצי כוס" בלי "המלאה"]...

ערן מביט בו כעל עוף מוזר.

עו"ד

[ממשיך]

אָשָׁל מכיר אותך יותר טוב מכולם והוא לקח אותך באחריות שלו והכניס אותך לשב"כ ויש לך עכשיו יופי של תפקיד ויופי של עבודה ובזה אתה צריך להתרכז.

ערן מרכין ראשו בשתיקה.

עורך-דין

הבעיה שלך זה שאתה לא יודע לעשות את הקשרים הנכונים. אתה חושב שזה שאתה בנאדם שאכפת לו ושעושה את העבודה שלו כאילו זאת שליחות מאלוהים, אנשים יעריכו אותך על זה וידאגו לך כשתצטרך. ביט. זה לא עובד ככה. כשזה מגיע לרגע שבו אתה צריך אותם אף אחד לא יראה אותך ממטר. אתה צריך לדעת איך להתחבר ולמי להתחבר כדי לשמור על עצמך. [בציניות] כמו המפקד הדגול שלך רוזן.

ערן

[בשעט נפש]

רוזן. פֿרָפֿף לאַ הייטי נותן לוי לִפְקֵד עַל מַגְרֵשׁ מַכּוֹנִיּוֹת
מְשׁוּמְשׁוֹת.

עו"ד

ולמרות זאת תראה איזה מהר הוא התקדם. הבנאדם יודע איך
לתפוס את המערכת בביצים. ביט. בלפור תראה, אני מלווה
אותך כבר הרבה זמן. שלוש שנים. מאז המקרה. אני מכיר
אותך ואני אוהב אותך אתה יודע את זה נכון? בגלל זה אני
מרשה לעצמי להגיד לך...אתה תמים מדי בנאדם.

ערן

אמרתי לך, הזהרתי אותך, התרעתי בפניו...לא להוציא את
החייל הזה לפעילות.

עו"ד

אפשר אולי לשאול את דוקטור אביב...עם איזה מתקשר טוב.

הוא מגתך בנחירה מבסוט מהבדיחה של עצמו. ערן תוקע בו מבט רציני ומוכיח. העו"ד מכחכח
בגרוננו מנסה לצאת מהפדיחה. בעודם הולכים ומדברים, חולף אותם אפי לבנה מוקף שוטרים
ואנשי ביטחון ומסביבם עשרות עיתונאים רצים אחריהם ומנסים לראיין את אפי לבנה ולהשיג
תמונה טובה. עיניהם של ערן ושל אפי לבנה מצטלבות כשהם חולפים האחד את השני.

עו"ד

[תוך שהוא מסתכל אחרי אפי לבנה]

סוף סוף תפסו ת'חולירע הזה. הגיע הזמן שיזרקו אותו באיזה
בור ושלא נשמע ממנו יותר.

ערן מביט אחרי לבנה המתרחק.

8. חוץ, יום, בית המשפט

אפי לבנה מועלה על זינזאנה שיוצאת לדרכה.

9. חוץ, יום, רחובות ירושלים

רחוב הומה ותחנות אוטובוס רבות לאורכו. מתוך ההמון מגיח המחבל המחופש לחרדי ועולה
על אחד האוטובוסים שעוצרים באחת התחנות. האוטובוס נוסע מהתחנה.

10. פנים, יום, אוטובוס

המחבל נדחק בין האנשים למרכז האוטובוס. הוא סוקר את האנשים סביבו.

11. חוץ, יום, רחובות ירושלים

הזינזאנה עם לבנה נוסעת ברחובות ירושלים.

12. פנים, יום, זינזאנה

הזינזאנה בנסיעה. לבנה מביט בשומריו בעיניים כבויות ובפנים חתומות.

13. פנים, יום, אוטובוס

האוטובוס עוצר בתחנה וכמה נוסעים יורדים, אחרים עולים. המחבל שולח ידו אל מתחת לבגדיו ממשש את כפתור ההפעלה תוך שהוא מביט מהחלון החוצה.

14. חוץ, יום, רחובות ירושלים

הזינזאנה של לבנה נוסעת ברחובות ירושלים. בשלב מסוים היא מגיעה לרמזור אדום ונעמדת.

15. פנים, יום, אוטובוס

המחבל עומד במרכז האוטובוס מזיע קשות, ממשש את כפתור ההפעלה ביד רועדת. האוטובוס מגיע לרמזור אדום ונעמד. ניתן לראות כי מעברה השני של הצומת עומדת ברמזור הזינזאנה של לבנה.

16. חוץ, יום, צומת בירושלים

הרמזור מתחלף לירוק. גם הזינזאנה וגם האוטובוס מתחילים לנסוע זה לקראת זה. שני הרכבים הולכים וקרבים זה לזה. ברגע זה...

17. פנים, אוטובוס

מחבל
[בצעקה]

אללה הוא אכבר.

המחבל לוחץ על כפתור ההפעלה. ביט. לא קורה כלום. ביט. הוא לוחץ שוב. כלום לא קורה. בבת אחת כאילו ניתן האות, מתחילה היסטריה מטורפת באוטובוס. צרחות מכל עבר, אנשים משתוללים, זועקים לנהג, דופקים על הדלתות בכל הכוח, מהומת אלוהים. בתוך כל זה ניפתח מעילו של המחבל וחגורת הנפץ שעליו מתגלה. המחבל לוחץ שוב ושוב על הכפתור ההפעלה אך לא קורה כלום. באמצע הצומת הנהג עוצר את האוטובוס, פותח את הדלתות וכל הנוסעים פורצים החוצה בפאניקה, רצים כל עוד רוחם בם הרחק מהאוטובוס. המחבל נשאר לבד באוטובוס לוחץ שוב ושוב על כפתור ההפעלה.

חוץ

הזינזאנה של לבנה חוצה את הצומת תוך שהיא עוברת בסמוך לאוטובוס העומד.

פנים

המחבל לוחץ על כפתור ההפעלה שוב. נשמע קליק קטן ואז...

חוץ

בדיוק כשהזינזאנה עוברת לידו מתפוצץ האוטובוס בפיצוץ אדיר. מהפיצוץ נפגעות מכוניות סמוכות, אנשים בקירבת מקום עפים לכל עבר, על נוסעי האוטובוס הנסים ניתן מבול של זכוכיות שבורות, רמזורים מתמוטטים וכל הצומת הופכת לסדרום ועמורה. מהפיצוץ מתהפכת הזינזאנה על צידה ובחריקות נוראיות מחליקה, מתרחקת מהאוטובוס ונעצרת כמה עשרות

מטרים ממנו. ארבעה רעולי פנים, לבושים שחור וחמושים, עטים על דלתותיה האחוריות. בפעולה יעילה, מקצועית ומאומנת, הם מצמידים חומר נפץ פלסטי למנעול ומפוצצים אותו. הדלתות האחוריות נפרצות ועשן שחור וסמך יוצא מתוך הזינזאנה. ארבעת רעולי הפנים יורים בשני השומרים ההמומים ושולפים את לבנה החוצה. כשהוא נע כשיכור מהלם הפיצוץ יוצא לבנה מהזינזאנה וקולט את המתחולל בצומת.

לבנה

[בשקט לעצמו, המום]

יא אלוהים.

ברגע זה עוצרת ואן GMC מהוה בחריקת בלמים לידם. הם מעלים את לבנה אל הרכב ונמלטים מהמקום בחריקת צמיגים.

18. פנים, יום, ואן

הואן נוסעת במהירות מטורפת, מתמרנת בין המכוניות תוך שרעולי הפנים מסירים את מסיכותיהם. עכשיו ניתן לראות שהם בעלי חזות ערבית.

לבנה

תגידו, מה אתם פסיכים? מה עשיתם? אתם לא נורמלים. הבאתם מחבל מתאבד לפוצץ אוטובוס? חארות.

הנהג

[בעברית במבטא ערבי]

זה היה קורה בכל מקרה. הפיגוע הזה מתכננים אותו כבר חודשיים. אנחנו רק תפסנו טרמפ. ביט. הבעיה שהוא התפוצץ לבד המהבול הזה. כל הנוסעים הצליחו לברוח לפני שהוא התפוצץ.

לבנה

[בהקלה משהו]

וואלה??? ביט. טוב שולחים ערבי לעשות עבודה, אז מה הוא עושה?

כל חמשת החמושים

[באכזבה ובכאסה]

עפוטה ערפית.

לבנה פורץ בצחוק גס ופרוע.

19. פנים, יום, בית דין רבני

ערן בלפור עומד מול אישה בשנות השלושים שלה. היא מרשימה בלבושה ובאיפור פניה המוקפד. כולה אומרת רשמיות, בורגנות וסגנון ויחד עם זאת רכות וחושניות. הם ניצבים ליד דוכן בית דין רבני. אל הדוכן יושבים שלושה רבנים חמורי סבר המבצעים טכס גירושים בין ערן והאישה.

20. פנים, יום, מסדרונות בית הרבנות

ערן והאישה יוצאים מחדר הרבנים. ערן, עיניו כבויות וכולו אומר תיסכול.

אישה

[בשקט נפשי, רוגע וחמלה]

אומרים שבפעם השלישית זה מצליח. אני מקווה בשבילך
שבפעם הבאה זה באמת יצליח. אבל אתה עדיין לא מוכן לזה.
לא למשפחה ולא לזוגיות.

היא מלטפת את לחיו של ערן תוך שהיא מביטה בו במבט חומל ואוהב ומתרחקת. ערן מביט אחריה ומשפיל מבטו ביאוש. הוא מעביר אצבעותיו בשעריו כמי שפישל ויודע זאת.

21. פנים, לילה, ביתו של ערן

ערן לבוש ברישול, מראהו מוזנח, בקבוק בירה בידו ועל פניו הלא מגולחים ארשת כבויה. בחדר החשוך מסביבו הבלאגן וההזנחה שולטים. יושב מרוח על ספה אל מול הטלוויזיה הדולקת הוא מזפזף בין התחנות. הוא נעצר על אחת מתחנות הטלוויזיה.

o.s. קריינית

[תוך שתמונות מהפיגוע מוקרנות על המסך]

...מחבל מתאבד פוצץ עצמו באוטובוס בצומת הולילנד
בירושלים. נגרם נזק גדול לכלי הרכב ולצומת עצמה, אך לבד
מכמה פצועים קל, לא היו נפגעים בנפש. ביט. נס גדול. ביט.
ובמעבר חד...

תמונתו של עמוס רוזן עולה על המסך ועליה הכיתוב: "תת-ניצב עמוס רוזן". רוזן, בשנות הארבעים שלו ופניו מעבירים תחושה של אופורטוניסט, לקקן ונחש.

o.s. קריינית

תת ניצב עמוס רוזן יועלה מחר לדרגת ניצב ויתמנה למפקד
מרחב הדרום במשטרה. כך מסר היום דוברו של השר החדש
לבטחון הפנים. תת ניצב עמוס רוזן שירת רוב שנותיו במשמר
הגבול ואף פיקד על היחידה המיוחדת ללוחמה בטרור...

ערן מכבה את הטלוויזיה. הוא מניח מידו את בקבוק הבירה שהתרוקן וקם. הוא ניגש למקרר הקטן שניצב במטבחון קטן, צפוף ומבולגן. הוא מוציא בקבוק בירה נוסף, פותח אותו וזורק את הפקק שמחטיא את הכיור - העולה על גדותיו בכלים מלוכלכים – נופל על הריצפה, משמיע צליל מתכתי. ערן לוקח שלוק ארוך מהבירה. משרך את רגליו הוא נכנס לחדר השינה, ניגש לארון הבגדים ופותח אותו לרווחה. שורה של קולבים תלויים ועליהם מדים מגוונים מתגלה. הוא מוציא את אחד הקולבים שעליו תלויים מדי א' של משמר הגבול ועליהם בורקות דרגות ניצב משנה ועיטורים שונים. הוא מביט בהם במבט כבוי ומשליך אותם על מיטתו. אחריהם הוא משליך עוד חמישה קולבים שגם עליהם תלויים מדי א' וב' של צה"ל ומשמר הגבול.

קאט ל-

22. חוץ, לילה, חצר ביתו של ערן

ערן עומד בחצר החשוכה אל מול אש הבוערת בתוך חבית ברזל חלודה ומחוררת. הוא מביט באש תוך שהוא לוקח שלוק ארוך מבקבוק הבירה שבידו. הוא מרים קולב עליו תלויים מדיו, מסתכל עליהם באריכות ואז כמו שהוא זורק את הקולב לאש. הלהבה מתגברת באחת, משמיעה רחשים וקולות פיצפוף, ומעיפה גיצים אל על. ערן מסתכל על האש ואז לוקח את שאר הקולבים ואחד אחרי השני זורק אותם לתוך חבית האש. הוא לוקח שלוק ארוך מבקבוק הבירה שבידו תוך שעניו נעוצות באש המכלה את מדיו. בשלב מסוים הוא מוציא את ארנקו מכיסו האחורי, פותח אותו ומביט על תמונה הקבועה באחד מכיסי הארנק ובה נראים הוא וגרושתו הטריה יחדיו כשפניהם מביעות אושר ואהבה. הוא מוציא את התמונה ומשליך גם אותה אל האש. הוא לוקח שלוק ארוך נוסף מבקבוק הבירה שבידו ומשליך אותו חצי מלא, בכוח, אל תוך האש. הבקבוק מתנפץ לתוך חבית האש כשהלהבה עולה באחת, מעיפה גיצים לכל עבר.

23. פנים, יום, ביתו של ערן [חדר שינה]

החדר הפוך ומבולגן וכמה בקבוקי בירה ריקים פזורים על השטיח. השעון שעל השידה לצד המיטה מורה 04:59. הספרות מתחלפות ל-05:00 והשעון מתחיל לצלצל. שניות ארוכות עוברות עד שנשלחת יד ממתחת למצעים, מגששת את דרכה אל השעון ומפסיקה את צילצולו. ערן מתרומם באיטיות ומתיישב על סף המיטה כשהמצעים עדיין מכסים על ראשו. ביט. הוא מושך, תוך נשיפה עיפה, את המצעים כלפי מטה. פניו הנפולות והעיפות וגופו החטוב מתגלים. הוא מליט את פניו בידיו ופולט אנחת עייפות קורעת לב נוספת.

24. חוץ, יום, מתנה אימונים של השב"כ

ערן בלפור עובר מסלול אימונים עם עוד מספר אנשים. הם עולים על סולמות, על חבלים, מטפסים על קירות, עוברים מסלולי מכשולים, מתרגלים כיבוש יעדים שונים, מתאמנים בירי, בקרב פנים אל פנים וכו'. ערן מתנודד חצי מסטול ובאופן ברור הוא מתקשה לעמוד בקשיי המסלול. אחד הצעירים שליידו עוזר לו ותומך בו בקטנה.

צעיר

[תוך כדי תנועה]

שמענו על התוצאות של המשפט. אנחנו פה כולנו חושבים שזה לא מגיע לך המפקד. מצטער.

ערן מהנהן לאות תודה. בהמשך, למרות מצבו, ערן מפליא בכישוריו ויכולותיו אבל גם סופג לא מעט מכות ומפלות. תוך כדי אימוני קרב פנים אל פנים, מישוהו מספר לו על כך שעמוס רוזן התמנה זה עתה למפקד מרחב הדרום במשטרה. ערן המסטול והשבוז מאבד את הריכוז וחוטף סנוקרת שמפילה אותו לקרשים. בהמשך האימונים מודיעים לו עוד כמה אנשים על המינוי של רוזן. בכל פעם שמודיעים לו הוא יוצא מריכוז. הוא סופג את החדשה שוב ושוב עד שבאימון איגרוף, יריבו לאימון מספר לו זאת שוב וערן מכניס לו סנוקרת אדירה שמפילה אותו לקרשים חסר הכרה. אנו עוברים לראות את ערן מתאמן באייקידו [אומנות לחימה יפנית] כשיריבו מטיל אותו למזרון. ברגע זה מופיע עמי אשל, איש בשנות החמישים שלו שכל חזותו אומרת אפרוריות ושיגרה והוא מעביר תחושה של חפיפניקיות וחוסר הקפדה. עמי אשל מביט בערן שרוע על המזרון, מזיע ובאפיסת כוחות.

עמי אשל

[בציניות]

אז אני מבין ששמעת את הבשורות על החבר שלך רוזן? ! ביט.
עוד חצי שעה תידרוך אצל דולב.

אשל מתרחק. ערן מפיל ראשו באפיסת כוחות על המזרון תחתיו.

25. פנים, יום, אולם משרדים במטה השב"כ

טלוויזיית פלזמה ענקית תלויה על אחד הקירות שבאולם. תמונתו של עמוס רוזן נראית על המסך ועליה הכיתוב: "ניצב עמוס רוזן - מפקד מרחב דרום".

שדרן o.s.

השר לביטחון פנים מינה היום את ניצב עמוס רוזן, לשעבר
מפקד יחידת הימ"מ, למפקד מרחב הדרום של המשטרה...

ערן הולך מתנונדנד משהו לצידו של אשל לאורך האולם הארוך תוך שהם מעיפים מבט לעבר
המרקע.

ערן

[בעייפות, תוך שהוא מביט במרקע]

פףפף רוזן. [בהדגשה] רוזנברג.

אשל

אפי לבנה ברח. יש מידע שהוא ברשות.

ערן

[באגביות, בזילזול ובליאות משהו]

הוא שינה את השם שלו אחרי שהוא שמע ששר המשטרה
החדש משחק אותה בן-גוריון ומעדיף שלחיילים שלו יהיו
שמות עבריים.

אשל

בהנהלה מחפשים מישהו שילך לחפש אותו.

ערן

הבנאדם היה מוכן שיקראו לו דנה אינטרנשיונל אם זה היה
מסדר לו עוד איזה מינוי.

פתאום הוא קולט מה אשל אומר לו וקופא על מקומו בעוד אשל ממשיך ללכת.

ערן

[מזדעק]

מַזְהָה ? ? ? ?

הם מגיעים למשרדו של דולב. על הדלת שלט "צביקה דולב - סגן ראש השב"כ". הם נכנסים פנימה.

26. פנים, יום, חדר ישיבות

מסביב לשולחן ארוך, חלקם עומדים חלקם ישובים, נמצאים כ-10 אנשים. סגן ראש השב"כ צביקה דולב, איש כבד-גוף וגדול, כולו מקרין ביטחון וסמכותיות, נכנס.

דולב

תודה שבאתם רבותיי.

הוא מתיישב. יחד איתו מתיישבים כולם מסביב לשולחן.

אחד המסובים #1

[במיאוס]

המשטרה המהוללת שלנו לא מסוגלת לשמור על עצירים שלה כמו שצריך אז עכשיו אנחנו גם צריכים ללכת לעשות להם את העבודה.

ערן שוקע בכיסאו בעייפות, משעין את ראשו אחורנית אל משענת הכיסא. אשל שם לב לכך ומסמן משהו לאחת המזכירות שעומדות ליד הדלת.

דולב

[תוך שהוא פונה לאחד היושבים לצידו]

דרעי בא נגמור עם השטות הזאת, [תוך שהוא מסתכל בשעונו] ראש הממשלה מחכה לי עוד שעה.

האורות כבים בפרפות ורק אור של מקרן שקופיות נשאר דלוק על הקיר. דרעי ניגש ללוח תוך שתמונתו של אפי לבנה עולה.

דרעי

[תוך כדי הליכה אל הלוח]

אפי לבנה. נמלט לשטח הרשות הפלסטינית. כמו שאנחנו יודעים אפי לבנה הוא סוחר מקושר וחזק והוא זוכה שם להערכה רבה ולשיתוף פעולה מהמברחים הפלסטינים. המודיעין שלנו במקרה הזה נכון בשבעים וחמישה אחוז ואומר שצריך להגיע משלוח גדול מאד בשבוע הקרוב. זאת כנראה הסיבה שהוא קיבל עזרה מהפלסטינים.

אחד המסובים #2

איזה גודל המשלוח?

אחד המסובים #3

מדובר על הרואין וקוקאין. עדיין לא ידוע הגודל שלו אבל לפי כל הסימנים מדובר במשלוח גדול במיוחד, יוצא דופן, ומורגשת תכונה מאד רצינית בשטח.

דרעי

המשלוח אמור להגיע, כנראה מהים, אל תחומי הרשות ומשם בזליגה לתוך הארץ.

דרעי מסיים את התידורך ומתישב. האורות עדיין לא נדלקים. על הקיר מתחיל סרט מתאבדים טיפוסי שכאלה התרגלנו לראות למכביר אחרי פיגועי התאבדות. בסרט נראה צעיר בתחילת שנות העשרים שלו לבוש מדים מנומרים, חמוש רובה, עטוף שרשראות כדורים ובנדנה ירוקה לראשו, עומד ומקריא פסוקי קוראן. מאחוריו על הקיר תמונות וכתובות מיליטנטיות. אחת המזכירות מניחה כוס מים על השולחן אל מול ערן וזורקת פנימה כדור של אלקה זלצר. הכדור שוקע מותר אחוריו שובל סמיך של בועות אוויר. אחד המסובים, כהן שמו, קם מכיסאו ומתחיל לדבר תוך שהוא ניגש לקיר עליו מוקרן הסרט.

כהן

החמאס לקח אחריות על הפיגוע. המתאבד הוא מוחמד אל זוהייר פאריק עיזי. הוא בן 19 והוא מדיר-אל-בלח.

הסרט מופסק ועל הקיר עולה תמונת סטילס של פניו של מוחמד אל זוהייר במן פוטו רצח.

כהן

[ממשיך בדרמטיות תוך שהוא מורה על התמונה]

הוא קצה החוט שלנו. ברור שהיה תיאום בין הפיגוע לחטיפה של לבנה. החברים של לבנה אירגנו לעצמם פעולת הסחה וככה... כולם הרוויחו מהעניין והרגו... כמו שאומרים... שתי ציפורים במכה אחת. תודה לאל שבמקרה הזה הפיגוע לא הצליח ולא היו קורבנות בנפש. ביט. הקשר בין אירגוני הטרור לבין סוחרי הסמים תמיד היה הדוק. שתי הזרועות האלה מזינות האחת את השניה. במקרה הזה עדיין אין לנו את הקשר הקונקרטי ביניהם. כמו שאמרתי הוא גוייס ע"י החמאס אבל אנחנו עדיין לא יודעים מי ספציפית גייס אותו או באיזה איזור הוא גוייס. כמו שזה נראה עכשיו, החמאס החליף את המגייסים שלו ויקח לנו עוד זמן לעלות על המגייסים החדשים.

כהן מסיים ושם פעמיו לכיסאו תוך שהאורות נדלקים בְּרָפוּת. ערן מרים ראשו בליאות.

ערן

[בליאות ובזילזול משהו]

מה זה? זה הכל? זה כל מה שיש לכם?

כהן

[תוך שהוא מתיישב]

בשלב הזה זה מה יש.

ערן

[לאשל שיושב לצידו תוך
שהוא נאנח ומליט פניו בידיו]
לא יתנו לבנאדם להנות מראש מפוצץ בשקט.

דולב מסב על כיסאו.

דולב

[לנוכחים]

מה הסטטוס שלנו מול הפלסטינים?

אחד המסובים #3

כרגע אין לנו מה לסמוך על שיתוף פעולה מצידם. מבחינה פוליטית הם בעמדת נחיתות כרגע והם עושים הכל כדי לשים לנו רגליים. ביקשנו שיתוף פעולה מהביטחון המסכל אבל לא רק שהם לא מוכנים לעזור, הם אפילו לא מוכנים שנכניס מישהו משלנו אליהם לשטח.

ערן מתיישר בכיסאו בליאות.

דולב

[לערן]

אפשר לראות לפי החילוף שהיה פה תיכנון ואירגון מדוייקים וקפדניים. וזה מראה לנו כמה הבנאדם מקושר ומתוחכם. יש לו עבר קרבי עשיר בצבא וברור שיש לו תושיה ויכולות. בלפור, תהיה ערני ותצפה ממנו לבלתי צפוי. [תוך שהוא רוכן לאחד האנשים היושבים לצידו] המליצו עליך...

אחד המסובים #4

[בלחש]

רוזן.

ערן

[ספק לעצמו, בליאות, פלא מאמין]

יא אלוהים.

אשל מחזיר לו מבט מבין.

דולב

אה כן, מפקד מרחב הדרום החדש, עמוס רוזן. [בבוז משהו]
הבובה החדשה של שר המשטרה.

ערן

דולב אני כבר לא בשטחים שלוש שנים. איבדתי את כל הקשרים שלי שם ורוזן יודע את זה.

דולב מסתכל בו בפנים קפואות.

אחד המטובים #1

עזוב אותך בלפור אתה בשב"כ עכשיו.

רחש של הסכמה וגיחוך עובר בין הנוכחים.

אחד המטובים #2

אנחנו נלמד את היוצמחים האלה מהמטרה איך עושים ת'עבודה כמו שצריך.

רחש של גיחוך והסכמה עובר בין הנוכחים.

ערן

[מתפרץ]

רוזן רוצה שאני יעלם מהשטח ואתם משתפים איתו פעולה.

דולב

אני לא יודע מה יש לך עם רוזן אבל תשאיר את העניינים האלה בצד. אני רוצה שתמצא את לבנה לפני שהוא משלים את העיסקה. תביא אותו מצידוי חי או מת לא מעניין אותי, העיקר שלא ישלים את העיסקה שהוא מתכנן. אם הוא יעלם לנו אין סיכוי שנצליח להגיע אליו בעתיד הקרוב. לא אליו ולא לחומר שהוא יפיץ.

ערן

דולב היום להכנס לעזה למשימת פינצטה זה לא כמו פעם. היום החמאס והג'יהאד האיסלמי מאד חזק בתוך האוכלוסיה והכוחות שלהם גדלו בשלושים וחמישה אחוז בשנתיים האחרונות...

דולב

[קוטע את ערן]

תראה, בלפור, אני יודע שזאת פעם ראשונה שאנחנו עושים דבר כזה - האמת, זאת הפעם הראשונה שקורה דבר כזה - לשלוח כוח שיטור למעשה, לשטחים, על-מנת ללכוד עבריינין. אבל השטחים זה האחזיות שלנו ואתה יודע את זה. תקבל חוליה של ארבעה אנשים מהחברים שלך מהימ"מ...

ערן

[קוטע אותו, מזדעק]

ליווי? ! למה שלא פשוט תרים טלפון לראש החמאס בעזה ותגיד לו שאני בא? אם אני נכנס עם הימ"מ לשטח הם עולים עלינו לפני שאנחנו בכלל עוברים ת'גבול.

דולב

תראה, החקירה הזאת היא לא מבצע צבאי, כך שמהבחינה הזאת צריך להיות לך יותר קל. אמנם לא ניתן לך להשתמש במשת"פים שלנו, [תוך שהוא מגחך ליושבים לצידו] אין מצב שניקח סיכון כזה רק בשביל לתפוס פושע מזורגג, [הוא מחזיר את מבטו לערן] אבל מצד שני מדובר בסוחרי סמים לא באירגוני טרור. אתה לא צריך להסתערב או להכנס לקיני מחבלים. לא כזה סיפור. [תוך שהוא מורה על אשל] יהיה פה את אשל שיתן לך מודיעין בזמן אמת אם יהיה לנו, וכמו שאמרתי, יהיה לך ליווי צמוד. ביט. [תוך שהוא מסב ראשו אל אחד הפונקציונרים היושב לשמאלו ומוסיף בבדיחות] ואולי אפילו נצליח להשיג לך ליווי פלסטיני.

רחש של גיחוך עובר בין היושבים. ערן מביט בנוכחים שבוז.

27. פנים, יום, קומת משרדים במטה השב"כ

ערן יוצא מחדר הישיבות בחברת אשל. עמוס רוזן באחד המשרדים צוחק בחברת כמה גברים שמקיפים אותו. הם טופחים על שיכמו ולוחצים את ידו. הוא קולט את ערן. הוא מתנתק מחבריו וניגש אליו, פניו זורחות וכולו שופע חיוכים.

רוזן

[תוך שהוא טופח על שיכמו]

בלפור, שמעת שהמלצתי עליך?

ערן

[בציניות]

פשששש. כבוד! מפקד מרחב הדרום במשטרה המליץ עליי. בטח עשיתי משהו לא בסדר.

רוזן

[לאשל שעומד לצידו של ערן]

אשל, מה שלומך?

אשל

[לרוזן]

לא מספיק שאנחנו מסכלים לכם את ההברחות עכשיו אנחנו גם צריכים ללכת לתפוס לכם את הפושעים! ?

אשל מתרחק. רוזן לא מאבד ממצב רוחו המרומם.

רוזן

[לערן, בחיור]

אני לא זוכר מי זה היה ששאל אותי...

ערן

[בציניות]

אה מישהו שאל אותך ? !

רוזן

אבל אמרתי לו שאתה בדיוק הבנאדם שהם צריכים.

ערן

מסכן, קשה לך להפטר ממני ? או מהמחשבות על כל האנשים
שנפגעו בגלל טעויות שעשית ? !

רוזן

[בהתממות]

אני לא מבין למה אתה כל הזמן חושב שדפקתי אותך. הייתה
לנו משימה לבצע. מה רצית שאני יעשה ?

ערן

רוזן, אל תזיין לי ת'מוח. אני הזהרתי אותך, אני התרעתי בפניך
אבל אתה התעקשת שנבצע משימה בתנאים בלתי אפשריים.
ובשביל מה ? בשביל לקבל עוד כמה נקודות אצל מפקד
הגיזרה ? !

רוזן

משה אביב הקב"ן נתן לי אישור מפורש להוציא את החייל הזה
למשימה. אתה יודע את זה בלפור.

ערן

כן רק שבאופן מאד נוח הוא התאבד לנו אה ?

רוזן

[בצער מעושה]

היו לו נקיפות מצפון, מסכן. ביט. [כמנחם] בלפור עזוב אותך.
תעביר את זה. בא שנינו נמשיך הלאה. [תוך שחיוך מלוקק
עולה על שפתותיו והוא מושיט את ידו ללחיצת יד] אה ? מה
אתה אומר ?

ערן

[מתעלם מידו המושטת של רוזן]

רוזן, אני לא סומך עליך בגרוש ואם אתה המלצת עליי אז אני
מתחיל לדאוג. עשה לי טובה, אל תעשה לי טובות.

ערן פונה והולך ממנו.

28. פנים, יום, נשקיה במטה השב"כ

ערן ואשל נמצאים בנשקיה של השב"כ. ערן חותם על נשקים, אפוד, ביגוד וטלפון לווייני.

אשל

עזוב את רוזן. עזוב את הגירושים. עזוב אותך מכל זה. בתור חבר אני אומר לך, יש לך תפקיד טוב עכשיו. תתרכז בו ותסדר לעצמך את החיים.

ביט.

ערן

[תוך כדי התעסקות בנשקים בעצבנות מה]
לא נותנים לי להשתמש במשת"פים אבל כן רוצים לארגן לי ליווי פלסטיני... הם ילוו אותי ישר למוקטעה ויתלו אותי מהביצים. דולב עם הרעיונות המחורבנים שלו.

אשל מביט בו בחמלה.

אשל

אם תצטרך משהו תתקשר. אני יעדכן אותך בכל מידע חדש שיכנס.

29. פנים, יום, מוסך

המוסך ענק ומלא מכוניות. ערן בלפור נכנס למוסך כשהוא מחזיק תיק נשיאה גדול. הוא עובר ליד הבודק'ה של האחראי.

ערן

תביא ת'קדילק.

האחראי זורק לו צרור מפתחות.

אחראי

[תוך שהוא מורה באצבעו על מרצדס חבוטה בפינת המוסך]

ההיא בפינה.

ערן מגיע למכונית. מצבה קשה. היא מלאה בחלודה ומתפרקת. ערן המיואש שנראה כמי שקיבל עליו את הדין, עושה סיבוב מסביב למכונית וניתן לראות שהיא מקומטת ודפוקה מכל הצדדים. לבסוף הוא פותח את דלת הנהג בחריקה מחרישת אוזניים. הוא פונה לאחראי במבט שואל. האחראי שיצא בינתיים מהבוטק'ה עם קלסר בידו פורס את ידיו לצדדים ומשיב לו במבט של "זה מה יש". ערן כמשלים עם מר גורלו פותח את מכסה תא המטען שממאן להפתח בקלות, זורק

פנימה את תיקו ונכנס לתא הנהג. אחרי כמה נסיונות סרק הוא מצליח להתניע את האוטו ומתחיל לנסוע.

30. חוץ, יום, מחסום ארז

ערן עובר פקק מכוניות שתקוע לפני מחסום ארז. במעבר הוא מראה תעודה ונכנס לשטח הרשות. אחרי המחסום מחכות לו שלוש מכוניות אזרחיות, מרצדס אחת ושני פיג'ו. מחוץ לאחת המכוניות עומד בחור צעיר. כשערן עובר אותו, הבחור מצדיע בחיוך של הערכה, נכנס לריכבו ומצטרף אליו למבנה של שיירה. השיירה נוסעת בכבישי הרשות הפלסטינית. צילומי יופי נסיעה [צילומים ממסוק]. ניתן לראות את שיטחה זרוע החורבות המופצצות והמופגזות של עזה.

31. חוץ, יום, בית חנוך [הרשות הפלסטינית]

התנועה כבדה והכביש משובש. השיירה נוסעת באיטיות. האיזור מוזנח בצורה קשה ונראה כמו אחרי מלחמה. מהר מאד קולטים את השיירה כל מיני אנשים בעלי מבט מזרה אימה שיוצאים מכל מיני קרנות זזות וחורים למיניהם. בשלב מסוים נשמע קול שבא ממערכת הקשר. לא ברור מה הקול אומר אבל הוא נשמע פסקני באופיו. לאחר מכן...

v.o. קול בקשר

[מדבר בקשר אל ערן]

בלפור שומע?

ערן

[לקשר]

דָּבָר.

v.o. קול בקשר

קיבלתי הוראה לשנות מסלול לג'אבליה. יש מודיעין שם על מבוקש שאנחנו מחפשים בנרות כבר ארבעה חודשים. אסור שהוא יעלם לנו.

ערן

[בצעקות]

בואנה יא חארות אל תעלמו לי עכשיו. אני צריך אותכם אל תעזבו אותי פה בחור הזה. מה אתה עושה לי פה? בואנה אתה לא נורמלי.

v.o. קול בקשר

מצטער המפקד אני חייב לקחת את הקריאה הזאת, קיבלתי הוראה מפורשת. ביט. שמענו מה היה במשפט. אם זה עוזר במשהו אני וכל האנשים ביחידה היינו מוכנים לצאת איתך בעיניים עצומות לכל מארב שרק תרצה. ביט. אני חותך. ביט. (כמשתתף בצערו) בהצלחה המפקד.

מכוניות הליווי שוברות שמאלה וערן נותר לבדו נוסע במכוניתו עצבני ומקלל.

32. חוץ, יום, מחנה הפליטים דיר-אל-בלח

ערן מגיע לפאתי דיר-אל-בלח. באחת הפניות הוא נתקל לפתע במחסום מאולתר המורכב משתי מכוניות העומדות לרוחב הכביש וחוסמות את הדרך. ליד המכוניות עומדים ארבעה מחבלים עם רובים מכוונים לערן. במהרה צות מאחוריו שתי מרצדסים מהוהות וחוסמות אותו גם מאחור. ערן מקלל בינו לבינו מחפש דרך מילוט. הוא מבחין במעבר צר מימינו. הוא שובר את ההגה ונוהג את רכבו לתוך המעבר. המחבלים פותחים באש לעברו. ערן מצליח אך בקושי להכנס במעבר הצר תוך שהוא משפשף את צידי מכוניתו בקירות. מתחיל מרדף מטורף של המחבלים אחרי ערן בסימטאות דיר-אל-בלח. ערן נוהג את רכבו במהירויות מטורפות בסימטאות הצרות של מחנה הפליטים כשהוא מבריה עוברי אורח, נכנס בבאסטות של השוק המקומי ושובר ומנתץ כל מה שנקרה בדרכו. בשלב מסוים הוא נכנס לסמטה שבסופה הוא מבחין במחסום של המחבלים. הוא עוצר את רכבו ומתחיל לברוח רגלית. ערן רץ דרך סימטאות ושווקים כשהמחבלים אחריו. הוא יורה לעברם ופוגע באחד או שניים. לפתע משומקום קופץ עליו מחבל אחד ותוך שניה מצטרף אליו עוד אחד. מתחיל קרב פנים אל פנים שערן גובר בו על אחד המחבלים. בינתיים מצטרפים אליהם עוד כמה מחבלים בסכינים שלופות וכולם עולים על ערן. המחבלים עומדים להרוג את ערן. מצבו נראה אבוד. לפתע צרור יריות ארוך נשמע באויר. מכל עבר מקיפים מרצדסים ופג'ואים את חבורת המחבלים שערן במרכזם. המחבלים נעצרים ומרפים מערן. מאחת המכוניות יוצא אדם וקלשניקוב בידו.

איש עם קלץ'

[צועק בערבית]

הביטחון המסכל. עזבו אותו.

אחד המחבלים ניגש למפקד כוחות הביטחון המסכל ומתפתח ויכוח ביניהם.

ראש המחבלים

[בערבית]

הוא מהשב"כ. תן לנו לחסל אותו.

איש עם קלץ'

[בערבית, תוך שהוא ניגש לערן תופס בחולצתו,

מרים אותו וגורר אותו לכיוון אחת המכוניות]

זה לא החלטה שלכם מה לעשות איתו הוא תחת הסמכות של

השילטון המרכזי ורק הם יכולים להחליט החלטות כאלה.

ראש המחבלים

[תוך שהוא תוקע מבט מזרה אימה בערן]

זה לא סוף הסיפור מבחינתי. אני יחכה לשב"כניק הזה בפניה

ואם אני יראה אותו אני הורג אותו על המקום.

ערן מוכנס לאחד מרכבי הביטחון המסכל והם מתחילים לנוע.

33. חוץ, יום, בית פרטי בשטח פתוח [עזה]

שני מרצדסים מפוארים למדי מגיעים לבית פרטי באיזור מבודד. ליד הבית על מגרש עפר משחקים כמה ילדים בייסבול. אפי לבנה מלווה בחמישה אנשים בעלי חזות ערבית יוצאים

מהרכבים. הם במצב-רוח מרומם, צוחקים בינם לבין עצמם. הם מתקרבים למגרש המשחקים ונעצרים.

לבנה

[בהתפעלות מעושה]

בייסבול? ! [הוא מסתכל סביבו בדרמטיות מוגזמת ומופגנת]
מה זה? יצאנו מישראל והגענו לאמריקה?

כל הסובבים אותו צוחקים צחוק מלאכותי. מישהו מביא לאפי לבנה מחבט עץ מאחד הילדים.

איש #1

בא תן איזה מכה.

אפי לבנה ניגש לעמדת החובט. הוא עומד ומניף את המחבט כאחד שיודע מה הוא עושה ומתכוון לחבטה. אחד הילדים זורק אליו כדור לחבטה. אפי לבנה מניף את המחבט ומפספס. כולם כולל אותו צוחקים מהפיספוס. הוא חוזר לקבוצת המלווים שלו תוך שהוא מניף את המחבט לכיוונו של זה ושל אחר בחבורה, מאיים להכות אותם עם המחבט, בכוונה להבהיל אותם. הם כמובן נבהלים.

לבנה

[כמשתף את חבריו בחוויה]

איך בסרטים האמריקאים האלה, כל המאפיונרים הורגים את זה שבגד בהם עם אלה כזאתי של בייסבול אה? [תוך שהוא מפחיד ומבהיל בצחוק את החברים שלו עם המחבט] הם דופקים את זה בראש לזה שהסגיר אותם למשטרה, לזה שהישטנקר על החבר שלו, ל...משת"פ. לזה שפתח את הפה שלו כמו מניאק אה? איזה קטע?

כולם צוחקים צחוק מלאכותי כשלפתע עוצר לבנה אל מול אחד הסובבים אותו, מרציץ באחת, מניף את האלה ובכל כוחו חובט בפרצופו של האיש למולו. האיש נופל מת. לבנה יורק על הגופה.

לבנה

האמריקאים יודעים מה הם עושים.

34. פנים, יום, מטה הבטחון המסכל בעזה

ערן יושב במפקדת הבטחון המסכל. מולו על הקיר תמונות של מבוקשים. ערן מתמקד באחת מהן. מחמוד מגיע משומקום עם קלסר מסמכים בידו. הוא בכגדים אזרחיים. הוא בשנות הארבעים שלו, רזה, משופם, פדחתו קירחת ותווי פניו חדים. הבעת פניו אינטליגנטית והוא נותן תחושה של אדם ישיר שמבין עניין. הוא זורק את הקלסר הדק על שולחנו כמו גם את תעודתו של ערן. הוא שם לב שערן משגיח בתמונה שעל הקיר.

מחמוד

מכיר אותו?

ערן מניד בראשו לחיוב.

מחמוד

עלי מוחמד איבן סלמאן. בגללו נהרגו הרבה אזרחים
פלסטינים.

ערן מרים אליו מבט שואל.

מחמוד

הוא היה נלחם מתוך אוכלוסיה אזרחית. יש לנו חשבון שלנו
איתו, כפלסטינים. הוא מצליח להתחמק מאיתנו כבר הרבה
זמן.

ערן

[מגחך]

מתחמק מכם? אתה בטוח שאתם רוצים לתפוס אותו?

מחמוד מזעיף מבטו.

ערן

זה דלת מסתובבת פה. הם יוצאים עוד לפני שהם נכנסים.

מחמוד נועץ מבט קר בערן, מתישב אל שולחנו, פותח את תיק המסמכים ומתחיל להקריא בקול
רם.

מחמוד

[ספק לעצמו, כמקריא רשימת מכולת]

שלושה אזרחים פצועים מאושפזים בבית חולים, חמש חנויות
הרוסות, נזק לחמש מכוניות ושב"כניק ישראלי כמעט הרוג,
אחד.

ערן

תצרו קשר עם השב"כ. הם יגידו לכם מי אני ומה באתי לעשות
פ...

מחמוד

וזה למרות שלא תיאמו איתנו שום דבר.

ערן

[מופתע משהו]

תראה יש הסכמי הבנה ואני עובד פה במסגרת הסכמי ההב...

מחמוד

[מתפרץ]

במסגרת הסכמי ההבנה אין לך שום סמכות פה. אני יכול לעצור אותך עכשיו ולשים אותך אצלי במעצר. ביט. אחד כמו אפי לבנה בורח לכם כי אתם לא יכולים לשמור עליו ואנחנו צריכים ישר להתייצב ולעזור לכם כמו ערבים טובים ? ! החוצפה שלכם ויהירות שלכם והזילזול שלכם עוברים כל גבול. ביט. עכשיו למה שאני ישתף איתך פעולה ? אה ? תסביר לי. תן לי סיבה טובה אחת.

ביט.

ערן

[בלאית]

אני לא צריך לתת לך סיבות לשום דבר. שנינו יודעים למה אתה לא רוצה לתת לי לחפש אחרי אפי לבנה. ביט. כל אחד מפחד על התחת שלו. זה לגיטימי.

לפתע בבת אחת יוצא מחמוד מכליו. הוא דופק על השולחן ומעיף את תיק הניירות שעפים ומתפזרים בחדר. ערן נשאר רגוע.

מחמוד

תיזהר ! למה אני יחזיר אותך לרחוב שממנו הוצאנו ת'תחת שלך בשניה האחרונה לפני שעשו ממנו אוכל לכלבים.

ערן

[ספק לעצמו, כלא מאמין]

צדיק אחד בסדום.

מחמוד

תקשיב לי טוב יא חתיכת חרא. לא כולנו מושחתים פה. אני יושן כמו תינוק בלילה. אני את העבודה שלי עושה כשאני חושב על זה ששב"כניק ישראלי נכנס לי לשטח ומסכן את האזרחים ברחוב ויותר גרוע מזה, מסכן את עצמו. אם יקרה לך משהו זה יתן עוד תירוץ לצבא שלכם להכניס פה עוד מסוקים ועוד חיילים ולהרוג עוד ילדים ועוד אנשים חפים מפשע בדרך [תוך שהוא מסמן מרכאות בידיו] ל"מבוקש" הבא.

ביט.

ערן

[בשקט, ספק לעצמו]

אפי לבנה מתכנן מכה גדולה.

מחמוד נסער משהו. ביט.

מחמוד

אני רוצה לדעת מה אתה עושה.

ערן

אמרתי לך, תתקשר לשב"כ. הם יגידו לך... [מבין לפתע משהו וקם באחת] לא לא לא אתה לא הולך להצמיד לי פה מישהו. גם ככה זאת חקירה עדינה אני לא צריך פה מישהו שיסתובב לי בין הרגליים וידפוק לי פה ת'עבודה.

מחמוד

[קוטע אותו, בפסקנות]

זה או זה או שאני מכניס אותך למעצר. תחליט. ביט. יש פה כמה עצורים שהיו שמחים לעשות לך כמה טיפולים קוסמטיים ככה, מכל הלב.

ערן מביט בו בליאות ובכניעה.

35. פנים, יום, משרדי הבטחון המסכל הפלסטיני

מחמוד וערן הולכים במשרדי הביטחון המסכל.

מחמוד

[בשקט]

יש פה מעט אנשים שאני יכול לסמוך עליהם. אני נותן לך את הבנאדם הכי טוב שלי. היחידי שאני סומך עליו בעיניים עצומות.

מישהו נותן לערן את אקדחו והמחסניות שלו. מחמוד מתרחק. ערן, כוס קפה מהביל בידו, מכניס את האקדח לחגורתו. לפתע נתקל בו מישהו בטעות. מההתקלות נשפך הקפה שבידו על זה שניתקל בו. הניתקל מקלל בעסיסיות. ערן מרים את עיניו ורואה את תאמר (יריבו ממתחם שיחות השלום). שניהם מופתעים.

תאמר

אתה? ! ביט. לא הספיק לך לדפוק ערבי אחד באת לדפוק את כולם?

ערן

[תוך שהוא מנסה להתחמק ממנו]

אתה עדיין ערבי דפוק אה?

תאמר

[תוך שהוא חוסם את דרכו של ערן ומיישיר מבט לעיניו]
 אולי לא שמת לב איפה אתה נמצא אבל זה לא המקום הנכון
 לקרוא לערבי - דפוק. ביט. לעומת זאת, אני יכול לקרוא
 ל [מרים את קולו] יהודי כלב.

הוא מסתכל סביבו בהפגנתיות. כל הנוכחים ממשיכים בשיגרת עיסוקיהם.

תאמר

אתה רואה? לאף אחד זה לא מזיז כלום.

ערן

[תוך ששני האישים מתקרבים האחד
 לשני בצורה מאיימת, כמעט נצמדים]
 אם אתה רוצה אני מוכן גם פה לגמור את מה שאתה התחלת
 במחסום...

תאמר

את מה שאני התחלתי?

ברגע זה מחמוד מופיע.

מחמוד

[בנימה שגרתית ויבשה לערן]
 תכיר את תאמר עבד-אל-עזיז בילאל. זה המלווה שלך פה.

מחמוד מתרחק. תאמר מביט בשוק אחרי מחמוד.

תאמר

[נזעק וצועק אחרי מחמוד בערבית]
 מה? ! [תוך שהוא רודף אחרי מחמוד המתרחק] אמרת אישיות
 בכירה...מה, הוא? זאת האישיות הביטחונית הבכירה? מה?
 אתה צוחק עליי? למה אני? המפקד אתה לא מכיר אותו הוא
 פסיכי לגמרי, אנחנו שנינו נחטוף כדור בראש בגללו. ביט.
 [צועק] שישלמו לי קודם את המשכורת. אני לא עושה את זה
 בחינם!

מחמוד ממשיך ללכת בלי להתיחס כלל לתאמר ולצועקות השבר שלו. לפתע הפלאפון של תאמר
 מצלצל. תאמר עוצר ועונה.

תאמר

[בערבית]

הלו. [מקשיב לשניה] לא לא לא תקשיבי לי...לא תקשיבי לי.
אני... לא אימאן, תקשיבי לי רגע...לא חכי רגע, אל תעשי עוד
כלום חכי רגע...

ל.ש. הצד השני מנתק ותאמר מוריד את הטלפון מאוזנו ופורס את ידיו לצדדים ביאוש ובחוסר
אונים.

36. חוץ, יום, בניין הביטחון המסכל הפלסטיני

ערן ותאמר יוצאים מהבניין אל מגרש המכוניות. תאמר נעצר וערן אחריו.

תאמר

[בסמכותיות מעושה]

טוב שים לב, אתה לא מתרחק ממני, אתה לא הולך לשום מקום
בלי אישור שלי...

ערן

[תוך שהוא ממשיך ללכת בלי להתייחס אליו בכלל]
בטח, בטח, ברור, אין בעיה.

תאמר

בדיוק! פה הערבים קובעים!

ערן ממשיך ללכת לכיוון המכונית בלי לשים עליו בכלל.

תאמר

ואתה בטח לא יורה פה על אף אחד בלי הוראה ישירה ממני.
[תוך שהוא מתחיל ללכת לכיוונו של ערן] אתה שומע מה אני
אומר לך? ביט. בואנה איפה אתה הולך?

ערן נכנס למכונית ומתניע.

תאמר

[תוך שהוא ממהר להכנס למכונית אחרי ערן]

בואנה.

ערן עושה רוורס בחרק'ה ויוצא מהחנייה.

o.s. תאמר

מה יש? אתה לא רגיל שערבים אומרים לך מה לעשות?

37. פנים/חוץ, יום, מכונית המרצדס של ערן

ערן ותאמר נוסעים במכונית כשערן נוהג. תאמר מתקשר כמה פעמים בפלאפון שלו אבל אין תשובה. הוא נעשה מתוסכל ולא שקט. ערן מבחין בעצבנות של תאמר. תאמר מבחין בערן שהבחין בו.

תאמר

[בעצבנות]

מה ? !

ערן

[כמנסה להתחמק מריב]

כלום.

ביט.

תאמר

[בעצבנות]

מה אתה ? מה 'כפת לך ? לא עסק שלך.

אחרי מספר שניות של שתיקה.

תאמר

טוב, מה אנחנו עושים ?

ערן מסתכל עליו.

ערן

אנחנו לא עושים כלום. אני עושה. וזה לא עסק שלך מה אני עושה.

תאמר

לא עסק שלי ? ? ? אני יכול לקבל כדור בראש בגללך וזה לא עסק שלי ?

ערן

[מתרצה]

תראה, כל מה שאתה צריך לדעת עכשיו זה שאני מחפש את הבנאדם שגייס את מוחמד אל זוהייר פאריק עזיז. מעבר לזה, זה חקירה של השב"כ וזה לא אמור לעניין אותך יותר מזה. ביט. אני נשלחתי לפה מטעם מדינת ישראל...

תאמר

[בחשיבות מוגזמת ומעושה]

אוווו מטעם מדינת ישראל...

ערן

כן, והמשימה הזאת לא נוגעת לכם. אני לא ביקשתי משהו שילווח אותי פה, ואם זה היה תלוי בי היית עכשיו יכול ללכת לים.

הבעת פניו של תאמר משתנה. ביט.

תאמר

[בעצבים]

אני ילך לים? לא אדוני. אתה תלך לים!

ערן

אני יל...? אתה תל...! בא נבין אחד את השני. אני לא סומך עליך בשיט! אתה כאן על תקן מלווה. בלבד! זה אומר שאם אתה רוצה אתה יכול להיצמד לי לתחת איפה שאני הולך ובזה נגמר הסיפור. אם אתה תפריע לי במשהו לנהל את החקירה שלי...

תאמר

[קוטע אותו בעצבים]

אז מה יקרה? תבטל את המשימה?

ערן מסתכל עליו כלא מאמין.

תאמר

כן. אני יודע על זה. לפני שלוש שנים נטשת משימה קריטית. פה בשטחים. מחמוד אומר שהמבוקש שבאתם לתפוס ולא תפסתם בסוף, הוציא פיגועים לשטח שלכם.

ערן מרוכז בדרך שלפניו, לא עונה. ביט.

תאמר

פףפףף אני לא יודע אם לצחוק או לבכות. לצחוק על זה שאתה חייל דפוק או לבכות מזה שעכשיו החיים שלי בידיים של חייל דפוק!?

ערן

תסתכל על זה ככה. לפחות לא הרגתי אחד משלכם. ביט. תגיד תודה ותשתוק.

38. חוץ/פנים, יום, בית המחבל המתאבד

בסוכת אבלים מחוץ לבית, ישובים כ-20 אנשים. ערן ותאמר נכנסים לבית כשמבטיהם מזרי האימה של הנוכחים מלווים אותם. באחת הפינות עומד שולחן עמוס אוכל. בפינה אחרת עומדת טלויזיה דולקת ומראה בוידאו את סרט המתאבדים של הבן המתאבד שהצטלם לפני שיצא

לפיגוע [אותו סרט שראינו במטה השב"כ קודם לכן]. תאמר ניגש לאב המשפחה היושב מכונס בתוך עצמו.

תאמר

[בערבית, לאב המשפחה תוך שהוא מציג תעודה]
שלום, אני תאמר עבד-אל-עזיז בילאל וזה ערן בלפור. אנחנו
מהביטחון המסכל. באנו לשאול אותכם כמה שאלות.

אב המשפחה מרים מבטו באדישות לעבר תאמר. הוא מעביר את מבטו לערן. הוא מחזיר מבטו
אל תאמר ולבסוף משפיל את מבטו מטה. ביט. תאמר עובר לאם המשפחה שיושבת בוכיה לצידו
של האב.

תאמר

[בערבית, לאם שמחזיקה את תמונת בנה המת]
תנחומים על האובדן שלכם גברת פאריק עזיז.

ללא גינונים מיותרים מתיישב ערן ליד האב.

ערן

[בעברית]

מי גייס את הבן שלכם?

אב המשפחה

[באדישות, בערבית, בלי להסתכל בערן]

לא יודע.

ערן

עם מי הבן שלכם היה מסתובב?

האב שותק. ערן פונה לאם.

ערן

גברת, עם מי הבן שלך היה מסתובב?

אם המשפחה

[בוכיה, בערבית]

לא יודעת. לא יודעת.

ערן זז בכיסאו באי שביעות רצון.

ערן

מה אתם חושבים שהבן שלכם נהרג בגללנו? בגלל
הישראלים? הבן שלכם נהרג בגלל אנשים פנאטים שלא אכפת
להם לא מהבן שלכם ולא מכם. אז למה שלא תשתפו איתנו

פעולה ותעזרו למשפחות אחרות כדי שהילדים שלהם לא יזרקו את החיים שלהם כמו הבן שלכם ? !

תאמר

יופי של טאקט יש לך.

ערן

אָה ?

תאמר

מה אתה מתנפל עליהם ישר ? אין לך לב ? אתה לא רואה שיש פה משפחה שמתאבלת ? [בציניות] אמנם הם פלסטינים ואתה ישראלי אבל זה לא אומר שאתה יכול להתייחס אליהם כמו זבל. תהיה עדין, תהיה רגיש, תן כבוד.

מסתכל על תאמר כאילו הוא נפל מהירח.

ערן

[בציניות]

תסלח לי על הישירות. ביט. [תוך שהוא קם לתאמר] חוץ מזה אם אתה כל כך רוצה שזוה יהיה מכובד אז בא נראה אותך מדבר אתה פה עם האנשים [תוך שהוא מצביע על קהל האורחים]. זה העם שלך פה אז בא תיתן להם כבוד ותעשה את זה יותר קל לכולנו.

תאמר

[בהתממות מעושה]

מסתכל לימינו ולשמאלו]

מי ? אני ? לא לא, אני לא רוצה להפריע לך לנהל את החקירה. זה חקירה של השב"כ של מדינת ישראל. אני בכלל רוצה ללכת לים.

ערן

לא, אני אמרתי לך שלא תפריע לי בחקירה. לא אמרתי לך לא לעזור לי בחקירה.

תאמר

לא, אתה אמרת לי שזוה חקירה של השב"כ ושאני לא יתערב לך בחקירה.

ערן

לא, אני אמר... [לוקח נשימה עמוקה]. ביט. אתה צריך לשתף אותי פעולה זה אומר לעזור לי בחקירה משטרתית ולא צבאית. אז תתחיל לתשאל פה ת'אנשים.

ערן פונה לחזור למקומו אבל קולט שתאמר לא זז.

ערן

אתה הולך לדבר פה עם האנשים או שאני צריך להביא פה את הצבא?

תאמר מביט בו ארוכות ולבסוף מתנתק ממקומו באי רצון. ערן שב למקומו ליד האב והאם.

ערן

[לאב המשפחה]

מי דיבר איתכם מהחמאס?

אין תגובה. תאמר ניגש לשולחן האוכל המרכזי, מעמיס וממלא את פיו ולועס בכל פה. אנשים שעוברים לידו נועצים בו מבטי שטמה. תאמר מתנתק משולחן האוכל ומתישב בין האורחים תוך שהוא אוכל להנאתו. הוא מהנהן לשלום לאחד האורחים היושב לצידו ומחייג בפלאפון שלו.

תאמר

[לאורח שלצידו בערבית תוך שהוא מתעסק עם הפלאפון שבידו]
הכרת את מוחמד?

ללא אומר מסב האורח בצורה מופגנת את מבטו מתאמר.

תאמר

[ממשיך לדבר לאורח ומרים את הפלאפון לאוזנו]
אה לא? בסדר. אני מאמין לך.

אין תשובה בפלאפון, תאמר סוגר את הפלאפון ופונה לאחד האורחים האחרים.

תאמר

מי גייס את מוחמד?

האורח נועץ מבט בתאמר למשך שניה או שתיים, קם ממקומו ומתרחק.

תאמר

[ממשיך לדבר לאורח המתרחק באותה נימה]
אתה לא יודע? אה, או. קי.

תאמר שוב פותח את הפלאפון, מחייג ומרים את הפלאפון לאזנו תוך שהוא מסב את ראשו לעבר אורח אחר.

תאמר

[בערבית]

איפה אנחנו יכולים להשיג את האנשים שתכננו את הפיגוע
בירושלים?

האורח נועץ מבטו בתאמר. אין תשובה בפלאפון, תאמר נכנס לאי-שקט וסוגר את הפלאפון.

תאמר

[בעצבנות משהו הוא ממשיך לדבר לאורח]

אה אתה לא יודע? ! [לעצמו תוך שהוא פותח שוב את
הפלאפון ומתחיל לחייג] אנשים קשים יש פה.

אורח

[מסנן לתאמר]

משת"פ.

תאמר סוגר את הפלאפון בחדות, קם וניגש לאורח תופס אותו בחולצתו, מרים אותו ותוך קריאות
מחאה רמות שנשמעות מסביב, זורק אותו החוצה מהבית. ערן ממשיך לתחקר את בני המשפחה.

ערן

[לאב המשפחה ברישעות]

כמה כסף קיבלתם על הבן שלכם? אה? מה התעריף היום על
התאבדות? אלף דולר? אלפיים דולר? אה? יצאתם פראירים
תאמין לי. בשביל זה היה שווה לתת את הבן שלכם לרוצחים
האלה?

ביט. תאמר מופיע תוך שמאחוריו מתקבצים הנוכחים בצורה מאיימת.

אב המשפחה

[בתוקפנות, תוך שהוא קם לתאמר]

אתה בכלל מה אתה עושה פה? מה באת לכאן בכלל? באת
לעזור ליהודים? באת להיות משת"פ של היהודים? אה? תלך
מפה בוגד, תלך מהבית שלי.

האורחים מקיפים בזעם את ערן ותאמר תוך שהם קוראים קריאות מאיימות. ערן ותאמר שולפים
אקדחים. ההמון נרגע ונרתע במהירות. האב מתישב על הכיסא בכבוד ומתחיל להתייפח. ביט.

אב המשפחה

[מתייפח]

הוא היה ביישן, נחבא אל הכלים. הוא תמיד רצה להיות
מישהו. ביט. הוא תמיד רצה לעשות משהו חשוב. מסכן. ביט.
הוא היה מסתובב ברחובות בלי עבודה ובלי שום דבר לעשות
והיה ניפגש עם כל מיני טיפוסים והם היו מושכים אותו
למסגדים לשמוע כל מיני דרשות. הם נתנו לו כבוד. ערך.

לפתע מסתיים הסרט של הבן המתאבד והתמונה עוברת באחת למראות חוץ מטושטשים של מבנים נטושים והרוסים כשהמצלמה רועדת באופן קיצוני בדומה לאדם לא מיומן שאוחז בה ולא יודע להפעילה. כל המבטים מופנים לטלויזיה.

תאמר

אָה ? !

v.o. קול א'

[בערבית, בוקע מהטלויזיה]

בואנה בואנה, לא ככה לא ככה.

v.o. קול ב'

[בערבית, בוקע מהטלויזיה]

לא עזוב, עזוב, אני יודע מה לעשות.

תאמר

בואנה אני יודע איפ... זה ב...

הוא משתתק באחת ומפנה את מבטו לעבר ערן כילד שנתפס בקלקלתו. מאוחר מדי. ערן קולט אותו.

ערן

אתה יודע איפה זה ? !

שתיקה.

ערן

אתה יודע איפה זה נכון ? !

תאמר

[בהיסוס]

לא, לא...אני חשבתי שאני מכיר אבל...

ערן

אתה מכיר את המקום הזה ואנחנו עכשיו הולכים לשם !

תאמר

אני לא מכיר שום דבר ואנחנו לא הולכים לשום מקום.

ערן

בואנה תפסיק לזיין לי במוח. אתה צריך לעזור לי פה בחקירה.

אני צריך שתיקח אותי למקום הזה ואתה תיקח אותי למקום

הזה !

תאמר מסתכל סביבו על הנוכחים הזועמים ומנמיך את אקדחו בהפגנתיות.

תאמר

[בנימה מזלזלת ומאיימת]

למה מה תעשה לי אם לא?

הנוכחים מתחילים לסגור על ערן. תאמר לא מונע זאת מהם. ערן בתגובה דורך את נישקו המכוון אל הנוכחים. הם לא מתרשמים וממשיכים להתקדם לעברו באיום. ערן מתחיל לסגת לאחור.

ערן

[לתאמר תוך שהוא מביט אל ההמון בדריכות]

אם קורה לי משהו ישלחו פה את הצבא. תאמין לי אתה לא רוצה את זה.

תאמר מסתכל סביבו באדישות.

תאמר

כמו שאתה רואה אתה לא עושה פה ממש רושם.

המתח ניכר באוויר. ביט. לפתע נכנסת חוליה של שישה חיילים למקום. כולם מופתעים כולל ערן ותאמר. האורחים הזועמים נסוגים. מפקד החוליה וחייליו עוצרים על מקומם מנסים להבין מה קורה. מבולבלים, מרימים החיילים את נישקם אל הנוכחים.

תאמר

[לערן, כלא מאמין]

בואנה, מה אתה רציני?

ערן משיב בפרצוף של "וואלה? זה אשכרה קורה?".

מפקד החוליה

[בערבית במבטא ישראלי]

אני מבקש מכולם לצאת החוצה. מי שלא גר פה אני מבקש לעזוב את המקום, יש לי צו הריסה לבית הזה.

הוא מוציא נייר ומרים אותו לעיני כולם. מתחילה מהומה. צרחות צעקות, ויכוחים. לפתע נכנס לבית אדם הלבוש ברישול בחליפה ועניבה, פניו אדומים כמאיימים להתפוצץ וכולו נסער והוא מתנשם ומתנשף. סלאח אבו ריזק שמו. הוא ניגש למפקד החוליה.

סלאח אבו ריזק

[בתקיפות תוך שהוא מתנשם ומתנשף]

אני עורך דין סלאח אבו ריזק מאירגון בצלם. אני מייצג את המשפחה. יש לבני הבית זכות להגיש עירעור לבג"צ על הריסת הבית. אין לכם זכות להרוס פה שום דבר עד שהעירעור מוגש ומוכרע.

מפקד החולייה

אדוני, לי יש הוראות ברורות להרוס את הבית עכשיו. לא אליי אתה צריך לפנות בעניין הזה. לי יש את הפקודות שלי. [לנוכחים] יש לכם עשרים דקות להוציא את כל החפצים שלכם החוצה.

המהומה ניצתת שוב. החיילים מתעמתים עם חלק מיושבי הבית. תאמר ניגש לערן.

תאמר

[לערן]

תראה מה אתם עושים פה. תראה איך אתם עושים את הדברים. זה בסדר? זה צדק? מה המשפחה אשמה במה שהבן שלהם עשה?

ערן עומד אדיש משהו למתרחש. ביט.

תאמר

נו מה אתה עומד ככה? אולי תגיד להם משהו? ביט. תעשה משהו בלפור!

ערן

[בהיתממות מעושה]

אני?! מה אני יכול כבר לעשות? מי אני שמישהו ישמע לי בכלל?

ביט.

תאמר

[בחוסר רצון בולט]

בסדר, אני מכיר את המקום הזה שראינו. אני יקח אותך אליו. ביט. עכשיו תעשה משהו.

ערן מביט בתאמר.

39. חוץ, יום, בית משפחת המתאבד

תאמר נישען על מכונית המרצדס שלו ושל ערן בלפור תוך שהוא מחייג בטלפון ומעשן סיגריה. מרחוק, מנקודת מבטו של תאמר, אנו רואים את ערן בלפור מדבר עם מפקד חוליית החיילים תוך שהוא מראה לו תעודה. איננו שומעים את דבריהם. מפקד החולייה מהנהן לבסוף בראשו לחיוב. ערן והחייל מתנתקים האחד מהשני ופונים כל אחד לדרכו. החייל ניגש לבית משפחת המתאבד וערן ניגש לתאמר. באין תשובה סוגר תאמר את הפלאפון שלו. ערן מגיע.

ערן

[לתאמר]

יש להם יומיים.

מרחוק רואה תאמר את מפקד החולייה קורא בתנועות ידיים ובצעקות לחייליו לצאת מהבית ולעזוב את המקום. מחיאות כפיים וקריאות בוז נשמעות מכיוון הבית. תאמר מבחין בחולייה עולה על רכבה ואת הדחפורים מניעים ומתרחקים. באופן ברור דעתו נחה עליו. הוא נכנס למרצדס ביחד עם ערן והם מתרחקים מהמקום.

40. חוץ, יום, רחוב [ישראל]

מרצדס יוקרתית נעצרת מול בית פרטי ענק ויוקרתי מוקף גדר ועליה קבועות מצלמות. בעיקבותיה ובמרחק בטוח ממנה נעצרת מכונית פרטית אחרת בצידי הכביש. בתוכה יושב אדם, לעיניו משקפיים כהים. הוא מסתכל על המרצדס. שולה, אישה מטופחת במידה מוגזמת משהו, באמצע שנות השלושים לחייה, יוצאת מהמרצדס עמוסה בשקיות נייר עליהן מודפסים לוגואים של חברות אופנה ותכשיטים יוקרתיות. ברור שהיא חוזרת משופינג. היא נכנסת בשער הבית. האיש במכונית העוקבת יוצא מהמכונית וניגש לוואן אזרחית בעלת חלונות כהים שעומדת בקירבת מקום ועליה כתוביות ולוגואים של "בזק". האיש פותח את הדלת האחורית ונכנס פנימה. בואן פנימה יושבים שלושה אנשים, שני גברים ואישה, בלבוש מרושל, אל מול צגי טלוויזיה ומחשבים. הוואן עמוסה ציוד האזנה, ציטות ומעקב.

איש נכנס

פףפף אתם מסריחים יא אלוהים.

גבר עוקב #1

[תוך שהוא מתעסק עם אחד המכשירים שלפניו]
תודה שמוק. ביט. איפה יצאתם לטייל?

איש נכנס

[בניסיון עלוב לחקות דיבור נשי]
חזרנו משופינג. ביט. [ספק לעצמו] האישה הזאת רוקנה את הקניון. לא השאירה שום דבר לאף אחד.

גבר עוקב #1

[ספק לעצמו]
לבנה בשטחים עושה מכולנו צחוק ואנחנו צריכים ללוות את אישתו לשופינג.

האיש נכנס ומתיישב.

איש נכנס

היא אולי אוהבת לעשות שופינג כמו כל אחת אחרת אבל שלא תטעה, היא זאת שמכתיבה פה את המהלכים. ביט. אולי לבנה בשטחים אבל תאמין לי, מרכז העצבים שלו נמצא פה.

איש עוקב #1

אז מה, אישתי היא גם מרכז העצבים שלי...

אחד העוקבים האחרים שיושב לידו, לבנבן, צעיר למראה, חבוש משקפיים עגולים גדולים ונראה חנון מארץ החננות מתחיל לצחוק צחוק נוחר וילדותי. כולם מפנים אליו את מבטם. הוא מחניק את צחוקו המגעגע וחוזר להתעסק במחשב שלמולו.

איש עוקב #1

[ממשיך]

...זה לא אומר שאני אצור איתה קשר כשכל המשטרה והשב"כ יושבים לי על התחת.

עוקבת #2

[בנימה של הסתלבטות]

זה כי יש לך אחלה תחת לשבת עליו. אני מודה.

הנוכחים משמיעים קריאות ושוריקות התלהבות בעוד העוקבת מחייכת וקורצת בחברמניות. ביט. הרוחות נרגעות.

איש נכנס

אומרים שהוא נהיה כזה גדול בסמים בזכותה. ביט. אתה יכול להיות בטוח ששניצל יצור איתה קשר, בשלב כזה או אחר.

שני בני השיח מגחכים.

עוקבת #2

מה שניצל?

עוקב #1

[מגחך]

ככה היא קוראת לו.

עוקבת #2

בגלל הצלקת שלו על הפנים?

האיש הנכנס מהנהן לחיוב.

איש עוקב #1

[ספק לעצמו]

לא יודע, בנתיים לא שמענו כלום לא ממנה ולא ממנו. לא שניצל, לא המבורגר ולא סטייק.

שתיקה. ביט.

עוקב חנון

אולי נביא משו לאכול?

כולם ביחד

כן כן לך תביא משו/תביא לי גם/כן, תביא איזה סטייק בפיתה/אני רוצה המבורגר.

41. פנים/חוץ, יום, מכונית/רחובות דיר-אל-בלח | הרשות הפלסטינית
ערן ותאמר נוסעים ברכבם. ערן נוהג. תאמר מסתכל בשעונו.

תאמר

[באגביות]

אז איך זה לעבוד בשב"כ? משלמים טוב?

ערן

למה, אתה חושב לבוא לעבוד אצלנו?

תאמר

לא שילמו לנו משכורות כבר שלושה חודשים. ביט. אין כסף ברשות. הממשלה שלך עוצרת פה את הכספים שלנו. ביט. אתה אף פעם לא יודע אם תקבל את המשכורת הבאה. עד שאתה רואה כסף יוצאת לך הנשמה.

ערן מסתכל עליו במבט מבודח.

ערן

עשרים ושלוש ומשו.

תאמר

[המום]

לאהההההה! מה? כמה משלמים לכם? ביט. עשרים ושלוש ומשו? ברוטו?

ערן מהנהן לחיוב.

תאמר

כמה זה יוצא נטו?

ערן

שבע עשרה ומשו.

תאמר

וואלה?! ביט. [מהורהר] אז מה. אני עובד מהלב!

ערן

[בהערכה מעושה]

מהלב?! פשפש.

תאמר

נכון מאד. בשבילי לעבוד בשביל המדינה שלי זאת שליחות!
 גם אתם כשהקמתם את המדינה שלכם עבדתם בשביל
 השליחות, בשביל האידיאולוגיה. לא בשביל הכסף. גם אתם
 עבדתם בשביל הראיס שלכם.

ערן מביט בו לא מביין.

תאמר

דאוד גריין. ביט. בן-גוריון בשבילך.

ערן מביט בו מבודח. הם עוברים כמה אירועים בהם ילדים זורקים אבנים לעבר חיילי צה"ל
 שיורים עליהם גז מדמיע וכדורי גומי.

תאמר

גיבורים החיילים שלכם אה?

ערן

ככה זה כשאתם נותנים לילדים שלכם להלחם את המלחמות
 שלכם.

תאמר

גם בוואטנם זה היה ככה. אחד הפחדים הכי גדולים של
 החיילים האמריקאים היו הילדים שהסתובבו ברחובות. הם
 רואים את האבות שלהם נלחמים ואת האחים הגדולים שלהם
 נלחמים והם מחקים אותם ורוצים גם. אי אפשר לסגור ילד קטן
 בבית אם הוא רוצה לצאת. ביט. ככה זה עם שנלחם על החיים
 שלו נגד הכיבוש.

ערן

[בביטול]

כיבוש? אף אחד מהמאה מיליון ערבים שמסביב לא רוצה
 אותכם אז אתם אומרים כיבוש? כל הערבים משתינים עליכם
 בקשת. אז כדי לא לריב איתם, כי אתם יודעים שתפסידו, אתם
 אומרים שהיהודים דפקו אותכם?!

תאמר

אז מה אם כל הערבים מוסלמים? מה זה אומר? שמותר לכם
 לכבוש לנו את הבתים? אנחנו היינו פה לפניכם אדוני! אתם
 גירשתם אותנו מהאדמות שלנו.

ערן

אין לך משהו יותר מקורי להגיד? שאני יביא לך פה את
 התנ"ך?

תאמר

[צועק תוך שהוא שולף את אקדחו]

סע ! סע ! סע ! גז ! גז ! גז ! תן גז !

ערן מצמיד את דוושת הדלק לריצפה והמכונית מאיצה בצווחת מנוע ובחריקת גלגלים. כמוה עושה גם המרצדס שמאחוריהם כשמתוך חלונותיה מגיחים שני חמושים מצוידים ברובי סער ופותחים גם באש לעבר מכוניתם של תאמר וערן. תאמר משיב אש מאקדחו לעבר מקורות הירי השונים כשערן נוהג את מכוניתם בפראות לאורך הסימטא הצרה והארוכה. לפתע מגיחה מכונית מקצהו הנגדי של הרחוב ונוסעת אל מול מכוניתם של תאמר וערן כשגם מחלונותיה נפתחת אש לעבר ערן ותאמר.

תאמר

אינעל הכושלראבק !

הוא מסתכל לאחור ורואה את המכונית מאחוריהם ממשיכה לירוק אש לכיוונם.

תאמר

בלפור אם אנחנו יוצאים מפה אני הורג אותך.

ערן ותאמר סופגים אש מכל הכיוונים כולל מא"גים. אש המא"גים גורמת לשאריות החלונות שבמכונית להתנפץ לחלוטין ברעש גדול. תאמר מצליח להתאושש במהירות ויורה לעבר המכונית הנוסעת למולם ומאיימת להתנגש בהם.

תאמר

[כלא מאמין]

מה זה, הם הולכים להתנגש בנו ? !

שני כלי הרכב נוסעים במסלול התנגשות. ערן מאיץ עוד יותר את הרכב. תאמר מביט באימה במכונית המתקרבת לעברם במהירות.

תאמר

בואנה בלפור מה אתה עושהההההההההההה ?

שני הרכבים נוסעים זה לקראת זה במהירות מסחררת. ההתנגשות היא בלתי נמנעת ומתקרבת במהירות. ברגע זה מוציא אחד הטרוריסטים מאחד הגגות, מטול אר. פי. ג'י. ומכוונו לעבר מכוניתם של תאמר וערן. שתי המכוניות הדוהרות זו מול זו, מתקרבות האחת אל השניה. המחבל שעל הגג מהדק את אצבעו על הדק האר. פי. ג'י.

ערן

אני סופר עד שלוש.

תאמר

[בבעתה]

מה ? !

ערן

אחת.

תאמר

לא, רגע, חכה.

ערן

שתיים.

המכוניות דוהרות אחת לעבר השניה. שני המחבלים במרצדס שמולם קולטים שערן ותאמר לא הולכים לעצור. הם עוצרים בחריקת צמיגים ודופקים רוורס פראי תוך קריאות פחד הסטריות.

ערן

שלוש.

בזעקות התאבדות פותחים תאמר וערן את דלתותיהם וקופצים החוצה מהרכב הדוהר. ברגע זה המחבל שעל הגג יורה. האר. פי. ג'י. מפלח את האויר ופוגע במכוניתם של ערן ותאמר כשזו משיגה את רכב המחבלים ומתנגשת בו. שתי המכוניות מתפוצצות בפיצוץ אדיר. תאמר וערן שהתגלגלו על הכביש, נזרקים ומועפים לקירות הבתים שמשני צידי הרחוב, נחבלים מהדף הפיצוץ ומשברי המכוניות המתפזרים. ביט. היריות ממשיכות ומכל עבר ניתזים כדורים. תאמר וערן קמים בקושי, תופסים מחסות ומשיבים אש מאקדחיהם. ערן מוצא עצמו ליד חלון של אחד מבתי הקרקע ההרוסים, הדלים והעלובים שבסימטה. הירי פוסק. ערן מסמן לתאמר שנמצא מעברה השני של הסימטה, לחצות את הסימטה ולעבור אליו כדי שיוכלו להכנס אל החלון ולהמלט. תאמר קולט ומניע את ראשו לשלילה. הוא מורה על כיוון מילוט אחר ומורה לערן לעבור לצד שלו. ערן מסרב. מתחיל ויכוח בתנועות ידיים ופנטומימה. לבסוף נכנס ערן לבדו לתוך החלון.

42. פנים, יום, בית

כמה קרני אור בודדות חודרות מבעד לתריסים המוגפים של החדר האפלולי, הערום והעלוב. ערן נופל מהחלון לריצפה הקרה. הוא מתעשת במהירות, מתייצב דרוך באקדח מכוון אל החושך. לפתע הוא מבחין בזוג קשישים רועדים מתחבא מתחת לשולחן הערום והפשוט שבחדר.

ערן

אינתי כוויס? [בערבית: אתם בסדר?]

הקשישים שמסתכלים עליו בעיניים מפוחדות מהנהנים בחשש לחיוב. ערן מסתכל סביבו על החדר.

ערן

[בעברית, לעצמו]

איזה עליבות אלוהים. ביט. [כמנחם, ספק לעצמו ספק לזקנים, בעברית, בגיחוך] אתם צריכים לראות את החיים שלי.

הוא מכחכח בגרונו בניסיון לצאת מהפאדיחה כשהוא קולט את מבטם המבולבל ואת השטות שיצאה מפיו. לפתע נשמע מטח יריות מבחוץ כשלאחריהן פורץ תאמר, מתנשם ומתנשף, מתוך החלון, קורס אל תוך החדר.

תאמר

[ספק לעצמו תוך שהוא קם ומנקה את בגדיו]
מה שאנחנו לא עושים, בסוף יוצא שאנחנו צריכים לאכול חרא של ישראלים.

הוא מבחין בערן ובזקנים.

תאמר

[בעברית לערן]
אָה אני רואה שפגשת חברים חדשים? ! [בערבית לזקנים]
אתם בסדר? זה בסדר, תרגעו, זה נגמר. [לערן] בסדר?
החלפתם אי מייל? פייסבוק? אפשר לעוף מפה?

ערן מניח יד מלטפת על כתפו של הקשיש תוך שהוא מעביר מבט מלא חמלה ממנו אל הזקנה. ביט. הוא מתנתק מהזקנים ויוצא בעיקבות תאמר דרך אחד החלונות מצידו האחר של הבית.

43. חוץ, יום, סימטאות

ערן ותאמר יוצאים מחלון הבית ופורצים לכביש הראשי. המכוניות השועטות בכביש הסואן חולפות אותם ביללת צופרים, כמעט ודורסות אותם. באיומי אקדח עוצר ערן את אחד הרכבים הבאים למולו. הרכב עוצר בחריקת צמיגים. ערן מוציא את בעל הרכב המבוהל ונכנס למושב הנהג.

תאמר

[בציניות מופגנת]
מה אתה עושה? מה, זה שלך פה? אם זה היה קורה אצלכם,
לא היית לוקח ככה למישהו את הרכב. אבל פה זה מותר, למה
אנחנו ערבים נכון?

לפתע ניתזים כמה כדורים בסביבתו של תאמר. הוא נכנס במהירות לאוטו.

תאמר

נו יאללה סע סע סע מפה.

המכונית מתרחקת ביללת צמיגים משאירה מאחוריה את בעל הרכב צועק ומקלל.

44. פנים, יום, מחבואו של אפי לבנה

במרקזו של חדר פשוט למראה, רוכן אפי לבנה בחברת עוד שני אנשים מעל מפות המונחות על שולחן גדול. אחד מאנשיו של אפי לבנה נכנס לחדר. אחד האנשים שלצידו מפנה את תשומת ליבו של אפי לבנה לנכנס. אפי לבנה מסתובב אל הבא. האיש הנכנס מניד בראשו לשלילה. אפי לבנה מחזיר לו מבט אטום.

לבנה

[ספק לעצמו]

ברור ! נותנים לערכים לעשות עבודה אז הם עושים...

האנשים העומדים סביבו

[עונים במקהלה בהיסוס]

עפוטה ערפית.

הוא מעביר מבט מאיים על האנשים שמסביבו. לפתע הבעת פניו משתנה והוא מחייך.

אפי לבנה

[במתיקות]

כמו שהאמריקאים אומרים, אם לא הצלחת, נסה נסה שוב.

אחד האנשים, **עטאללה** שמו, מכחכח בגרונו בחוסר ביטחון.**עטאללה**אפשר... אפשר לחטוף את אישתו של תאמר... עבד-אל-עזיז
בילאל, זה שעובד איתו...**אפי לבנה**תגיד לי, מה אתה חושב שזה פה? שיקגו? מאיפה שאני בא לא
מערכים משפחה ולא פוגעים באנשים שלא מעורבים במשחק!
אם לכם ערבושים אין קווים אדומים זה לא אומר שגם לי אין.
[תוך שהוא מצביע על הצלקת בפניו] אתה רואה את זה? ביט.
15 שנה הייתי בצבא ונלחמתי בחארות כמוכם, אף פעם לא
פגעתי בחפים מפשע, ואני לא מתכוון להתחיל עכשיו! יש
חוקים למשחק הזה!**אחד הנוכחים**

[בלחש לעטאללה]

שניצל.

הם מגחכים בשקט כמו שני ילדים. אפי לבנה שומע את זה ומסתובב לכיוון הקול, בדומה למורה
שמסתובבת לכיתה המרעישה, מחפש מי עשה את זה. השניים משתתקים.**לבנה**

[לנוכחים]

עופו מפה.

הנוכחים יוצאים.

לבנה

עטאללה.

עטאללה ניגש אליו.

לבנה

דיברנו על עבודה עם עוד כמה אירגונים עצמאיים פה. זוכר?

עטאללה מהנהן לחיוב.

לבנה

דבר איתם, תארגן לנו פגישה.

45. חוץ, יום, איזור חרב במחנה פליטים

מכוניתם של ערן ותאמר מגיעה לאיזור חרב והרוס מהפגזות, הפצצות ויריות. הם מחנים את רכבם במרחק מה מהמתחם ויוצאים מהרכב לכיוון אחד הבתים.

46. חוץ, יום, מתחם בניינים הרוס

ערן ותאמר מתגנבים לתוך המתחם. הם מתחבאים מאחורי אחד הבניינים תוך שהם מתצפתים על הסביבה. ערן קולט שני תצפיתנים חמושים בחלון אחד הבתים. הוא מסמן לתאמר ללכת באיגוף. הם מתפצלים.

47. פנים, יום, דירה חרבה, ריקה ומוזנחת

חמוש יושב מול חלון ומביט דרכו על המתחם. סביבו מפוזרים מכשירי קשר, נשקים וכלי קפה. לפתע נכנס ערן דרך אחת הדלתות כשסיגריה כבויה בפיו.

ערן

[לחמוש, בעברית]

יש'ך אש?

המחבל מיסב פניו בהפתעה לערן אבל נשאר רגוע. ערן נשאר עומד מחייך בפתח הדלת. לפתע מופיע חמוש שני מאחורי ערן כשהוא מתגנב בלאט ונבוט בידו. הוא בא להנחית את הנבוט על ערן כשלצידו מופיע תאמר ומצמיד אקדח לרקתו. החמוש קופא על מקומו ותאמר לוקח ממנו את הנבוט. ביט. באותו רגע המחבל השני שולף אקדח ושולח ידו אל אחד ממכשירי הקשר שליידו. ברגע זה תאמר זורק עליו את הנבוט תוך שערן מזנק אליו בשתי פסיעות ענק ומשתק אותו במכה אדירה לפניו. החמוש מתמוטט על הריצפה לפני שהוא מספיק לירות או להפעיל את מכשיר הקשר. בנתיים בין החמוש השני ותאמר מתפתח מאבק. ידו של תאמר על התחמושה.

ערן

[לתאמר]

נו? מה יהיה? גם עכשיו אני צריך להתערב? איזה מן שוטר דמיקולו אתה?

תאמר

[תוך כדי מאבק מצליח לפלוט]

לא צריך אותך אני מסתדר פה יפה מאד.

המאבק נמשך אבל תאמר לא מצליח להתגבר על המחבל. ערן מחכה עוד שניה.

ערן

[תוך שהוא מתקרב לאיטו אל הנאבקים
בהבעת פנים של "לא יצא ממנו כלום זה"
זה הרגל מגונה שתדע לך.]

הוא מנחית את הנבוט שבידו בראשו של המחבל. המחבל נופל חסר הכרה. ביט. תאמר מתנפל על ערן בכעס.

תאמר

מה אתה מתערב אה? אמרתי לך לא להתערב נכון?

ערן מהסה אותו, מזכיר לו שהם צריכים להיות בשקט.

תאמר

[ממשיך בלחש תוך שהם יוצאים מהחדר]
יכולתי להסתדר לבד. אני אוכל כאלה לארוחת בוקר...

ערן

כן, כן, ברור, בלי מלח...

תאמר

בדיוק. עם יד אחת מאחורי הגב...ועם עין אחת עצומה.

הם יוצאים מהחדר תוך שתאמר ממשיך לרטון ולמלמל בכעס כמו ילד קטן.

48. פנים, יום, חדר מדרגות

תאמר וערן נכנסים לבניין באקדחים שלופים. הם מתקדמים בזהירות ובשקט ועולים במדרגות לקומה שניה. הם ממשיכים ונעצרים ליד אחת הדלתות אשר ממנה בוקע רחש מסויים. הם נעמדים משני צידי הדלת ונדרכים לקראת פריצה. הם מסמנים האחד לשני בתנועת ראש וערן מתחיל לספור בלי קול.

ערן

[תוך שהוא מסמן בידו]

אחד, שתיים...

לפתע תאמר "מעביר הילוך" במפשעתו [מגרבץ] וכאלו יוצא מריכוז. ערן מסתכל עליו המום. תאמר ממשיך ב"העברת הילוך" נוספת. ערן תוקע בו מבט שואל של "תגיד מה אתה אידיוט?".

תאמר

[לוחש בנימה של "איך מה לעשות"]
זה עוזר לי להתרכז.

הוא מסיים את "העברת ההילוכים" ונכנס למצב היכון.

ערן
[לוחש]

הכל בסדר?

תאמר מהנהן לחיוב.

ערן
[לוחש]

אפשר?

תאמר מהנהן לחיוב ומתחיל לספור ללא קול תוך שערן פורץ את הדלת בלי לחכות לספירה.
תאמר המבולבל קולט את המתרחש בפיגור של שניה.

49. פנים, יום, דירה

ערן פורץ לדירה באקדח מכוון. תאמר נכנס חלקיק שניה אחריו. במרכז החדר יושבים שלושה פלסטינים סביב שולחן עגול גדול ואורזים אבקה לבנה. על השולחן ערימות של אבקה לבנה ושטרות כסף. כמויות אדירות של נשק פזורות בדירה. מאקדחים ורובים דרך חומרי נפץ בכמויות גדולות ועד אר. פי. ג'י. ומטולי רימונים. ברגע שערן ותאמר נכנסים, מנתרים שלושת הפלסטינים ממושבם ומתחיל בלאגן היסטרי. כולם צועקים בבת אחת.

פלסטינים

[בערבית, תוך שהם נסוגים לאחור]

אל תירו אל תירו. רגע רגע.

ערן ותאמר

[בעברית וערבית]

עצרו. לא לזוז. לא לזוז.

שלושת הפלסטינים בידים מורמות, נסוגים לאחור באיטיות והשוטרים מתקדמים לאט לאט, הכל תוך כדי צעקות.

תאמר

[לערן]

אמרנו שסופרים עד שלוש לא? [לפלסטינים, בערבית]
תורידו ת'נשק.

ערן

ספרתי. [לפלסטינים] תרימו ידיים.

תאמר

שקרן. [לפלסטינים, בערבית] עצרו אל תזוזו.

ערן

ספרתי לפני שהחלטת שאתה צריך לעשות מדיטציה.

תאמר משיב בפרצוף של "יא חתיכת חולירע". שני הצדדים ממשיכים לצעוק אחד על השני. המתח רב. לפתע צץ אקדה בידו של אחד הפלסטינים. הוא מרים אותו ליריה אבל לא מספיק לירות. ערן ותאמר יורים ראשונים. מתפתח קרב יריות קצר שבסופו מחוסלים שני פלסטינים. השלישי מנסה לברוח אבל ערן ותאמר תופסים אותו, כופתים אותו ומורידים אותו על ברכיו. ערן ותאמר סורקים במהירות ובמקצועיות את שאר חדרי הדירה. הדירה ריקה לבד ממטה ישנה, כמה רהיטים וכלי קפה. ערן חוזר לחדר המרכזי. הפלסטיני יושב כפות על כיסא. תאמר עומד ליד השולחן מסתכל מהופנט על ערימות הכסף.

תאמר

אז משלמים לכם עשרים ושלוש ומשו אה ?

ערן מסתכל עליו.

ערן

מה קורה לך ? עד כדי כך רע לך עם מה שאתה עושה ?

תאמר

לא. ביט. זה העניין. טוב לי עם מה שאני עושה. הבעיה שאני כבר שלושה חודשים בלי משכורת.

תאמר מחזיר לו מבט. ביט. לפתע הוא מתחיל כאחוז אמוק לחטוף מכל הבא ליד שטרות כסף ודוחף אותם לכל כיס אפשרי בבגדיו ובמעילו. הוא מעיף מבט אל הפלסטיני הכפות ולפתע קולט משהו. הוא ניגש לצעיר הכפות.

תאמר

[בפאתוס לערן תוך שהוא מסתובב

סביב הצעיר הכפות]

אוווווווו תראה מי יש לנו פה. אם זה לא עלי מוחמד איבן סלמאן המפורסם בכבודו בעצמו [זה אותו צעיר שאת תמונתו ראינו במשרד של מחמוד], המבוקש הכי מבוקש במזרח התיכון. איפה התחבאת לנו מר איבן סלמאן ? [לערן] אני מקבל אחלה בונוס במשכורת אם אני מביא אותו למחמוד. איזה בונוס, צל"ש מהראיס עצמו אני מקבל.

ערן

[לצעיר]

אני מחפש את אפי לבנה. איפה אני מוצא אותו ?

הצעיר שותק.

ערן

עם מי אפי לבנה עובד פה ?

שתיקה.

ערן

תשמע חבוב, אני באתי פה למצוא את אפי לבנה. אתה
והחברים הפסיכופטים ש'ך לא מעניינים לי ת'תחת, ואם אתה
לוקח בחשבון את המצב שהחיים הדפוקים שלי נמצאים
עכשיו, תאמין לי שאתה רוצה להפסיק לשחק אותה פטריוט
בשביל איזה סוחר סמים מסריח ולהתחיל לפתוח ת'פה
החמאסי ש'ך.

הפלסטיני לא מדבר. לפתע תאמר נכנס לפריים ומכניס מהלומה אדירה בפניו של הפלסטיני
הכפות.

ערן

וואו וואו. בואנה מה קורה איתך? ! תירגע !

תאמר

בגלל החרא הזה נהרגו יותר מעשרים אזרחים פלסטינים. למה?
כי הדגנרט פה החליט לירות על הצבא שלכם מתוך הבתים
שלהם ומתוך השכונות שלהם. [לצעיר] כל העולם מפחד ממך,
אבל אני לא! שלושה בני דודים שלי נהרגו בגללך. אתה זוכר
את קלנדיה שנה שעברה? שהחלטת לשרוץ בבית של משפחת
עבד-אל-עזיז בילאל? ביט. [לערן] עם החרא הזה יש לי חשבון
פרטי.

הצעיר מתחיל לדמם מזוית פיו אבל עדיין שותק. בום. עוד בומבה. לחיו של הצעיר מאדימה ופיו
מדמם קשות. הצעיר שותק. תאמר תופס קלצ'ניקוב ובמהלומה אדירה מכניס את הקת בעצם
השוק של הצעיר. הצעיר מוציא זעקה מקפיאת דם. ערן תופס את תאמר בדש ביגדו ומרחיק אותו
מהצעיר.

ערן

תגיד מה אתה דפוק? ביט. [בהבעת פנים של "אתה צבוע" תוך
שהוא מחקה את תאמר] תהיה עדין, תהיה רגיש, תן כבוד.
כשזה נוגע לך לא מעניין אותך להיות רגיש אה? ביט. אל תהיה
בהמה.

עלי מוחמד

[מסנן לתאמר בערבית]

בוגד. משת"פ.

תאמר בא להכנס בו שוב אבל ערן עוצר אותו. ביט. ערן פונה שוב לפלסטיני.

ערן

אני לא יוכל להחזיק אותו [תוך שהוא מורה על תאמר] עוד
הרבה זמן.

הצעיר שותק. תאמר דורך את הקליץ' ומכוון אל ראשו של הצעיר.

תאמר

[לצעיר]

תאמין לי אני יעשה את זה בכיף.

עלי מוחמד

[בערבית ובשקט. כמעט במלמול ספק לעצמו]

אשגר.

ערן מרים מבט שואל אל תאמר.

תאמר

כמו שחשבת. אשגר. שליח. בלדר. הם משתמשים בבלדרים להעביר הוראות בין התאים של האירגון. אין להם שום קשר עם תאים אחרים חוץ מהאשגרים. ביט. עוזב אותו הוא לא יודע כלום.

ערן

[לפלסטיני]

איפה ומתי אתם צריכים לקבל את המשלוח הבא?

הפלסטיני משפיל מבטו.

פלסטיני

[בשקט]

נוסייראת, בסלאח-א-דין.

תאמר חוזר לשולחן הכסף וממשיך להעמיס שטרות. ערן נועץ בו מבט מוכיח. תאמר קולט את המבט שלו.

תאמר

בלפור, אם כבר אני נחשב בגללך למשת"פ ובוגד אז לפחות אני יהיה משת"פ ובוגד עם כסף.

הפלסטיני הכפות נעור בהפתעה ומרים את ראשו לערן.

עלי מוחמד

[לערן]

אתה בלפור?

ערן מסתכל על הפלסטיני.

עלי מוחמד

ערן בלפור?

ערן

[לפלסטיני]

כן, אז?

עלי מוחמד

דוקטור משה אביב.

ערן קופא. ביט.

ערן

מה עם דוקטור משה אביב?

הצעיר מחייך. לפתע חוטף ערן בלפור את הקלציניקוב מתאמר ובוים! מכניס אותו בכל הכוח בפניו של הצעיר הכפות. תאמר פולט צחוק קצר ופרוע.

תאמר

[בקריאה רמה כלא מאמין]

וואו, חחח, אני בהמה?!

ערן

מה אתה יודע על משה אביב? דבר. ביט. דבר! ביט. דבר או שמה שהוא [תוך שהוא מחווה בידו לעבר תאמר] עשה לך זה קייטנה ליד מה שיקרה לך אם אתה לא פותח ת'פה.

עלי מוחמד

[ספק לעצמו, תוך שהוא מושך בכתפיו]

טוב אני מה 'כפת לי אני...[לערן] רוזן זייף את הדו"ח של הקב"ן.

ערן

[בהפתעה מוחלטת]

מה מה מה? רוזן זייף את הדו"ח של הקב"ן?

עלי מוחמד

כן, כדי לצאת נקי מה...עניין שלכם.

ערן מביט בו בהלם.

ערן

הלאה, תמשיך 'דבר...

עלי מוחמד

[כמתרצה]

ולאפי לבנה יש עותק מהדר"ח המקורי של דוקטור משה
אביב...[מנסה להסביר] כדי שרוזן לא יטריד אותו...והוא אפילו
יוכל להעזר בו כשצריך...

ערן

[בקוצר רוח]

כן כן כן הבנתי הבנתי. ביט. אז? ביט. [קולט משהו, הבעת פניו
הופכת לתדהמה] רגע אז אתה אומר לי שרוזן לקח את אפי
לבנה כדי שיחסל את משה אביב?

הפלסטיני מהנהן בראשו לחיוב.

ערן

[ספק לעצמו]

למה אני לא מופתע?!

ביט.

ערן

[ממשיך]

רגע, מאיפה אתה יודע את כל זה?

עלי מוחמד

הוא קפץ מהמשרד שלו במגדלי דיזיין?!

ערן

כן.

עלי מוחמד

[בחיוך של מנצח]

איך אומרים בעפרית יפה...אני...השלכתי אותו...
[צוחק] בבעיטה מהחלון של המשרד שלו...במגדלי דיזיין.
ביט. [צוחק] כל הזין בדיזיין [צוחק בפה מלא].

פאוזה. שקט. ערן מסב את ראשו באיטיות לתאמר.

ערן

[כקולט משהו, לתאמר בעוד

שמבטו נעוץ בפלסטיני]

חייבים לתפוס את לבנה חי.

50. **פנים, יום, רכב**

ערן ותאמר נוסעים. תאמר וערן מדברים בו זמנית בפלאפונים שלהם.

תאמר

[לטלפון]

עלי מוחמד אבן סלמאן. כן המפקד, הוא שם, השארנו אותו שם קשור, אתה יכול לשלוח לשם מישהו לאסוף אותו.

ערן

[לטלפון]

אשל, אתה שומע? מי שחיסל את משה אביב זה לבנה. ומי שלקח אותו לעשות את זה זה רוזן.

אשל o.s.

[מתוך האפרכסת בצעקה]

מה? מה אתה אומר?!

ערן מרחיק את הטלפון מאוזנו מהצעקה.

ערן

[לאשל]

כן. תפסנו את עלי מוחמד אבן סלמאן, הוא זה שזרק אותו מהחלון. תשלח מישהו שיקח אותו מהביטחון המסכל. הוא יכול להעיד על כל הקומבינה. [לתאמר] תגיד למחמוד שישמרו עליו טוב טוב. אם אני לא תופס את לבנה הוא העד היחידי שלי.

תאמר שומע ומהנהן לחיוב תוך שהטלפון צמוד לאזנו.

ערן

[לטלפון לאשל]

תעשה חיפוש אצל לבנה בבית. צריך להיות שם איפשהו עותק של הדו"ח המקורי של משה אביב...דוקטור...הקב"ן כן. העותק שאנחנו קיבלנו היה מזוייף. ביט. רוזן זייף אותו!

אשל

[o.s. מתוך האפרכסת בצעקה]

ידעתי! ידעתי שהבנאדם הזה נחש. תפסנו ת'בן אלף הזה!

ערן

לא בלי העותק.

אשל

[מבואס]

תשמע, אני לא יכול לעשות את זה. המשטרה במעקב אחרי אישתו. אני לא רוצה להרוס להם את זה. אולי היא תיצור קשר עם לבנה.

ערן

[מזדעק]

מה ???

אשל

תשמע, אין הצדקה לעשות חיפוש. אתה לא יכול לערב את העניין האישי שלך עם פעילות ציבורית.

ערן

מה הצדקה? איזה הצדקה? מה אתה עושה צחוק? הדבר הזה יכול להחזיר לי את כל החיים שלי בחזרה. מה אין הצדקה? תמציא משהו!

אשל

בלפור אני לא יעשה חיפוש לא מוצדק. אין מה לעשו...

ערן סוגר את הטלפון בעצבים תוך קללה עסיסית. תאמר מתקשר בפלאפון שלו.

תאמר

מי זה רוזן? ביט. ההוא מהמשטרה אצלכם?

ערן מהנהן בראשו בחיוב.

תאמר

[צוחק]

אז לא רק אצלנו יש מושחתים אה? ביט. מה לך ולו?

ערן

[באי רצון]

הוא היה המפקד שלי בימ"מ.

תאמר

ו...?

ערן

וזה לא עסק שלך.

תאמר

[במיאוס]

או הו שוב פעם אתה עם ה"לא עסק שלך"? מה אתה צוחק עליי? בגללך אני משת"פ, בגללך יורים בי, מרביצים לי, יורקים עליי, רוצים להרוג אותי, במקום להשלים עם אישתי אני תקוע פה איתך וזה לא עסק שלי?? החרא שלך דופק אותי ואת החיים שלי. החרא שלך זה ועוד איך העסק שלי.

לפתע הפלאפון של תאמר מצלצל. תאמר כולו עדיין בויכוח, עונה בחטף.

תאמר

[בעצבים]

הלו.

לפתע באחת משתנה הבעת פניו וקולו מתרכך.

תאמר

[בערבית]

כן אימאן יקירה שלי, כן אישה שלי.

תאמר מקשיב. אנחנו לא שומעים את הקול מעברו השני של הקו.

תאמר

[בערבית]

לא, לא חכי רגע, בואי נדבר על זה קודם.

מקשיב.

תאמר

אבל דיברנו על זה. [מקשיב] כן לא לא אז חכי רגע, אל תעשי עוד שום דבר, אני אבוא ונדבר על זה. [מקשיב] אבל... אבל אני לא יכול עכשיו. לא...לא...רגע רגע, לא...לא לא אל...

תאמר סוגר את הטלפון בעצבים ובתסכול. ערן מביט עליו במבט שואל. ביט.

תאמר

[תוך שהוא שקוע בעצמו]

מה אתה, איריס קול?

ערן מחייך חצי חיוך. ביט.

ערן

מה? אני לא מוכנה לשעות האלה או זאת עבודה יותר מדי מסוכנת?

ביט.

תאמר

גם וגם. [במבוכה ובזילזול משהו, תוך שהוא פותח את הטלפון ומחייג] תגיד לי, מה אתה ורדה רזיאל ז'קונט?

ערן מסתכל עליו במבט משועשע.

ערן

[מבודח, כלא מאמין]

זה מה שאתה שומע?

תאמר מניד בראשו בתנועה של "אני יודע שזה לא משהו אבל מה אני יעשה?" תוך שהוא מחייג בפלאפון שלו. הוא ממתין כמה שניות ובאין תשובה הוא סוגר אותו בתיסכול.

ערן

פעם ראשונה אתה חושב שזה בגללך. ביט. פעם שניה אתה יודע שזה בגללך.

תאמר מביט בו לא מביין.

תאמר

גרוש? ! ביט. אתה? !

תאמר מביין משהו. הבעת פניו משתנה מאין אונים להחלטיות.

תאמר

[בתקיפות]

יוסי סיאס סע אליי הביתה.

ערן

מה זה? מה זה אליך הביתה?

תאמר

אני חייב לדבר עם אישתי. קח בפניה הבאה ימינה.

ערן

[עצבני]

מה אתה נוסע לי הביתה עכשיו? אישתך קצת לא עונה לך אז אתה נילחץ?

תאמר

[קולו מתגבר]

אני לא רוצה להיות גרוש פעם שניה. אני לא רוצה להיות גרוש פעם ראשונה. [בתקיפות] סע !

51. חוץ, יום, רחוב [ישראל]

מרצדס מפוארת עוצרת וחונה אל מול בנק לאומי. במרחק מה ממנה עוצרת מכונית אזרחית אפרורית. בתוכה יושבים שני שוטרים בלבוש אזרחי. ברור שהמכונית הזאת עוקבת אחרי המרצדס.

עוקב #1

[לקשר]

אנחנו באלנבי בסניף של בנק לאומי.

מהמרצדס יוצאים שולה, אישתו של לבנה ושני שומרי ראש. שומרי הראש מביטים בגלוי לעבר המכונית העוקבת. ברור שהם מודעים למעקב אחריהם. השלושה נכנסים לבנק. שני העוקבים מביטים אחריהם.

עוקב #1

[ספק לעצמו]

מה קורה איתם עכשיו? [בקשר] הם נכנסו לבנק.

עוקב #2

הולכים להוציא את כל הבוחטות.

מבחוץ, דרך חלונות הבנק נראה מישהו מגיש מזוודות למלוויה של שולה. אישתו של לבנה ושני מלוויה יוצאים מהבנק כששני המלווים נושאים כל אחד שתי מזוודות מתכת גדולות.

עוקב #1

[בקשר]

הם יצאו מהבנק עם ארבע מזוודות. אנחנו ממשיכים אחריהם. [לחברו, כחולם] וואי וואי כמה כסף.

הנעקבים נכנסים לרכבם ונוסעים. העוקבים אחריהם.

52. חוץ, יום, עזה העיר [הרשות הפלסטינית]

מכוניתם של ערן ותאמר נעצרת ומחנה ברחוב אפרורי ומוזנח משהו.

ערן

תאמר, אני מכיר את השיחות האלה. זה יכול לקחת שעות. אל תתקע לי שם.

תאמר יוצא מהאוטו.

ערן

[צועק אחריי]

אם אתה לא יוצא תוך עשר דקות אני נכנס להוציא אותך.

53. פנים, יום, ביתו של תאמר

פנים הבית הוא ההיפך מחיצוניותו. הבית מטופח, מעוצב בטוב טעם ומשרה אורה חמימה וביתית. אימאן, אישה בתחילת שנות השלושים שלה, סקסית ויחד עם זאת מקרינה חמימות ביתית. כשתאמר נכנס הוא מוצא אותה אורזת במרץ ובהחלטיות.

תאמר

[עוקב אחריה במבטו, בערבית]

אימאן, מה את עושה?

אימאן

מה שהייתי צריכה לעשות מזמן.

תאמר מסתכל על המזוודות הפתוחות ועל הארונות הריקים. הוא קולט.

תאמר

רגע רגע בואי נדבר על זה רגע. עצרי שניה.

לפתע מגיע ערן ונשען על משקוף דלת הכניסה. אימאן משגיחה בו ופונה לתאמר בפרצוף ובתנועת יד של "מי זה ומה הוא עושה פה?".

תאמר

[לאימאן, בביטול ובערבית]

זה איזה ישראלי שאני עובד איתו.

אימאן

[לתאמר בערבית]

עכשיו אתה עובד עם הישראלים? ! [בציניות] יופי, עכשיו

אנחנו בטוחים!

תאמר פונה לערן בפרצוף ובתנועות ידיים של "מה אתה עושה פה? תעוף מפה!". ביט. ערן רואה קערת פירות מקשטת את השולחן בסמוך לו. הוא לוקח תפוח ונוגס בים גדול.

תאמר

[בערבית]

אימאן זאת העבודה שלי. מישהו צריך לעשות אותה. זה מה

שאני עושה. אני לא יכול פשוט לעזוב הכל ולהיות בבית כל

היום.

אימאן ממשיכה כאילו כלום.

תאמר

תמיד הייתי חייל. מה השתנה דווקא עכשיו?

אימאן

[תוך כדי אריזה]

עכשיו זה שונה ! תחליטי. זה או אני או להיות חייל !

שפת גופו של תאמר אומרת תיסכול וחוסר אונים.

ערן

[בעברית, באגביות, תוך שהוא

לוקח ביס רעשני מהתפוח]

ככה התגרשתי מאישתי הראשונה.

תאמר ואימאן מסובבים את ראשם לעבר ערן. ביט.

תאמר

[בתימהון, ספק לעצמו ספק לערן]

אתה מדבר ערבית ? !

ערן

[בכיטול]

כמה מילים.

אימאן

[לתאמר]

מה רע בלעבוד בבנק ? מה רע בלעבוד בחנות ? מה רע בלהיות פקיד איפשהו ? לא. אתה חייב להיות חייל, לעבוד משש בבוקר עד שתיים בלילה, אני לא יודעת איפה אתה, אני לא יודעת מה קורה איתך, כל יום אני יושבת, מתה מדאגה לא יודעת אם תחזור הביתה בכלל.

תאמר תופס אותה בשתי ידיו מנסה להרגיע אותה ולמשוך אותה אליו. היא נרגעת משהו.

תאמר

[לאימאן, בשקט, תוך שהוא

נבוך מערן ופונה הצידה מעט]

אני אוהב אותך אימאן. אני לא אוכל לחיות בלעדיך. אני צריך אותך אימאן.

אימאן

אני רוצה ילדים תאמר. אני רוצה משפחה. אני אוהבת אותך.

ערן

[תוך בליסה]

ככה התגרשתי מאישתי השניה.

ביט. אימאן מתנתקת מתאמר וממשיכה לארוז במרץ. לפתע תאמר "מעביר הילוך" במפשעתו, מכופף את בירכיו ומרים את ידיו כמתאגרף. אישתו רואה את זה. הוא מתחיל להתקרב לאישתו כשהוא מקפץ סביבה כמתאגרף.

תאמר

יאללה. בואי. יאללה. בואי נראה אותך.

אימאן

לא לא תאמר. זה לא ילך. לא הפעם.

תאמר ממשיך לקפץ סביבה כמתאגרף ושולח מדי פעם אגרוף כביכול לפניה.

תאמר

בואי. ביט. בואי נראה אותך.

אימאן

תאמר לא ! אני לא צוחקת איתך ! המצב הזה לא יכול להמשך !

תאמר ממשיך וממש נצמד אליה במן ניג'וס כזה. לפתע בתנועה חדה מכניסה אישתו בעיטה סיבובית אדירה בפניו. תאמר מתמוטט על הרצפה באנקת כאב. ערן מעווה את פניו בכאב כאות הזדהות.

ערן

[מעווה את פניו בהזדהות]

אוווווווו.

תאמר שוכב על הריצפה מכסה את פניו בידיו נאנק מכאבים.

תאמר

אימאן ? ! למה כל כך חזק ?

אישתו מסתכלת עליו תחתיה.

אימאן

הפעם גם זה לא יוציא אותך. הפעם זה רציני.

תאמר

[מדבר אך בקושי]

לאן בכלל את הולכת ?

אימאן

להורים שלי.

תאמר

[המום]

מה ??? את נוסעת עכשיו לדמשק?

הוא מפנה מבטו לערן בהלם ובחוסר אונים כמבקש עזרה. ערן מושך בכתפיו.

ערן

אני התגרשתי פעמיים, מה אני יודע?

תאמר

[לאימאן]

רגע רגע אימאן לא מוכרחים לשבור את הכלים...

ערן עושה לו סימנים שצריכים ללכת. תאמר לא שם עליו. הוא מתקרב לאימאן שממשיכה במלאכת האריזה.

תאמר

אימאן באמת, לנסוע עכשיו לדמשק זה לא פשוט, זה לא קל,
בשביל מה את צריכה את זה עכשיו?

ערן תופס את תאמר בזרועו ומושך אותו החוצה.

ערן

[לאימאן]

סליחה אימאן, אנחנו צריכים ללכת. לתפוס את הרעים וכל זה
את יודעת...

תאמר

[לאימאן תוך כדי שהוא נגרר החוצה]

אימאן, אימאן, תישארי, אנחנו יכולים לדבר על זה. אני כבר
חוזר הביתה ונדבר על זה. אל תהיי כזאת אימאן...

ערן ממשיך לגרור אותו החוצה בכוח ואימאן מביטה אחריהם בהבעת חמלה ופרידה.

54. פנים/חוץ, יום, רכב/איזור עזוב והרוס

ערן ותאמר יושבים ברכב ומתצפתים על בניין מופגז, עזוב ומט לנפול במרחק כמה עשרות מטרים מהם. תאמר חסר מנוחה.

ערן

מה זה היה שמה מקודם?

תאמר

עם אישתי? ככה נפגשנו. כשהתגייסתי לבטחון המסכל העבירו
אותנו קורס להגנה עצמית. אימאן הייתה המדריכה.

ערן

וככה אתם מתווכחים?

תאמר

לא, זה כזה קטע, אתה יודע, בינינו. כל פעם שהיא כועסת אני מתגרה בה ככה ואנחנו עושים איזה קרב קטן כזה בצחוק וזה מוציא אותה מזה וככה אנחנו משלימים. ביט. [תוך שהוא מעסה את אפו הדואב] הפעם היא הייתה רצינית.

ערן מסתכל עליו כאילו הוא נפל מהירח.

ערן

אני לא רוצה לחשוב איך אתם עושים סקס. ביט. גם אצלי הסיפור היה דומה. [תוך חיקוי עלוב של אישה היסטורית] "אתה יותר מדי בעבודה", "אני לא יודעת אם אתה תחזור בכלל", "איך לך שעות", "איך לך זמן בשבילי". כל זה.

תאמר

לך תסביר להם. לך תסביר להם מה זה להיות איש ביטחון. לך תסביר להם שזה הרגשה של שליחות.

ערן

לך תסביר להם שזה משהו שבא מבפנים.

תאמר

מהבטן.

ערן

מהביצים.

תאמר

[במבטא ערבי]

מהקישקיס [מהקישקעס].

ערן מגיב למילה האחרונה בחיוך מבודח.

תאמר

[תוך שמבטו מתמקד בנקודה נעלמה באופק שלמולו]
משאתה ילד, אתה חולם להיות חייל. להגן על כולם. להלחם, להסתער, לפקד, להוביל.

ערן משחרר צחוק מריר.

ערן

[תוך שמבטו מתמקד בנקודה
נעלמה באופק שלמולו]

אני שהייתי ילד הייתי מדמיין שאני במלחמה, מסביב מלא
טנקים, פצצות מתפוצצות מכל הכיוונים, הכל מלא עשן, הכל
עולה באש ואני מסתער ונילחם ואני לא איכפת לי מכל זה. יש
לי את כל הכוח שבעולם ואף אחד לא יכול להתקרב אליי. ביט.
וכל הזמן הזה שאני נלחם ורץ ומסתער, אני מחזיק את דגל
המדינה ביד שלי.

תאמר

[מיסב את מבטו אל ערן]

חשבתי שאני דפוק...

ערן

ככה זה כשהסבא והסבתא שלך ניצלו מהשואה. ביט. להם
לא היה מי שיגן עליהם. ביט. פה אני לא מוכן שזה יקרה.

ביט.

תאמר

אז מה? שב"כ זה לא טוב?

ערן

אם אתה מפקד בצבא אתה יכול להיות מפקד בשב"כ. ביט. זה
לא יכול לעבוד הפוך. אצלנו אם אתה רוצה להיות משהו אתה
קודם כל חייב להיות גנרל בצבא. ביט. האמת, זה לא רק זה.
ביט. מה אני אגיד לך, אני פשוט אוהב את הצבא. אני אוהב את
המדים, אני אוהב את המשמעת, אני אפילו אוהב את האוכל.
ביט. אני אוהב את זה שצבא זה לא עבודה, זה דרך חיים. ביט.
אבל מה שהכי טוב בצבא זה האחריות. ביט. האחריות על
החיילים שלך. לדאוג להם, לשמור עליהם, לעבוד איתם,
להוביל אותם, ללמד אותם, ללמוד מהם... ביט. אתה מבין?!

תאמר מהנהן לחיוב.

ערן

כמפקד אתה עושה הכל כדי שהחיילים שלך יעריכו אותך. ביט.
זה עושה אותי בנאדם יותר טוב. אתה מבין?!

תאמר מסתכל עליו.

תאמר

מפחיד.

ערן

מה ?

תאמר

כמה שאנחנו דומים.

לפתע הם רואים אדם מתקרב בזהירות לפינת בניין מופגז, חצי הרוס. הוא נכנס פנימה תוך שהוא מביט לכל הכיוונים. ערן ותאמר יוצאים מרכבם בשקט ונכנסים אחרי האשגר בזהירות. הם קולטים אותו מניח מעטפה באיזה פינה ומכסה אותה בכל מיני סחבות ועיתונים. תאמר רוצה לצאת אליו. ערן עוצר אותו ואומר "לא" בתנועת יד. האשגר מתרחק מהמקום. תאמר וערן נשארים במקום מחבואם וממתנינים. בשלב מסוים מגיע למקום אדם אחר, שולף את המעטפה ויוצא. ערן ותאמר יוצאים ממחבואם ומתגנבים אחרי האשגר. תאמר דורך בטעות על חתיכת פח שמשמיעה רעש. האשגר מסתובב לכיוון הרעש, קולט אותם ומתחיל לברוח.

55. חוץ/פנים, יום, סמטאות/בית

תאמר רץ למכונית וערן דולק אחרי האשגר ברגל. מתפתח מרדף בסימטאות עזה. ערן ותאמר רודפים אחרי האשגר לבית חד קומתי בעל חצר פנימית. הבית המופגז מוזנח וחצי הרוס. האשגר פורץ בסערה לחדר המגורים. תאמר וערן אחריו באקדחים שלופים. בבית מצויים אב, אם, סבתא זקנה ושלושה ילדים. הדירה ערומה, דלה ועניה. יושבי הבית המומים מהסערה שנכנסה לביתם. ערן פורץ פנימה מוכן לירות באקדח מכוון. הוא קולט את הילדים ועוצר את עצמו, מסיט את אקדחו בחדות. הבעת פניו מראה בבירור שהוא נבהל מהסיטואציה. האשגר מתחיל לזרוק אליהם מכל הבא ליד. כיסא ערום ופשוט, רדיו שעומד על שידה חשופה, אנטנה קטנה שעל הטלויזיה הישנה, כמה תמונות קטנות ממוסגרות שעומדות על מדף קטן ולבסוף את הטלויזיה הקטנה עצמה. לבסוף נמלט האשגר מהדלת האחורית של הבית. תאמר רוצה להמשיך אחריו אבל ערן עוצר אותו ומוציא מכיסי בגדיו את כל הכסף שלקח מדירת המחבלים. תאמר המום לא מבין מה הוא עושה.

תאמר

בואנה, מה אתה עושה? תוריד ת'ידיים ש'ך ממני אינעל אבופ.
תוריד ת'ידיי... רגע, רגע מה...

ערן שם על השולחן הערום בסלון את ערימת הכסף. תאמר רואה את זה אך לא יכול להתנגד. שניהם יוצאים מהבית.

56. חוץ, יום, סימטאות

ערן ותאמר יוצאים מהבית.

תאמר

[מבואס]

יופי, עכשיו איבדנו אותו חתיכת דפוק. ביט. [כילד קטן] אוף,
זה היה הכסף שלי נו.

לפתע הם קולטים את האשגר מנסה להתגנב בין הבתים. הוא קולט שהם קלטו אותו והמרדף מתפתח שוב. האשגר נכנס לבית בן 4 קומות. הוא מטפס לגג הבניין. ערן ותאמר אחריו בזהירות. הם מגיעים לגג הבניין וסוגרים על האשגר. האשגר נסוג ומחפש דרך מילוט תוך שהוא מתקרב לשפת הגג. בשלב מסוים כשהוא מבין שאין מוצא הוא צועק "אללה הוא אכבר" ורץ לשפת הגג.

ערן ותאמר ביחד

[ערן בעברית, תאמר בערבית]

לא לא לא רגע, חכה, אל תקפוץ.

האשגר קופץ. ערן ותאמר ממהרים לשפת הגג ורואים את האשגר מוטל ללא רוח חיים על הקרקע. המעטפה בידיו.

קאט ל-

57. אותו דבר, קרקע

ערן ותאמר מתקרבים לגופה. תאמר שולף את המעטפה המוחזקת בין אצבעותיה הקפוצות. הוא מוציא מתוכה מספר ניירות וקורא לעצמו. ערן מסתכל עליו בציפיה.

תאמר

כתוב פה... [מקריא] "עומד להתקיים מפגש העברת סחורות בתאריך... " בואנה זה מחר. [ממשיך לקרוא] "בחוף של חאן יונס..." [הוא ממשיך לקרוא לעצמו בשקט ואז...] "עאלם יגייס את השהידים לפעולות שמתוכננות..."

תאמר וערן מביטים האחד בשני.

ערן

עאלם? !

תאמר

[תוך שהוא שולף את הטלפון שלו ומחייג]
עאלם הפירוש שלו זה "המחזיק בידע". זה אחד, בדרך כלל איש דת, שעבר לימודים מיוחדים באיסלם והוא מתמחה בכל מיני דברים שקשורים בהלכה האיסלמית. משהו כמו רב מקובל אצלכם. ביט. [לטלפון, בערבית] מחמוד, אנחנו צריכים לדעת מי זה עאלם. תוציא את זה מאיבן סלמאן. [מקשיב שניה]. בזעקה שקטה תוך שהוא מגניב מבט לערן] מה??? יא אלוהים. [תאמר מנתק] [לערן] עאלם זה איזה מטיף פה באחד המסגדים. מחמוד מכיר את הכינוי שלו.

ערן

מה הוא מולא?

תאמר

[תוך שהוא מתחיל ללכת לכיוון הרכב]
אימאם לא מולא, חתיכת אינטיליגנט. אצלנו האימאמים גם
מטיפים. מולא זה אצל השיעים. אנחנו סונים. [בזילזול] מה,
אתה מנסה להראות שאתה יודע משהו? היית מפקד גדול
בימ"מ ואין לך מושג על כלום?!

ערן

החמאס מנסה להתקרב לחיזבאללה. מבחינה דתית אין כמעט
הבדל. שמעתי שהם אפילו לוקחים את השמות של אנשי הדת
של השיעים. ביט. חוץ מזה, כשהייתי בימ"מ התפקיד שלי היה
להכנס פה לשטחים, לחסל מבוקשים ולחזור הביתה. מעבר
לזה, אני משתדל לא להכניס את הראש שלי לאיך שאתם
אוכלים אחד את השני פה.

תאמר מביט בו באיבה. ביט.

תאמר

עלי מוחמד איבן סלמאן ברח.

ערן עוצר מלכת המום. ביט.

ערן

[בזעקה]

מה??? ביט. כוסאמק. כוסאמק. כוסאמק. חארות. מה ברח?
מה, אתם חבורת מטומטמים?

ערן מתחיל להסתובב אנה ואנה בעצבים.

ערן

[ממשיך, בחוסר אמון]

ברח...בטח ברח. הגיעה הוראה מהראיס אז הוא ברח. למה אני
לא מופתע? גם כן אתם. חבורת אפסים.

ביט. תאמר נועץ בו מבט.

תאמר

לפחות אנחנו לא מסרבים פקודה ודופקים משימה בשטח.

ערן מפנה את מבטו בחדות לתאמר. ביט. ואז נותן למבטו לנדוד ממנו והלאה.

ערן

אם אתה לא יודע מה על מה אתה מדבר אז תסתום ת'פה. אתה
וכל החברים הערבים ש'ך אתם האחרונים שיכולים להטיף לנו.

תאמר

באמת? ! זה משהו שרוזן לימד אותך?

לפתע, באחת, ערן מתנפל על תאמר, תופס בצאוורונו ומצמיד אותו לאחד הקירות הקרובים.

ערן

תגיד לי, מה אתה רוצה ממני? אה? אני אשם שאתם חיים פה עמוק בתוך החרא שלכם? אה? אני אשם בסיכסוך הישראלי פלסטיני? אני אשם בכל מה שקורה פה? ביט. מה, אתה חושב שיש לי משהו נגד ערבים? נגד מוסלמים? נגד פלסטינים? ביט. כל אלה שיורים פה עליי יירו גם עליך אם הם יקבלו את מה שהם רוצים. ביט. אתה כל כך שקוע בחרא הזה פה שאתה לא יכול לראות מישהו שרוצה להתייחס אליך. אליך! תאמר עבד-אל-עזיז בילאל.

תאמר

[בחוסר אמון]

אה, אתה לא סומך עליי כי אני ערבי דפוק וזה בגלל שאני ואתה שווים?

ביט. ערן מרפה מתאמר ומתרחק ממנו לאיטו. הוא מתחיל לאסוף את הניירות של האשגר המת שהתפזרו על הארץ.

ערן

לא. לא בגלל זה אני לא סומך עליך. אני לא סומך עליך כי אתה חושב שאתה ערבי דפוק. ביט. מעבר לזה לא מעניין לי ת'תחת הסיכסוך הזה, איך זה התחיל ואיפה זה יגמר.

ערן מנופף בניירות שאסף מהארץ.

ערן

לבנה יודע שאני פה. הוא בקלות יכול להאכיל אותנו באינפורמציה שהוא רוצה שנקבל. ביט. אני מכיר מישהו שיכול לדעת.

ל.ש. ערן ותאמר הולכים לכיוון רכבם.

תאמר

אז מה היה שם? מה קרה שמה שביטלת את הפעולה?

ערן

מה קרה? נפתחנו? לא עסק שלך.

58. חוץ, יום, חורבה

מסביב למבנה החרב מסתובבים כמה חמושים, מסתכלים על סביבותם, מאבטחים את המקום. 5 מרצדסים, מפוארים במושגים עזתיים, חונים בקרבת מקום. אפי לבנה מופיע מלווה בשני חמושים. הוא מורה להם להשאר בחוץ ונכנס לתוך המבנה.

59. פנים, יום, חורבה

בחדר ישובים 5 אנשים בשנות השלושים והארבעים שלמרות מראם הפסבדו מוזנח, מוקרנת מהם ארשת של כבוד וחשיבות. הם יושבים על כיסאות בחצי גורן אשר במרכזה עומדת גזיה ועליה פינג'ן מהביל. כשאפי לבנה נכנס אחד האנשים מוזג קפה לנוכחים.

לבנה

רבותיי. תודה שבאתם. תרשו לי לגשת ישר לעניין...

חמשת האנשים אדישים משהו ללבנה. הם ממשיכים במזיגת הקפה ובשתייתו. אחד הנוכחים מגיש כוסית קפה ריקה ללבנה.

לבנה

[כנזכר בדבר מה, ספק לעצמו]

אה. ברור. קפה. למה לא ? !

אפי לבנה ניגש, מתיישב, נוטל את הכוסית ומגיש אותה למוזג שמוזג לתוכה קפה מהביל. לבנה לוקח שלוק רעשני מהקפה ופולט אנחת סיפוק קולנית.

לבנה

[כחולם]

רבותיי, מה אני יגיד לכם ? ...! ארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות זה פה. ביט. פה כל אחד חופשי לדאוג לעצמו. ביט. זה מה שאני אוהב פה. ביט. וכדי לשמור על החופש הזה צריך לפעמים לאחד כוחות. ביט. לשתף פעולה.

הנוכחים מחליפים מבטים.

לבנה

לכל אחד מכם יש את החיילים שלו. אני צריך את האנשים שלכם.

הנוכחים מביטים ארוכות בלבנה. ביט.

אחד הנוכחים #1

אנחנו יודעים מי אתה. באת לפה כי אם לא היית בא לפה היו פותחים לך ת'תחת. זה שהשב"כ לא עלה על המשלוח שלך זה לא אומר שאתה יותר חכם מאנחנו. ביט. איך אנחנו יודעים שאתה לא שב"כ ?

לבנה

[בחיוך]

או. קי. פייר אינאף. ביט. כשמשתפים פעולה כל צד צריך לעשות מה שנקרא צעדים בוני אמון. ביט. במלחמת לבנון שירתתי בצור ובצידון. [בחיוך] בצבא יש גם את הפלוסים שלו. ביט. הסחורה שאתם מביאים באה מאפריקה. הברואים הדפוקים והמרוקאים המטומטמים, אתם יודעים טוב מאד שהסחורה שלהם שווה לתחת. לעומת זאת אתם יודעים איזה סחורה יש בלבנון. הכי טובה שיש. ביט. רבותיי, הסחורה שלי באה מלבנון. מלבנון לעזה. ביט. זה משהו שאתם יכולים לברר בלי בעיה. ביט. זאת גם הסיבה שהשב"כ לא עלה על המשלוח שלי. ביט. על זה הטמפלים האלה לא חושבים. הם לא חושבים שמישהו יעזו להוביל את הסחורה שלו דרך כל הפטרולים של חיל הים. ביט. [בחיוך מנצח] רק מי שמכיר איך שהמערכת עובדת יכול לדעת איך משחקים איתה.

הנוכחים מחליפים ביניהם מבטי הערכה. ביט.

לבנה

רבותיי, ישר איך שאני מקבל את המטען שלי אני מעביר אותו אליכם וכל אחד הולך הביתה. ביט. אתם לא יכולים לבקש משהו יותר טוב מזה.

לבנה מסתכל על הנוכחים כמחכה לאישור. ביט.

אחד הנוכחים

תמשיך לדבר.

לבנה לוקח שלוק רעשני מהקפה ופולט אנחת סיפוק קולנית.

לבנה

[בחיוך מנצח]

מי אמר שאי אפשר לחיות פה בשלום?

60. חוץ, יום, מרכז העיר עזה

כל הסצינה הזאת מצולמת בל.ש.

ערן ותאמר הולכים בכיכר הומה אדם ותנועת רכבים. האיזור שוקק חיים ומלא חנויות, מסעדות ובתי קפה.

תאמר

[כדָּבָר אל מתלמד]

מולא זה מורה ומטיף אבל אצל השיעים יא תמאר.

ערן מביט בו כעל אחד שנפל מהירח.

תאמר

אנחנו סונים. אצלנו אימאם הוא גם מטיף, יעני נושא דרשות, והוא גם ראש המסגד וגם מנהל התפילה. אצל השיעים האימאם הוא ראש העדה המוסלמית כולה. הוא כמו הרב הראשי אצלכם. יש? ביט. לא יזיק לך ללמוד עלינו משהו.

ערן

לך קיבינימאט.

תאמר

זה ברוסית. אין לכם משהו בעברית?

ערן

חולירע.

תאמר

זה ברומנית. מה יש לכם בעברית?

ערן

ערבי פֶּלֶב.

תאמר

זה בערבית. עברי דבר עברית.

ערן

בן בליעל.

תאמר

שו?

הם פונים לרחוב צדדי.

61. חוץ, יום, רחוב צדדי

רחוב צדדי בו מצויים מספר מסעדות ובתי קפה קטנים.

ערן

הבחור הזה הוא איש פת"ח מאד ותיק. הוא היה הקשר הכי טוב שלי בשטח בזמן שהייתי בימ"מ. אני מביח לך, מאתיים אחוז שהוא יודע משהו.

62. פנים, יום, חומסיה

חומסיה קטנה ומוזנחת. שניים שלושה אנשים פזורים במסעדה שקועים באכילת חומוס.

ערן ותאמר עומדים אל מול אדם בשנות החמישים שלו, ראוף שמו, וכולו אומר פשטות. דלפק מכירה חוצץ בינו לבין ערן ותאמר.

ראוף

[בלחש]

ק.א. אני לא יודע כלום. איך לי מושג מה אתם מדברים. תלכו מפה ותעזבו אותי בשקט.

ערן מסתכל עליו בהלם מלאכותי ומעושה.

ערן

[בהתממות מעושה]

ככה מקבלים אורחים? זאת הכנסת אורחים ערבית? זה לא מה ששמעתי על הכנסת האורחים של הערבים. [לתאמר] נכון?

תאמר עושה פרוץ של "איזה טמבל אתה" אבל נשאר שותק.

ערן

אם בא אורח שוחטים כבש. ביט. ככה שמעתי. [לתאמר] לא ככה? ביט. אבל במקרה הזה אני יסתפק בחומוס. אה? מה אתה אומר?

ראוף מעווה את פניו ביאוש תוך ששני אנשי הביטחון מתיישבים לאחד השולחנות. אישה ניגשת לשולחנם עם מגש עמוס אוכל ומתחילה להניח צלחות על השולחן.

תאמר

[בעברית במבטא ערבי מוגזם]

חומוסגיפסלט?

ערן מסתכל עליו משועשע.

תאמר

[בעברית במבטא ערבי כבד]

תוך שהוא מצביע על עצמו]

מה אתה חושף, יז' ערפים עופטים אצלכם בסטקיה.

ראוף ניגש אליהם תוך שהוא מסתכל סביבו בחשש.

ראוף

[לוחש לערן תוך שהוא מניח

את הדברים על שולחן הסועדים]

תגיד לי, מה אתה דפוק? מה אתה בא לי לפה? אתה יודע מה עושים היום למשת"פים?

ערן לוקח ניגוב של חומוס, מכניס לפיו ומקשיב לטעם. ביט.

ערן

אמרתי לך אלף פעם להחליף את הטחינה שאתה משתמש. נכון
אמרתי לך? אני לא מבין למה אתה מתעקש להשתמש בטחינה
הזאת. הטחינה הזאת הורסת לך את החומוס. מה זה אין לכם
פה טחינה נורמלית בכל עזה? אמרתי לך כבר לפני שנים,
הטחינה הזאת מתוקה מדי וקלה מדי. אתה צריך טחינה מרה
וכבדה כדי לשמור את הטעם של החומוס. ביט. [לראוף
ולתאמר] תאמינו לי אתם לא יודעים לעשות חומוס. חומוס לא
עושים ככה.

תאמר וראוף מסתכלים זה על זה הלומי רעם.

תאמר

[בעברית, לראוף]

אמאל'ה, האשכנזים השתלטו עלינו. ראוף צריך לברוח
מהמדינה.

ראוף מסתכל על סביבותיו בחשש תוך שהוא מנסה להסות את ערן ותאמר.

ראוף

טוב טוב טוב. תבואו מאחורה אחרי זה.

ראוף הולך.

ערן

[לתאמר]

אז מה עבדת בסטקיה אצלנו?

תאמר מהנהן בראשו לחיוב.

תאמר

לפני שהתגייסתי לפת"ח. ביט. עבדתי בסטקיה, עבדתי בבניין,
עבדתי בניקיון. ביט. אחרי שאתה עובר דבר כזה אתה מבין
למה צריך לזרוק אותכם לים.

63. חוץ, יום, חומוסיה

שלושת האנשים עומדים מאחורי המסעדה. המקום מוזנח ומלוכלך.

ראוף

תגיד לי אתה נורמלי? אתה עוד מביא לי פה מישהו מהמטרה
הפלסטינית? התחרפנת לגמרי?

ערן

תירגע, אני פה בחקירה משטרתית לא צבאית.

ראוץ

[בחמלה משהו]

שמעתי באמת שזרקו אותך מהצבא. חשבתי שעובדים עליי.
רעידת אדמה. ביט. [מגחך] מה קרה? לא ליקקת מספיק טוב?

ערן

תאמר פה מהבטחון המסכל הוא ישים עליך עין.

ראוץ

פחחחח. הביטחון המסכל? הם לא מזיזים לחמאס את הקטן.
אם החמאס יורק, הביטחון המסכל טובע.

ערן

מה קרה ראוץ? בימים הטובים של הפת"ח היית אידיאליסט.
הטחינה הדפוקה שלך עלתה לך לראש?

ראוץ

אז, הפת"ח היה שולט פה, היה קל להלשין על האנשים של
החמאס זה לא היה בעיה, לא היה להם כוח כמו שיש להם
היום. היום החמאס שולט פה. אנשים כמוני נמצאים אצלם
כל הזמן על הכוונת. כל המשת"פים שעבדתם איתם אז,
החמאס חיסל אותם ואת המשפחות שלהם.

ערן

ראוץ אני יודע שיש עיסקת סמים גדולה שצריכה לקרות פה
בימים הקרובים. אני רק צריך לדעת מתי ואיפה זה קורה זה
הכל.

מבטו של ראוץ עובר חליפות מערן לתאמר. לבסוף...

ראוץ

תראה, שמעתי שמדברים על עיסקה גדולה של הישראלי הזה
לבנה שבא לפה?!

ראוץ מסתכל על ערן לקבלת אישור. ערן מהנהן לחיוב.

ראוץ

מדברים על זה שהעיסקה צריכה לקרות מחר בחוף של
נוסייראת.

ערן ותאמר מחליפים מבטים.

ראוץ

אני לא יכול לחתום לך על זה אבל זה מה ששמעתי. זה כל מה שאני יודע.

ערן מביט ארוכות בראוץ.

ערן

[תוך שהוא ותאמר פונים ללכת]
תודה ראוץ, אני חייב לך מערוץ.

ראוץ

[בחביבות]

עזוב תודה, עזוב מערוץ ועזוב את ראוץ ואל תבוא לפה יותר.

ערן

[תוך שהוא ותאמר פונים ללכת]
ותחליף את הטחינה שאתה משתמש, תשמע לי. טחינה כבדה ומרירה אתה צריך.

ראוץ מביט בחצי חיוך חברי אחרי ערן ותאמר המתרחקים.

תאמר

[ל.ש. תוך שהם הולכים
לרכבם, מגיעים ונכנסים לתוכן]
בניירות של האשגר היה כתוב חאן-יונס וראוץ אומר נוסייראת.
יש לנו שתי מקומות. איזה נכון?

ערן

מה שראוץ אמר. לבנה לא היה יכול להגיע אליו.

64. פנים, יום, מסגד

ערן ותאמר נכנסים למסגד. המסגד גדול, רחב ידיים, אפלולי ומשרה אורה מסתורית ומאיימת משהו. במרכז המסגד יושב אימאם על כיסא ונושא דרשה לכ-20 צעירים היושבים מולו על הריצפה. תאמר וערן עומדים בצד ומסתכלים.

אימאם

[בערבית]

...משמעות הצום כפי שמוצג בקוראן היא קירבה לאל,
היטהרות וחזרה בתשובה. במהלך הצום האל קרוב למאמיניו.
בזמן הזה יש לאדם אפשרות לפתח את עצמו מבחינה רוחנית.
אדם שנמצא בדרכים או אדם חולה, צריך להשלים את הצום
במהלך כל השנה. זו דוגמא ל"דין יוסר" או "שריעה סמחא",
כלומר התודעה המוסלמית שרואה באסלאם דת מקלה
ומתחשבת. ביט. ומדוע אנחנו צמים דווקא בחודש הרמד'אן
יקירי? מאחר וקבלת הקוראן הייתה ב"ליל אלקדר", שחל

ביום העשרים ושבעה בחודש. בקוראן הקדוש מופיע הפסוק המפורש "זה מביניכם אשר רואה את מולד הירח עליו לצום את החודש". ביט. בחודש זה אנחנו למעשה מסיימים את קריאת הקוראן כולו. ביט. במהלך החודש הזה חשובה מאד השהייה הרבה במסגדים למען ה"אעתכף", ניתוק האדם מהעולם הזה וחיבורו להתבוננות במשמעות הצום. תלמידים יקרים, לסיכום, הצום הוא אחת המצוות החשובות באיסלאם. להכרה באיסלאם ולהכרת אדם בפני עצמו, באמונה המוסלמית שלו. ביט. קיימת מצווה חשובה יותר ממצוות הצום. מצוות הג'יהאד. ביט. על הג'יהאד נדבר ונלמד בשיעור הבא. ביט. תודה רבה לכם תלמידים יקרים, נפגש בפעם הבאה אינשאללה.

התלמידים קמים ומתפזרים. תאמר וערן ניגשים לאימאם תוך שתלמידיו נועצים בהם עיניים חשדניות. תאמר מציג לאימאם תעודה מזהה.

ערן
[לאימאם]

הדור הצעיר אה?

אימאם

הדור היפה.

הצעירים עוזבים את המקום. האימאם יושב ותאמר וערן עומדים למולו כשגבם אל הכניסה.

ערן

הדור המתאבד.

האימאם מרצין.

ערן

לא ידעתי שג'יהאד זה מצווה יותר חשובה מלצום. לא ידעתי שג'יהאד היא מצווה בכלל.

אימאם

זאת מצווה שאם קבוצה קטנה של מאמינים מקיימת אותה זה פוטר את השאר מלקיים אותה.

ערן

לא לפי החדית'. בחדית' יש חמש מצוות. הג'יהאד לא ביניהם. הג'יהאד זה לא הארכאן-אל-איסלאם.

אימאם

אצל הח'וארג' זה כן הארכאן-אל-איסלאם.

ערן

גם אצל הח'וארג' הג'יהאד זה לא מצווה של מאמינים בודדים.
אם כבר זאת מצווה של עם. אתה ובהמות כמוך אומרים
למאמין הבודד להקריב את עצמו.

תאמר מסתכל על ערן המום.

ערן

[בביטול, לתאמר]

קראתי את זה איפשהו. [לאימאם] אז איך זה הולך? אה? איך
אתה עושה את זה? בהגרלה? אתה מערכב פתקים וכל אחד
מוציא פתק ומי שיוצא לו ציור של חגורת נפץ הוא המתאבד
הבא? או שפשוט אתה אומר: "טוב תלמידים יקרים, לא
להתפרץ, רק בהצבעה, מי רוצה להתאבד היום?"

אימאם

אני לא מגייס אף אחד. כל חיילי הקודש שפעלו בשם אללה
ביקשו ממני לעשות את זה.

ערן

מוחמד אל זוהייר פאריק עזיז גם ביקש ממך?

אימאם

[כמתרפק על זיכרונות]

מוחמד מוחמד מוחמד השהיד, היקר והאהוב. הוא עכשיו בגן
עדן.

ערן

תגיד, באמת רציתי לשאול. מה עושים עם כל כך הרבה
בתולות? אני עם אישה אחת לא מצליח להסתדר. והיא אפילו
לא הייתה בתולה כשהכרתי אותה.

אימאם

השהיד כשהוא הולך להלחם והוא מת בקרב הוא מצהיר בזה
על זה שהוא מוסלמי אמיתי.

תאמר

[מתפרץ עליו בכעס]

אתה איש דת? ! אתה מגייס מחבלים! ועוד להתאבד. זה
איסלאם זה? זה הידע שלך כעאלם?

אימאם

[נכנס לדבריו]

אתה תלמד אותי מה זה איסלאם?

תאמר

[בציניות]

מזל שיש לך את הצעירים האלה אחרת אתה היית צריך ללכת
להראות שאתה מוסלמי אמיתי אה ?

אימאם

חצוף ! אתה משתף פעולה עם האויב ! אתה משת"פ ובוגד.

ערן

להיות מוסלמי אמיתי זה גם אומר להשתמש בסמים כדי לממן
את ההתאבדויות של הילדים האלה ? אתה מוכן להשתמש
בכסף שבא מסמים שמוכרים לעם שלך ? לילדים של העם
שלך ?

אימאם

[בחיוך]

הסמים האלה לא הולכים לעם שלי. הסמים האלה הולכים לעם
שלך. ביט. אנחנו לא פרימיטיבים טפשים כמו שאתם עושים
מאיתנו. [מגחך] אנחנו גם מסממים אותכם, גם עושים מזה
כסף וגם נלחמים בכובש הציוני שגירש אותנו מהאדמות שלנו.

בפתאומיות תופס ערן את האימאם בצאוורונו ומקרבו לפניו.

ערן

חלאס עם הזיוני מוח. תשמע חתיכת דגנרט, לא מעניין אותי מי
גירש את מי ולא מעניין אותי כל התסביכי מיסכנות שלך. לך
תראה פסיכולוג בשביל זה.

תאמר

[לאימאם בנימה של "אין עם מי לדבר"]

לא מעניין אותו הסיכסוך המתפיף הזה. [בציניות, תוך
שהוא תוקע מבט מוכיח בערן] לא מעניין אותו מאיפה כל
זה התחיל.

ערן

ממי אתה מקבל הוראות לגייס מתאבדים ? אה ? ביט. דַּבֵּר !

האימאם נבהל משהו. הוא פותח את פיו לדבר כשלפתע הוא מבחין בכמה צעירים נכנסים בשקט
למסגד ונשק בידיהם. חיוך נמרח על פניו.

אימאם

[ברוגע ובחיוך]

אללה הוא אכבר.

ברגע זה נפתחת אש גבית על תאמר וערן. כעשרה צעירים חמושים יורים לכיוונם. כמה כדורים שורקים מסביבם ופוגעים בקיר שמולם. ערן תופס את האימאם ומשתמש בו כמחסה מפני התוקפים תוך שהוא מכוון אקדח לרקתו. תאמר ממחר להעמד מאחוריו. מתחילות צעקות וקללות משני הכיוונים תוך שהתוקפים מתקרבים בנשקים מכוונים וערן ותאמר נסוגים לאחור.

תוקפים

עזבו את האימאם.

ערן ותאמר

תורידו את הנשק.

אימאם

אללה הוא אכבר. אללה הוא אכבר.

כך חוזרות על עצמן שוב ושוב הצעקות מכל הכיוונים. בשלב מסוים...

תאמר

[לערן]

טוב תשמע להרוג את האימאם הזה זה לא באמת אופציה נכון?

ערן מסתכל לאחוריו, מחפש דרך מילוט. הוא מבחין במבוך של מסדרונות מאחוריו.

ערן

[לתאמר]

בשלוש.

תאמר

[תוך שהוא מביט לאחוריו]

או. קי.

ערן ותאמר ממשיכים לסגת לתוככי המסגד עוד כמה צעדים. ואז...

ערן

שלוש!

ערן דוחף את האימאם לכיוונם של התוקפים והוא ותאמר המבולבל פותחים בריצה ונבלעים במבוך המסדרונות שבמסגד תוך שכדורי התוקפים מלווים אותם ופוגעים בקירות סביבם. הצעירים מחלצים את האימאם מהמסגד. הקרב ממשיך. ערן ותאמר בורחים מחדר לחדר בתוך המסגד.

תאמר

[תוך כדי ריצה]

מה יש לך אתה עם לספור עד שלוש? פעם אתה סופר לי ככה,
פעם אתה סופר לי ככה...אתה לא יכול לספור עד שלוש כמו
בנאדם? פעם הבאה אני סופר!

בשלב מסוים הם יורדים לקומה תת-קרקעית. הם מוצאים את עצמם במעין מחסן מלא מזרונים
סחבות וג'אנק. ערן קולט לפתע ידיית הקבועה בריצפת החדר. הוא תופס את הידיית ומרים מכסה
המגלה פתח סודי. ערן ותאמר נכנסים לתוך הפתח ויורדים לחדר לא גדול במיוחד אבל מלא
בכסף, כלי נשק וחגורות נפץ. אחד החמושים נכנס לחדר שניה אחרי שהם סוגרים אחריהם את
המכסה שבריצפה. החמוש לא רואה אף אחד ויוצא. ערן ותאמר שוהים בחדר בדממה. הצעקות
בערבית מעליהם שוככות בהדרגה. תאמר לוטש עיניים לערימות הכסף שבחדר. הוא מתחיל
להשתעשע בידייו בחבילות ובשטרות הכסף.

ערן

[כמעריך את המצב]

אין לנו עדיין שום מושג איפה לבנה ואיך אנחנו מגיעים אליו.
[מאבד את סבלנותו] אתה מוכן לעזוב את זה רגע?

תאמר

[ספק לעצמו]

לך לעזאזל.

לפתע ערן קולט משהו.

ערן

[כמוצא שלל רב]

רגע רגע רגע רגע...כסף. כסף כסף כסף כסף כסף. איפה שאתה
לא הולך, כסף...ביט. מאיפה בא הכסף?...ולמי זה מגיע? ביט.
[מרים את עיניו תאמר] אנחנו כל הזמן חיפשנו את הסוחרים
הקטנים, לא את האנשים החשובים. אולי אנחנו צריכים
להתחיל מהקודקודים ולא מהחפ"שים?!

תאמר מעביר את מבטו מהכסף אל ערן כמי שמבין ורעיון עולה במוחו. בתנועה החלטית הוא
מוציא את הפלאפון שלו ומחייג. הוא ממתין שנייה ואז...

תאמר

[בערבית, לטלפון]

הלו דוד...

65. **פנים, יום, הבית בו שוהה אפי לבנה**

אפי לבנה לוקח את הפלאפון שלו ומחייג.

לבנה
[לטלפון]

כן...תביאו אותה. זה הזמן.

הוא מנתק ומחייג שוב, ממתין שניה.

לבנה

[בשמחה מעושה]

מברוק על המינוי. [מרציץ] אני מביא את שולה לפה. תדאג
שהיא תעבור!

66. חוץ, יום, בית פרטי

תאמר וערן מגיעים במכוניתם לבית פרטי פשוט למראה, מוקף בחצר גדולה. הם יוצאים ממכוניתם ונכנסים לחצר. החצר מלאה בחיות בית למיניהן. תרנגולים, חמור אחד או שניים, כמה כבשים, כמה עיזים. לקראתם יוצא עיסם, דודו של תאמר. עיסם בסוף שנות השישים שלו, איש אפרורי ופשוט למראה אך בעל מבט חד ופיקח. הוא מתחבק עם תאמר ומנשק אותו על שתי לחייו. תאמר מציג אותם זה לזה. עיסם וערן לוחצים ידיים.

עיסם

באתם בדיוק לארוחת צהרים. בואו כנסו. תפדלו.

ערן מעיף מבט בבעלי החיים שמסתובבים בחצר הבית.

67. פנים, יום, בית עיסם

תאמר, ערן ועיסם יושבים לשולחן עמוס כל טוב ואוכלים.

תאמר

[לערן]

עיסם היה בפת"ח הרבה מאד שנים. בכוח 17. הוא היה הסגן של מחמוד אלנאטור.

ערן

[לעיסם]

מי זה?

עיסם

מחמוד אלנאטור היה השומר ראש של ערפאת. אחרי שהרגתם את עלי חסן סלאמה ב-79'...

ערן

[קולט]

הנסיך האדום, זה שתיכנן את טבח הספורטאים במינכן ב-72'!?

תאמר

מחמוד אלנאטור החליף אותו. עכשיו עיסם בפנסיה אבל פעיל
מאד במאבק נגד השחיתויות פה. הוא מכיר הרבה אנשים והוא
יכול לעזור לנו.

ערן נהנה מאד מהאוכל. הוא אוכל ברעבתנות ובתאוותנות.

ערן

מממממ מה זה ?

עיסם

מנסף חרוף. זה בשר של כבש. אתה מבשל אותו עם אורז
וירקות.

ערן

זה ממש טוב הכבש הזה.

לפתע הוא קולט דרך החלון בחוץ כבשה או שתיים מסתובבות בחצר. כשפיו מלא עד אפס
מקום, הוא מאט את בליסתו הנלהבת עד לעצירה מוחלטת. הוא מסתכל חליפות על הבשר אצלו
בצלחת ועל הכבשים שבחוץ. הבעת הגועל על פניו נראית בבירור. תאמר תוך כדי אכילה קולט
את מבטיו של ערן.

תאמר

[בבוז]

זה מהמכולת פה ליד יא מטומטם. הכבשים האלה הם לחלב.
תהיה רגוע לא ישחטו בשבילך כבש. תאכל.

ערן מחייך חיוך מסכן של "סליחה".

68. פנים, יום, בית דודו של תאמר [חדר אורחים]

ערן, תאמר ועיסם יושבים בחדר האורחים, שותים קפה מספלים קטנים ומעשנים נרגילה.

עיסם

[בנימה מהורהרת]

הכסף הגדול מגיע מהסמים שנכנסים מכיוון מצרים. דרך סיני
ודרך הים. ביט. הפוליטיקאים מעלימים עין מעניין ההברחות.
הם מקבלים שוחד. סכומי כסף אדירים שהם מכניסים לכל מיני
חשבונות בשוויץ. ביט. אי אפשר להקים מדינה עם השחיתות
של השילטון שיש לנו פה. [בצער] ערפאת כבר מזמן איבד
שליטה על מה שקורה פה. הוא נשלט על-ידי האנשים מסביבו.
ביט. אם זה היה תלוי בו הוא היה מפנה את מקומו מזמן. הוא
את התפקיד שלו בהסטוריה עשה. העניין הוא שזה נוח
לפוליטיקאים ולאירגוני הטרור שהוא בשילטון. בגלל זה הם

לא נותנים לו לעזוב. ביט. רק דבר אחד יגרום לו לעזוב. ביט.
המוות.

ערן

אבל יש שלכם פה אירגונים שנלחמים בכל השחיתות הזאת
לא?

עיסם

[לערן]

קשה לי לראות איך השילטון שלנו הורס פה את כל מה שאני
והחברים שלי נלחמנו בשבילו. ישבתי אצל הציונים עשר שנים
בכלא ודווקא מכם למדתי, שלא מספיק להלחם כלפי חוץ. כדי
לבנות עם ומדינה צריך גם להלחם כלפי פנים. ביט. [בגיוחן]
עם כל המלחמות שאתם עושים עם עצמכם אתם לא צריכים
אויבים. אתם גומרים את עצמכם לבד.

תאמר

[בליגלוג, לעיסם]

בלפור לא מעניין אותנו כל הסיכסוך הישראלי פלסטיני. לא
מעניין אותנו מי צודק ומי דופק. זה לא לכבוד שלו כל
הדבר הזה.

עיסם

[בחיוך, לתאמר]

אני מסכים איתו.

תאמר מסב את מבטו המופתע לערן. ערן עונה לו במבט מוכיח ילדותי של "אתה רואה?!".

עיסם

צריך להפסיק לחפש איפה השני לא בסדר ולהתחיל לחפש
איפה אני יכול להיות יותר בסדר. כלפי עצמי וכלפי הצד
השני. רק ככה אפשר לבנות פה משהו ממה שנשאר אחרי
כל המלחמות שעברנו. משהו חדש, שעוד לא היה פה.
[הוא מפנה את מבטו לערן] ובאמת...יש אצלנו מי שנילחם
בשחיתות.

69. פנים/חוץ, יום, רכב/ביתו של לבנה [ישראל]

שולה, אישתו של לבנה יוצאת מפתח הבית נושאת תיק גדול ותפוח. היא מלווה בשני גברים
שכל אחד מהם נושא שתי מזוודות מתכת כסופות. הם נעים במהירות. במרחק מה מהם בתוך ואן
אזרחית שעליה כיתובים של "בזק" יושבים שלושה אנשים אל מול ציוד ציתות ומעקב. אחד
העוקבים קולט את המתרחש.

אחד העוקבים #1

[ספק לעצמו]

מה זה? מה הולך פה?

שני העוקבים האחרים מפנים את ראשם לכיוונו.

אחד העוקבים #1

[לקשר]

אחד חמש קולטים מה קורה?

במרחק מה מהם יושבים שני אנשים במכונית אזרחית ועוקבים גם הם אחר המתרחש. שולה ושני הגברים נכנסים תכליתית לרכב מפואר מסוג יונדאי כחול והרכב מזנק קדימה בחריקת צמיגים. אחד העוקבים ברכב האזרחי מרים את מכשיר הקשר לפיו.

אחד העוקבים

[לקשר, תוך שהוא מניע את רכבו]

כן, משהו קורה פה. תבררו עם הפיקוד, אנחנו אחריהם.

אחד העוקבים בואן

[בקשר, בדיבור לחוץ]

שולה יצאה עם שני גברים ביונדאי מנהלים כחולה, מספר

רישוי 8597615.

70. חוץ, יום, רחובות

היונדאי הכחולה נוסעת במהירות ברחובות הצדדיים של העיר. זהו איזור מגורים יוקרתי למדי והרחובות ריקים מתנועה. המכונית המשטרתית דולקת אחרי היונדאי. בשלב מסוים נוספת מכונית מרדף נוספת.

o.s. קול ממכשיר קשר

אחד חמש כאן שלוש שמונה, נכנסים איתכם למעקב.

היונדאי הכחולה ממשיכה לנסוע במהירות ברחובות העיר כשהיא פונה מדי פעם פניות חדות ימינה ושמאלה. בשלב מסוים עוד מכונית, זהה ליונדאי הכחולה, בעלת לוחית זיהוי זהה, יוצאת בפתאומיות ובצורה לא צפויה מאחד הרחובות. הרכבים העוקבים והיושבים בתוכם מתבלבלים.

אחד השוטרים ברכבי המעקב

מה זה? מה הולך פה? מאיפה הוא בא? [לקשר] יש לנו פה עוד

רכב זהה עם אותו מספר רישוי. שלוש שמונה תשארו עם הרכב

הזה.

שתי המכוניות מתפצלות. לפתע עוד יונדאי כחולה יוצאת מאיפשהו ועוד אחת ועוד אחת, כולן זהות בצורה מוחלטת אחת לשניה, יוצאות ונכנסות מכל מיני כיוונים ורחובות. העוקבים מבולבלים לגמרי. שוברים ימינה אחרי היונדאי זו, שוברים שמאלה אחרי יונדאי אחרת וככה מתברברים, עד שבשלב מסוים שתי המכוניות העוקבות נכנסות ביחד לאותו צומת מכיוונים

שונים וכמעט מתנגשות זו בזו. כאן הן נעצרות. הן עומדות באמצע הצומת כשרכבי היונדאי הכחולות חולפות אותם מכל עבר. השוטרים עומדים חסרי אונים וצופים במצעד רכבי היונדאי הלועג להם. בשלב מסוים רכבי היונדאי נעלמים.

אחד העוקבים

[למכונית השניה בנימה מפורחת

כמי שמבין שאכל אותה]

אנחנו לא נספר אם אתם לא תספרו.

71. חוץ, לילה, מכוניתם של ערן ותאמר

מכוניתם של ערן ותאמר חונה באיזור חרב. ערן ותאמר יושבים בתוכה. תאמר מדבר בטלפון.

תאמר

[לטלפון בערבית]

...כן, טוב, הבנתי.

תאמר מנתק. ערן מסתכל עליו במבט שואל.

ערן

נו?

תאמר מניד את ראשו לשלילה.

תאמר

מחמוד אומר שהוא שם את כל האנשים שלו על החיפושים אבל עדיין אין להם מושג. [ספק לעצמו] למצוא אחד כמו עלי מוחמד איבן סלמאן זה כמו למצוא מחט בערימה של חולירות.

ערן מוציא אויר ביאוש. ביט. שני הגברים יוצאים מהרכב.

72. פנים, לילה, חורבה [הרשות הפלסטינית]

החורבה חשוכה ורק אורו החיזור של הירח חודר פנימה. ערן ותאמר נכנסים לחורבה לאט ובזהירות.

ערן

זה פה אתה בטוח?

תאמר

כן.

הם מתקדמים פנימה כשלפתע מישהו מדליק גפרור. ערן מבצע גילגול על הרצפה ותאמר תופס מחסה מאחורי קיר הרוס בחציו. תוך כדי תנועה הם שולפים את אקדחיהם ומתייצבים בחזרה כשאקדחיהם מכוונים אל מקור האור. הם מבחינים בצעיר מחייך יושב בפינת החדר. הוא חמוש

בקלצ'ניקוב, על גופו הוא עוטה חגורת כדורים, בנדנה לראשו והוא מוזנח למראה. בעזרת הגפרור שהדליק הוא מצית סיגריה הנעוצה בפיו. הוא מזמין בתנועת יד את ערן ותאמר לשבת לציודו. תאמר וערן מסתכלים האחד בשני וניגשים להתישב בזהירות. ברגע זה נכנסת קבוצה של 7 אנשים רעולי פנים, לבושי שחורים, חמושים מכף רגל ועד ראש. מישהו מדליק אור עמום. הקבוצה שנכנסה מתפרקת מנשקה וכולם מסירים את כיסויי פניהם. אחד האנשים מהקבוצה ניגש לתאמר וערן. הוא לוחץ את ידו של תאמר והם מברכים האחד את השני בערבית. האיש מסתכל על ערן בחשדנות. ברור שהוא לא מקדם אותו בברכה. האיש מתרחק מתאמר וערן. ערן מסתכל על תאמר לא מביין.

ערן

זה המפקד שלהם?

תאמר מניד בראשו לשלילה ומורה על אחד החמושים. ערן מעביר את מבטו אל הדמות אליה כיוון תאמר. הוא מבחין בחמוש לבוש שחורים שמסיר בדיוק את כיסוי פניו. החמוש מתגלה כ...חמושה.

תאמר

זאת.

היא מורידה את כיסוי ראשה ושיערה מתפזר, נופל ברכות על כתפיה והוא שחור, ארוך וגלי. ערן מביט בה מוקסם. היא חטובה, אקזוטית ואצילית ויחד עם זאת מעבירה תחושת נחישות וסמכות. היא ניגשת לתאמר כשערן עומד לידו. הם מחליפים נשיקות בצורה מסורתית, מברכים האחד את השני בערבית ומתחבקים. לפתע בתנועה חדה היא מכניסה לו סטירה מצלצלת. תאמר המום.

חמושה

[לתאמר בערבית]

אתה מְסַפֵּן את אבא שלי כשאתה מביא את החקירה שלך ואותו [תוך שהיא מורה על ערן] לכאן.

תאמר

[לערן]

זאת יסמין.

ערן מגיש את ידו ללחיצת יד. יסמין אפילו לא מביטה בו וממשיכה כאילו כלום.

יסמין

[לתאמר בערבית]

אם סוחרים יגלו שאתם קשורים אלי הם יהרגו את אבא שלי. ביט. מה שלומו דבר אגב?

ערן

[מתערב, המום משהו]

"אבא שלי?" [לתאמר] עיסם? מה זה, היא בת דודה שלך?

תאמר

[ליסמין, המום ומגמגם]
הוא...הוא בסדר...הוא מוסר לך ד"ש.

ערן

[ספק לעצמו, במיאוס]
חמולות...[בציניות] אחרי זה אתם מתפלאים שהכל מושחת
פה.

יסמין

[לערן בעברית בבוז]
מי אתה? מה באת לפה?

ערן

[ליסמין]
סליחה, אבל אנחנו נלחמים פה בשביל אותה מטרה.

יסמין

[לערן, בבוז מופגן]
אתה ציוני לא? אתה נלחם איתי על אותה מטרה?

קאט ל-

73. אותו דבר

הקבוצה יושבת מסביב למדורה ואוכלת. לפתע משמיע הפלאפון של ערן צילצול קצר. ערן מוציא אותו ומביט בו. זוהי הודעת טקסט [אנחנו לא רואים את הכתוב].

ערן

[תוך שהוא קורא בקול, ספק לעצמו]
המשטרה איבדה את אישתו של לבנה.

ביט.

ערן

[מהורהר]
היא חיסלה את כל חשבונות בנק שלהם. בשב"כ מפחדים
שלבנה יעלם אחרי העסקה שהוא עושה פה וזה עוד אינדיקציה
לזה שזה מה שהוא מתכנן לעשות.

תאמר

[לערן]
אז אתה חושב שהיא באה לפה?

ערן

[מהורהר משהו]

למרות שאני לא מבין מה הוא צריך אותה פה? ! אין לה שום בעיה לצאת מהארץ ולנסוע לאן שהיא רוצה.

תאמר

אולי היא איתו בעסק.

ערן

[מהורהר]

כן, היא איתו בעסק אבל הוא לא יסכן אותה רק בשביל להביא לו כסף.

תאמר

[מבודח]

אולי הוא צריך שהיא תביא לו דברים מהבית?

ערן

[מבודח]

כן, תחתונים להחלפה? ! ביט. [מהורהר] או אולי את העותק של הדו"ח של הקב"ן.

תאמר

[במיאוס]

מה באמת כל העניין הזה? מה זה העותק של הקב"ן ומי זה הדוקטור משה אביב הזה? ומה קשור רוזן לכל זה ואיך לעזאזל אני הולך להידפק מכל הבלאגן הזה?

ערן מביט בו ארוכות. יסמין מביטה בהם לא מבינה.

ערן

[מהורהר משהו]

עד לפני שלוש שנים שירתתי בימ"מ. רוזן היה המפקד שלי אז. קיבלנו התרעה חמה על פיגוע שעומד לצאת מפה לשטח ישראל. אני פיקדתי על יחידה שבאה לפה לחס... לתפוס את המחבל שתיכנן את הפיגוע. אני לא צריך לספר לכם שמשימות כאלה זה דבר יוקרתי אם אתה רוצה להפגין יכולות מבצעיות, וכל הזמן יש מלחמות בצבא אצלנו על מי יקבל לבצע כאלה משימות. ביט. רוזן לא יתן לדבר כזה להתחמק ממנו. מה שהפוליטיקאי הזה רואה מול העיניים כל הזמן זה רק עוד קידום ועוד סמכויות. ביט. אז קיבלנו כזאת משימה והיינו בחוסר של כוח אדם. רוזן התעקש לצרף אליי חייל בעייתי שהיה לו עבר של התנהגות לא יציבה בשטח. הוא היה תחת מעקב של פסיכולוג. הפסיכולוג הזה היה דוקטור משה אביב. דוקטור אביב הזה הוציא כביכול דו"ח שאומר שהחייל כשיר

לפעילות ושאפשר להוציא אותו למבצע. כשהגענו לשטח החייל התחיל להראות סימנים של עצבים וחוסר שקט. הוא התחיל לדרוך את הנשק ולדבר כל מיני שטויות שהוא יהרוג את כל הערבים ושלא איכפת לו למות ושהוא יודע שהוא הולך למות עכשיו בפעולה הזאת ועוד כל מיני כאלה דיבורים לא שפויים. למרות זאת המשכנו ועלינו על המיקום של מבוקש. הוא התחבא עם עוד שני חמושים בבית שהיו בו אזרחים. עשינו תצפיות על הבית ותכננתי פריצה והשתלטות על המקום. כל הזמן הזה החייל המסכן ההוא לא הפסיק לחמם את עצמו וממש נכנס לאקסטזה. הוא כל הזמן דחף להסתער על הבית. הוא הכניס לנו המון מתח ועצבים. בשלב מסוים קלטתי שאם אני נכנס לתוך הבית הוא יכול בקלות לאבד שליטה ולפגוע באזרחים שהיו שם. ביט. גם לשבת ולחכות להם עד שיצאו מהבית אי אפשר היה כי החייל עשה המון רעש. החייל הזה פשוט סיכן אותנו ואת המשימה.

ביט.

יסמין

למה לא פשוט השארת אותו שם מאחורה איפשהו?

ערן

לא יכולתי לצפות מה הוא יעשה. ביט. היינו חמישה חיילים מול שלושה מחבלים בבית מלא אזרחים. אם הייתי משאיר אותו מאחור, לא הייתי יכול להשאיר אותו קשור איפשהו כי הוא לא היה יכול להגן על עצמו אם מישהו היה מגלה אותו ואם הייתי משאיר אותו עם עוד חייל שישמור עליו אז לא היה סיכוי לבצע פעולה אפקטיבית עם כל האזרחים שהיו בתוך הבית.

תאמר

דיווחת על זה?

ערן

דיווחתי על זה בקשר לרוזן וביקשתי אישור לבטל, אבל רוזן נתן לי פקודה מפורשת לבצע את ההשתלטות בכל זאת. הוא כל הזמן חזר על זה שהפסיכולוג אמר שהחייל בסדר. ביט. אז זהו, בסופו של דבר ביטלתי את המשימה על דעת עצמי. ביט. היינו צריכים להרחיק את החייל הזה ממש בכוח מהבית.

יסמין

שלא תבין לא נכון, אני שמחה שלא פגעת באזרחים, אבל זה לא פעם ראשונה שהצבא שלכם פורץ לבתים של אזרחים לתפוס מבוקשים.

ערן

בבית הזה היו שלושה ילדים.

שתיקה.

תאמר

ומה עם המבוקש?

ערן

המבוקש הזה תפסו אותו אחרי שנה. אבל בשנה הזאת הוא הצליח להוציא סידרה של פיגועים לשטח ישראל.

יסמין

ומה עם הפסיכולוג?

תאמר

לבנה חיסל אותו.

ערן

עד היום חשבנו שהוא התאבד. היום גילינו שהוא נרצח.

תאמר

[לערן, כמנסה להבין]

בעצם דוקטור משה אביב לא אישר את היציאה של החייל הזה למבצע אבל רוזן הוציא אותו בכל זאת וכשהמבצע נכשל הוא זייף את הדו"ח של הדוקטור ולקח את לבנה שיחסל אותו?!

ערן

ולבנה גם השיג את הדו"ח המקורי של משה אביב כדי להמשיך ולסחוט את רוזן.

יסמין

[בהבנה]

והדו"ח המקורי יכול לנקות אותך.

מישהו מחברי האירגון מסמן מרחוק ליסמין שהגיע הזמן.

יסמין

[לערן ותאמר]

יאללה, צריך לזוז.

ערן

לאן הולכים?

יסמין

לפעילות הסברתית.

74. חוץ, לילה, בית בשכונת יוקרה פלסטינית

החוליה של יסמין מתגנבת לבית מבוצר. הבית מוקף חומה ושומרים. החוליה כורעת על ברכיה.

ערן

[ליסמין]

זה נראה לי יותר כמו כיבוש יעד מבוצר. את מי הולכים לכבוש?

יסמין

[תוך שהיא קמה ומתקדמת בשפיפות]

את שר המשטרה.

ערן מביט אחריה המום. החוליה קמה על רגליה ומתחילה להתקדם. בשלב מסוים תאמר "מעביר הילוך" במפשעתו. ערן ויסמין קולטים אותו.

ערן

מה קורה איתך עם הדבר הזה? חלאס עם זה כבר. אתה לא מתבייש?

יסמין

[לערן]

ככה זה, עוד משהוא היה ילד. לפני שהוא היה הולך מכות עם ילדים אחרים הוא היה עושה את זה.

ערן

[תוך שהוא מסתכל על תאמר]

במבט של "איזה טמבל"

לא פלא שהפסדתם בכל המלחמות.

תאמר

לא פלא שאתה אידיוט.

החוליה מסתננת, מחסלת את שני השומרים שנמצאים בשער ונכנסת פנימה. חברי החוליה מתפזרים ברחבי המתחם. ערן ותאמר צמודים ליסמין. לפתע יוצאים מאחוריהם ארבעה שומרים ומתקיפים אותם מאחור. תאמר סופג מכה שמהממת אותו והוא מאבד את ההכרה. ערן ויסמין

נאבקים בארבעת השומרים בעוז. ערן מתגבר על שני מתקיפיו ומפיל אותם. יסמין גוברת על אחד מתוקפיה וערן מוצא אותה נאבקת עם התוקף השני. היא כמעט מצליחה לגבור עליו כשערן נותן לו את המכה שמכריעה אותו. יסמין, עדיין בשוונג של המאבק, שולחת בשוגג אגרוף לפניו של ערן. ערן בוירטואוזיות מתחמק מהמכה. היא קולטת שזה הוא אך ממשיכה לנסות להכות אותו למרות זאת. ערן ממשיך להתחמק מידיה ולבסוף עוצר אותה. עיניהם ניפגשות במבט של משיכה מינית חיייתית. [עד לרגע זה לא נורית אף ירייה] לפתע נורה לעברם צרור יריות מכיוון לא מזוהה ופוגע בקיר מאחוריהם. יסמין משיבה אש לכיוון היורים. מתפתח קרב יריות ברחבי המתחם.

75. פנים, לילה, בית בשכונת יוקרה פלסטינית

בעל הבית מתעורר בחדר השינה שלו. שני שומרי ראש נכנסים לחדר השינה, תופסים אותו וגוררים אותו אחריהם. נראה ששלושתם מתורגלים בעניין ויודעים בדיוק מה הם עושים. הם יוצאים מחדר השינה אשר בקומה השנייה, יורדים במדרגות לקומת הקרקע וממשיכים לעוד דלת. הם פותחים אותה כשלפתע, בצורה מדוייקת, חדה ונקיה חוטפים שני שומרי הראש מכות באחורי ראשיהם ונופלים חסרי הכרה. ערן ויסמין מתגלים.

קאט ל-

76. אותו דבר

בעל הבית יושב מפוחד על אחת הספות בסלון כשאנשיה של יסמין מקיפים אותו. תאמר שוכב על ספה עם שקית קרח על ראשו והוא נאנח כאישה זקנה. לידו עומדת יסמין. ערן ניגש אליה ורוצה לדבר איתה אבל אנחותיו המוגזמות של תאמר מושכות את תשומת ליבו. הוא מפנה אליו מבט משועשע. בצידו השני של החדר הגדול חוקרים את שר המשטרה הפלסטיני.

אחד החוקרים

אדוני שר המשטרה, ממי אתה מקבל כסף? מי משלם לך?

השר

לא יודע, לא יודע, כמה פעמים אני צריך להגיד לכם? אני לא יודע.

בום. סטירה מצלצלת מונחת על פניו של השר.

ערן

[ליסמין]

פעילות הסברתית אה?

השר

אני לא יודע. ברור שהם מתעסקים עם סמים אבל הם תמיד מופיעים עם כיסוי פנים. אני לא יודע מי הם. הם תמיד מופיעים, נותנים לי הוראות ונעלמים. אין לי מושג מי הם.

אחד החוקרים ניגש ליסמין בצידו השני של החדר.

חוקר

הוא לא יודע כלום. הוא רק יודע איפה הוא הולך לקבל את המשלוח הבא של הכסף.

אחד החוקרים הניצבים ליד השר קורא ליסמין ולערן.

חוקר #2

[בערבית]

יסמין, אני חושב שכדאי לציוני לשמוע את זה.

ערן ויסמין ניגשים לשר.

חוקר #2

[לשר, בערבית]

תגיד להם מה שאמרת לי עכשיו.

השר

[בערבית]

לפני שבועיים בישיבת הקבינט הביטחוני שלנו קיבלנו דיווח ששר המשטרה החדש שלכם קיבל כסף כדי למנות את עמוס רוזן לניצב מרחב הדרום אצלכם.

ערן מסתכל עליו בהפתעה מהולה בהערכה.

ערן

[ספק לעצמו]

מי לעזאזל מספר לכם את הדברים האלה?

תאמר

זה שאתם חושבים שאנחנו נחותים מכם זה בדיוק מה שנותן לנו את האפשרות להגיע לאן שאנחנו רוצים.

ערן מסתובב בהפתעה ומגלה את תאמר עומד מאחוריו, קצת חבול אבל מאושש.

ערן

[ספק לעצמו]

אז לבנה הצליח להגיע יותר גבוה ממה שחשבתי. ביט. לבנה שיחד את שר המשטרה כדי שימנה את רוזן ורוזן איפשר למחבלים את הפיגוע שהם עשו ואת החילוץ של לבנה.

חוקר

[ליסמין תוך שהוא מורה לכיוון השר]

מה לעשות איתו?

חוקר #2

אני אומר, הוא גרם מספיק סבל למספיק אנשים.

יסמין

[לתאמר וערן]

אני חושבת שכדאי שתלכו.

ערן

רגע רגע מה אתם הולכים לעשות?

שתיקה.

ערן

מה? אתם הולכים להרוג אותו?

יסמין

זה לא מלחמה שלך. לך יש את המושחתים שלך, תשאיר לנו את המושחתים שלנו.

ערן

אל תהיו בהמות. אתם רוצים סדר וצדק חברתי ומוסר שילטוני. זה מה שיביא לכם את מה שאתם מחפשים? אם אתם מוציאים אותו להורג אתם נעשים חארות כמו כל הבהמות האלה שאתם נלחמים נגדם.

שקט.

השר

[בנימה של יועץ בלתי משוחד]

לדעתי הוא צודק.

77. פנים, יום, הבית של עיסם

יסמין נכנסת לסלון הבית בו ישובים, לאורך קירות הבית, על מזרונים וכריות ריצפה, כעשרה אנשים חמושים. בידיה אוחזת יסמין מגש עמוס בקפה ועוגות. אחריה נכנסות עוד שתי נשים גם הן עם מגשים דומים. הן מניחות את המגשים על השולחן ומתחילות לחלק את הכיבוד לנוכחים. ערן ותאמר יושבים בקצה המסדר ליד עיסם שיושב על שרפרף קטן.

עיסם

[מרצה לנוכחים בערבית]

...קשה לסמוך על הישראלים, קשה להבין אותם אבל תהליך השלום ככל שזה תהליך קשה, ארוך ומייגע, זאת הדרך היחידה לבנות בסופו של דבר חיים, טובים ונורמליים, לעם שלנו [קריאות הסכמה ועידוד נשמעות פה ושם]. ביט. עם כל העצב שזה גורם, חייבים להתבונן בעיניים מפוכחות ולראות את

מערכת השילטון פה הנגועה בשוחד ובשחיתות ובריקבון
 ולהבין שהממשלה הנוכחית פשוט לא מתפקדת... וזה מה
 שנותן לסמים ולטרור, הפנימי והחיצוני להתקיים ולאיים על
 כולנו [קריאות הסכמה ועידוד נשמעות]. מוכרחים לפרוץ את
 מעגל הקסמים הזה של סמים, שוחד, שחיתות וטרור [קריאות
 הסכמה ועידוד נשמעות]. את הדבר הזה רק אנחנו, כעם,
 יכולים לעשות. אף אחד לא יעשה את זה בשבילנו. רק אנחנו
 יכולים לעצב את ביתנו. כדברי משוררנו האהוב מחמוד דרוויש
 בשירו "כלכלת בית": "...הסתכלתי על ציפור וראיתי את כנפיה
 עוטות את כנפי בעצי האקליפטוס. הננו ניצלים כנצול האבק
 מן הנהר. ומי מאתנו שהיה הקורבן שיחלום לו עתה בקרבנו,
 יותר מהשאר...". ביט. לצערי, אין כרגע בתנאים הנוכחיים
 אפשרות אחרת לעשות את זה חוץ מאשר בכוח [קריאות
 הסכמה ועידוד חזקות נשמעות]! ביט. לכן הנוכחות והפעילות
 שלכם חשובה. חשובה לכל אחד מאיתנו. ביט. הפעילות שלכם
 חשובה לעם הפלסטיני!

כל הנוכחים פורצים בתשואות רמות. יסמין נושקת לעיסם אביה ומתיישבת לידו.

ערן

[לתאמר]

אז תסביר לי למה אנחנו משתפים פעולה עם פושעים, חוץ מזה
 שאתם משפחה?

ביט. תאמר מסב מבטו ליסמין.

יסמין

[בתקיפות]

אנחנו פושעים? ביט. אתם צריכים אותנו! בלעדינו לא יהיה
 לכם שלום, בחיים! ביט. שיחות השלום שמתנהלות עכשיו הן
 חסרות משמעות בתנאים שיש עכשיו.

ערן

להלחם בשחיתות זה מאד יפה אבל לקחת את החוק לידיים זה
 סיפור אחר לגמרי.

יסמין

כל האנשים שאנחנו... מטפלים בהם, יש לנו הוכחות שהם
 לוקחים שוחד.

ערן

אז תתבעו אותם בבית משפט.

עיסם

אי אפשר לתבוע בבית משפט כשהשופטים גם לוקחים שוחד.
חוץ מזה כל תביעה כזאת יכולה לקחת שנים. זה פשוט חסר
טעם.

78. חוץ, לילה, שטח בנוי נטוש וחרב

ערן, תאמר ויסמין יושבים בחשיכה מאחורי קיר מופגז והרוס ומשקיפים על אחת החורבות
המופגזות מולם. תאמר מחייג בפלאפון שלו.

ערן

[תוך שהוא פוזל לתאמר
שמחייג בפלאפון שלו]
ואיפה המשטרה בכל זה?

יסמין

אלה שלוקחים שוחד לא רוצים להתעסק איתנו כדי שלא נראה
לכל העולם שהם לוקחים שוחד. ואלה שלא לוקחים שוחד לא
יכולים ובעצם מפחדים, לעשות משהו.

ערן מעביר מבטו לתאמר שעסוק עם הטלפון שלו.

ערן

[לתאמר]
תגיד מה, אתה דפוק? מה אתה עושה? אתה רוצה לדפוק לנו
את המארב?

לפתע מצלצל הפלאפון של ערן. כולם קופצים. יסמין מסתכלת בערן במבט מוכיח. ערן משיב
בתנועות התנצלות תוך שהוא עונה לטלפון. תאמר באין תשובה מנתק את הפלאפון שלו. הבעת
התסכול על פניו ברורה. יסמין מסתכלת עליו במבט שואל.

תאמר

[ליסמין]
אימאן בדרך לדמשק. ביט. נוסעת להורים שלה.

ערן

[לטלפון, מוציא אויר]
עשיתם חיפוש אצלו וכלום? אין שם כלום? חיפשתם במחשב
שלו וזה?

יסמין

[לתאמר]

למה? מה קרה?

תאמר מעווה את פניו בביטול.

ערן

[לטלפון]

[מקשיב] כלום אה? [לוקח אור] טוב, תגיד לי אם יש משהו חדש.

ערן מנתק ושוקע לתוך עצמו מהורהר. יסמין מסבה פניה לערן בשאלה. ערן נייעור מהרהוריו.

ערן

נשבר לה ממנו.

תאמר

אתה מדבר? המתגרש הסדרתי. אתה אם אתה לא מתגרש פעמיים שלוש ביום אתה לא מרגיש טוב.

ערן

עם כל האידיאולוגיות שלך וכל הדיבור הגבוה שלך, בסוף אתה ערבי פרימיטיבי כמו כל ערבים.

תאמר מתקומם בא להגיד משהו. ערן מקדים אותו.

ערן

[מהורהר]

תאמין לי אם יש משהו שלמדתי מכל הגירושים שלי זה שנישואים זה עבודה. ביט. אם אתה רוצה להיות נשוי אתה צריך להיות מוכן להשתנות. אתה קם בבוקר ומתחיל לעבוד... על עצמך קודם כל.

יסמין מסתכלת עליו בהערצה משהו. לפתע מפנה תאמר את תשומת ליבם של ערן ויסמין לאדם שמגיע למקום ותיק תפוח בידו. הוא מאד רגוע והולך בצורה מאד בולטת כאילו רוצה שיבחינו בו.

ערן

[באגביות, ספק לעצמו]

הוא לא נזהר במיוחד.

האשגר נכנס לחורבה. השלושה יוצאים ממחבואם ומתגנבים לחורבה. הם נכנסים בשקט ועולים לקומה הראשונה עוקבים אחרי הרעשים שמשמיע האשגר. הם מגיעים לאחד החדרים ואורבים בכניסה. האשגר מניח את התיק באחת מפנינות החדר, מכסה אותו בכמה סמרטוטים ושם פעמיו לכיוון היציאה. ביציאה הוא נתקל בשני אקדחים שמוצמדים לרקותיו. הוא עוצר על מקומו רגוע. יסמין דוחפת אותו אחורה לתוך החדר. ערן ותאמר כופתים אותו לכיסא מט לנפול המצוי במקום בעוד יסמין מוציאה את התיק ממתחת לסחבות. היא פותחת אותו. הוא מלא בכסף. ערן מסתכל על האשגר. האשגר משיב בחיוך ממתק סוד.

תאמר

[לאשגר]

אתה לא יודע שאסור להסתובב עם כל כך הרבה כסף ? מישהו יכול לשדוד אותך.

האשגר ממשיך לחייך. ערן ותאמר מבטים האחד בשני לא מבינים.

אשגר

[בעברית, במתיקות מעושה]

איזה יופי אתם מסתדרים ביחד. עובדים ביחד בשיתוף פעולה כזה מקסים.

שוב מסתכלים תאמר וערן זה על זה בחוסר הבנה.

אשגר

[לערן]

צדיק. ביט. חסיד אומות העולם אתה.

ערן מסתכל עליו לא מבין.

אשגר

תספר לחבר שלך פה איך זיינת אותו והרסת למשפחה של
השהיד את הבית.

ערן קולט משהו ומעביר מבט אשם לתאמר. תאמר מסתכל בערן ובאשגר חליפות, לא מבין.
האשגר מחזיר לו מבט מחוייך.

אשגר

[לתאמר]

הבית של השהיד שהוא הבטיח לך לא להרוס אותו? הוא עבד
עליך. איך שהלכתם משם הצבא הרס את הבית.

תאמר מסתכל על ערן המום.

תאמר

[לאשגר]

איך אתה יודע?

אשגר

[מרצין]

הייתי שם. באתי לנחם את משפחת השהיד הגיבור. ביט.
שמעתי אותכם מדברים וראיתי את הציוני מדבר עם הקצין. הם
רק עשו את עצמם עוזבים. איך שהלכתם הם חזרו והרסו את
הבית. לא השאירו אבן על אבן.

תאמר מביט בערן ובאשגר חליפות. בשלב מסוים הוא "מעביר הילוך" במפשעתו. ערן משגיח בזה ונדרך. לפתע הבעת פניו של תאמר משתנה מהלם לשחוק.

תאמר

[תוך שהוא מתקרב לערן]
אה ברור. אני ידעתי את זה. זה היה באישור שלי, אני ידעתי,
בטח.

לפתע הוא מנחית מהלומה אדירה בפניו של ערן המופתע. ערן עף אחורה ונוחת על גבו.

תאמר

חתיכת יהודי מסריח. [תוך שהוא מחקה בלעג את ערן] "אני
וכל החברים הערבים שלי אנחנו האחרונים שיכולים להטיף
לך?" אה?

ערן מתאושש מנסה לקום על רגליו.

תאמר

[ממשיך]
"אתה לא סומך עליי כי אני חושב שאני ערבי דפוק אה?" אני
ערבי דפוק כי חירות כמוך דופקים אותי.

בום ! תאמר מכניס בעיטה בפניו של ערן. ערן עף שוב לאחור ונוחת על גבו.

תאמר

[ליסמין, בלעג]
כולם יודעים שהישראלים הם העם הכי מוסרי בעולם. [לערן]
נכון?

ערן

[תוך שהוא מנסה להתאושש
ולהתגונן מפני תאמר]
אני לא עם ישראל ואתה לא העם הפלסטיני. לא הייתה לא
ברירה.

תאמר

חתיכת זבל מסריח עשית ממני משת"פ הכי בזוי שיש.

האשגר הכפות צוחק, מבסוט מהמאבק שמתרחש לנגד עיניו תוך שהוא משתתף בקריאות עידוד בדומה לצופה היושב בסלון ביתו וצופה בטלוויזיה בקרב איגרוף. בום. עוד מהלומה ניחתת על פניו של ערן.

אשגר

בום !!! חה חה חה, גדול.

תאמר מרים מוט ברזל מהריצפה. יסמין מנסה לעצור אותו ללא הואיל.

תאמר

אתה מת !

תאמר מנחית את המוט על ערן. ערן מתחמק מהמכה ומכניס מהלומה בפניו של תאמר. תאמר מאבד את שיווי משקלו. ערן מתקרב אליו ובוים ! מכניס אגרוף עמוק לתוך ביטנו של תאמר. תאמר מתקפל תוך שהוא פולט זעקה חנוקה ומתמוטט לריצפה. יסמין מנסה לעצור את ערן אך ללא הואיל. ערן לופת את גרונו של תאמר, מרתק אותו לריצפה.

ערן

[בזעקה]

לא הייתה לי ברירה, לא הייתה לי ברירה, תבין ! הייתי חייב לעשות את זה. ביט. הייתי צריך אותך. הייתי צריך שתעזור לי.

תאמר משתנק, מתקשה לנשום. יסמין תופסת את ידו של ערן מנסה לנתק אותה מגרונו של תאמר.

יסמין

עזוב אותו, עזוב אותו, אתה הורג אותו, אתה הורג אותו.

ערן מרפה מגרונו של תאמר וקם על רגליו. תאמר מתאושש וקם אף הוא.

תאמר

[לערן בזעם עצור]

יא חתיכת זבל. רמאי. אני מאחל לך שתמצא את לבנה והוא יתקע לך כדור בראש. אני איתך גמרת.

בהחלטיות הוא שם פעמיו לכיוון היציאה.

אשגר

[בינו לבינו, כממתיק סוד]

לא נראה לי.

כשתאמר מגיע ליציאה מצלצל הטלפון שלו. הוא מביט ועל הצג הוא רואה "אימאן". הוא עונה.

תאמר

אימאן.

v.o. אימאן

[בעברית, בנימת צער (אך לא במסכנות) מתוך הטלפון]

אוי תאמר תאמר.

תאמר
[בערבית]

מה? איפה את?

קאט ל-

סיקוונס עריכה מקבילה
79. פנים, לילה, חורבה/חדר לבנה
חדר לבנה

אימאן יושבת עם הטלפון בידה כשלפתע נכנסת יד לפריים ולוקחת ממנה את הטלפון. המצלמה עוקבת אחרי היד ואפי לבנה מתגלה.

v.o. אימאן
[בעברית]

אני...

לבנה
[לטלפון, לתאמר בעברית]
היא במקום בטוח.

חורבה
תאמר קופא על מקומו.

תאמר
[כמסרב להאמין]

מה?

חדר לבנה

לבנה
תן לי לדבר עם השותף הנאמן שלך.

חורבה
תאמר חוזר לחדר, מושיט בהלם את הטלפון לערן. ערן לוקח את הטלפון ומגיש לאוזנו.

ערן
[לטלפון]

מה?

תאמר נשען על אחד הקירות ונוזל ממנו לריצפה מותש.

חדר לבנה**לבנה**

[לטלפון]

בלפור, אשתו של תאמר אצלי. ביט. נגמר המשחק. תרדו ממני ותנו לי לעבוד בשקט. ביט. אה ותשחררו את הבנאדם שלי. אני רוצה לקבל טלפון ממנו תוך חמש דקות שהוא אומר לי שהוא חופשי.

לבנה מנתק.

חורבה

ערן סוגר את הטלפון. הוא ויסמין מביטים זה בזו באין אוניס. הם מעבירים את מבטם לאשגר הכפות. הוא מחייך מאוזן לאוזן.

80. חוץ/פנים, יום, ביתו של שר המשטרה הפלסטיני

מכונית שרד מגיעה, עוצרת בפתח הבית ומצפצפת. באין תגובה היא מצפצפת שוב. באין תגובה שוב, יוצא הנהג מתוכה ונכנס לבית בהיסוס.

נהג

אדוני השר?

שקט. הנהג נכנס ומתקדם פנימה.

נהג

אדוני השר? יש ישיבת ממשלה עוד חצי שעה.

לפתע הוא קולט את גופתו המדממת של השר שרועה על אחת הספות בסלון מנוקבת ככברה. הוא מכסה את פיו בידו מנסה שלא להקיא. הוא יוצא מהמקום.

81. חוץ, לילה, ביתו של עיסם

קבוצה של 6 אנשים רעולי פנים וחמושים מתגנבת לבית בשקט ובמהירות.

82. פנים, לילה, ביתו של עיסם

הבית פנימה בנוי מאכסדרה וקומה שניה. הם פורצים לבית בחרישיות ובמקצועיות. רחש קל מעיר את עיסם. הוא מוציא אקדח מתחת לכר ויוצא חרש מחדר השינה. אישתו מתעוררת בבעתה אף היא. עיסם מסמן לה להיות בשקט ומורה לה להשאר במקומה. הוא יוצא מחדר השינה למרפסת הפנימית של הקומה השניה. הוא קולט את הפורצים ומתחיל לירות. שניים מהפורצים נופלים מתים אבל עיסם במיעוט ושניה לאחר מכן הוא נפגע ממתח יריות משלושה או ארבעה כיוונים. עיסם נופל מהמרפסת לקומת האכסדרה מת.

83. פנים, יום, מישכנו של לבנה

לבנה משתולל כשמסביבו עומדים מספר מאנשיו.

לבנה

חבורת דפוקים. ערבים מטומטמים. ביט. מה אתם הורגים את עיסם? מה אתם הורגים את עיסם? בשביל מה הייתם צריכים להרוג עכשיו את הבנאדם הכי מכובד באיזור?

אחד האנשים #5

משת"פ שלנו במשטרה אמר לנו שהבת שלו והאנשים שלה הרגו את שר המשטרה. היינו חייבים לנקום.

לבנה

[בזעם]

הייתם חייבים לנקום?! אתם וכל השמונה מאות אלף אירגונים וכנופיות שמסתובבים פה, אם אתם לא נלחמים במישהו אתם לא מרגישים טוב. יא חתיכת מטומטם זה לא הבת שלו הרגה את השר. היא ידעה שהוא מקבל שוחד. היא חקרה אותו. והוא דיבר. אני אמרתי למשטרה שהאירגון שלה הרגו אותו. חבורת ערבים פרימיטיבים!

לבנה מתמוטט לתוך כיסאו המרופד בייאוש.

אחד האנשים #5

[בהיסוס]

אז מי הרג את השר?

לבנה

תנחש. ביט. [ספק לעצמו] רפובליקת בננות.

84. פנים, לילה, חורבה מופגזת [משכן אירגונה של יסמין]

יסמין הנסערת משתוללת לכל הכיוונים, מעיפה ושוברת דברים. בשלב מסוים היא מסתערת לכיוון תאמר. אחד מאנשיה תופס אותה בעודה באויר לפני שאצבעותיה השלוחות מגיעות לצווארו של תאמר. היא ממשיכה להשתולל בזרועותיו.

יסמין

[בצרחות לתאמר]

בגללך, בגללך, בגללך הכל. בגללך רצחו את אבא שלי. אתה אשם. אתה אשם. חתיכת חולירע. [לערן] ואתה! מה אתה עושה פה בכלל? לך מפה. לך מפה חתיכת ציוני עלוב.

לפתע היא מתחילה לתת הוראות לאנשיה כאחוזת אמוק תוך שהיא עצמה, בפראות, מתלבשת, שמה עליה נשק וציוד ואוספת את שיערה.

יסמין

שימו עליכם נשקים ואפודים אנחנו יוצאים עכשיו להרוג את כל הכנופיה הזאת.

אף אחד מהאנשים לא זו. כולם מביטים עליה שותקים. יסמין ממשיכה לדרבן אותם תוך שהיא דוחפת אותם לכל הכיוונים בניסיון להזיז אותם. אף אחד לא זו. לבסוף היא קורסת לריצפה בפינת החדר, מתייפחת. כולם מסתכלים עליה בחוסר אונים. לפתע מצלצל הטלפון של ערן.

ערן

[לטלפון, תוך שהוא מתהלך הלך ושוב]
 כן. [מקשיב] כן. הבנתי. כן. [תוך שהוא מסתכל בשעונו]
 קיבלתי. בסדר. תעדכן אותי. [לתאמר, מהורהר משהו] אשל
 אומר שהם קיבלו ידיעה שהעיסקה של לבנה הולכת להתבצע
 בחוף של חאן-יונס.

תאמר מסתכל עליו.

תאמר

זה מה שהיה כתוב בניירות של האשגר שקפץ לנו מהגג.

ערן מהנהן לחיוב.

תאמר

אז לאן הולכים? לאן שהיה כתוב בניירות או לאן שראוף אמר?

ביט.

ערן

מה המרחק בין שני המקומות האלה?

תאמר

חצי שעה נסיעה.

ערן

[מהורהר]

ואין לנו אנשים לשלוח לשני המקומות במקביל.

ביט.

תאמר

אז? לאן הולכים?

ערן

שאלה טובה. עד עכשיו כל מי שהיה אמורים לגבות אותי
 ולדאוג לי איכזב אותי כל פעם מחדש. ביט. אתה תגיד לאן
 הולכים.

ביט. תאמר מסתכל עליו בחיוך.

תאמר

אם נלך לאן שהיה כתוב בניירות וזה לא יהיה זה אז אתה לא תיתן לי מנוחה אחרי זה. ביט. כמו שאמרת. לראוף לבנה לא היה יכול להגיע.

ערן מהנהן לחיוב.

ערן

יש מה לבקש ממחמוד גיבוי?

תאמר

אין סיכוי. תגיד תודה שהוא נתן לך אותי.

ערן מסתכל על יסמין הבוכיה. היא מכונסת בתוך עצמה. ערן מרים את מבטו אל אנשי אירגונה, העומדים ברחבי החדר, כמצפה לתגובה. אנשי האירגון מסתכלים האחד בשני ואח"כ בערן ואחד אחד הם מנהנים לחיוב. ערן מחזיר להם מבט תודה.

85. חוץ, לילה, מפקדתה של יסמין

כולם נכנסים לרכבים. ערן, תאמר ויסמין נכנסים לרכב אחד ואנשיה של יסמין נכנסים לשני רכבים אחרים.

86. חוץ, לילה, שטחים פתוחים

שלושת הרכבים שועטים לאורך כבישים בשטחים פתוחים.

87. פנים, לילה, רכב

תאמר נוהג, ערן בכיסא הנוסע ויסמין ישובה מאחור מכונסת בתוך עצמה.

ערן

[מהורהר, ספק לעצמו]

אשל אמר לי את אותם המילים בדיוק שהיו כתובות בניירות של האשגר: "עומד להתקיים מפגש העברת סחורות בחוף של חאן-יונס".

תאמר

[כחושב בקול רם]

אז מה? ראוף טעה?

ערן

[ספק לעצמו, כמי שמצפוננו מייסר אותו]

אבל זה המיקום שהתקבל בשב"כ.

ערן

[ספק לעצמו]

אם אני לא יסמוך על השב"כ אז על מי אני יסמוך? ביט.
[בהחלטיות] סע לאן שאשל אמר.

תאמר שובר את ההגה ועושה "צלחת" של 180 מעלות ונוסע בכיוון הפוך. שני הרכבים האחרים בעיקבותיו.

88. חוץ, לילה, שטח מוגבה על חוף הים

החבורה מגיעה בהליכה שפופה ונשכבת על דיונה המשקיפה אל חוף הים. לעיניהם נגלים אפי לבנה ואנשיו החמושים כשהם פורקים מזוודות ושקים תפוחים מ-3 סירות גומי שחורות החונות על החוף.

תאמר

[לערן]

בינגו. אז הפעם לא איכזבו אותך.

לבנה מדבר עם שני אנשים, מעביר להם מזוודות הדומות למזוודות שהוציאה אישתו מהבנק ולוחץ את ידיהם. יסמין מסמנת לאנשיה והם דורכים את נשקיהם.

יסמין

[לערן]

אנחנו מוכנים.

ערן

מה עם מוחמד עלי איבן סלמאן?

תאמר מניד בראשו לשלילה.

ערן

[ספק לעצמו]

אני צריך את לבנה חי.

שני האנשים איתם דיבר לבנה עולים עם המזוודות על סירות הגומי ומתרחקים מהחוף. בנתיים מעמיסים אנשיו של לבנה את השקים והמזוודות על שלושת רכביהם שמקיפים את השטח כשאורותיהם דלוקים והם מאירים את המתחם. ערן מסמן ליסמין לפצל את אנשיה ולפרוש אותם בחצי גורן אל מול אנשיו של לבנה. יסמין מסמנת לאנשיה לזוז. כולם קמים ויורדים מהדיונה אל חוף הים בנשקים שלופים ומכוונים. בלי שאף אחד רואה תאמר "מעביר הילוך" במפשעתו. כשהם מגיעים למטה...

ערן

[קורא]

לבנה.

לבנה ואנשיו מסבים את ראשיהם בהפתעה מוחלטת. בתגובה הם מרימים את נשקיהם ומכוונים אותם לעבר ערן ואנשיו. שתי הקבוצות ניצבות זו מול זו משני צידי המתחם (המרחק גדול למדי). הכוחות שקולים. לבסוף נמרח חיוך מעושה על פניו של לבנה.

לבנה

[לערן בנימה של שיחת חולין

על כוס תה אחה"צ]

ערן בלפור. שמעתי עליך הרבה. ביט. אתה לא מבין איך אני שמח לראות אותך. ביט. אני חייב להגיד לך, אתה יודע כמו מה אני מרגיש?

ערן

כמו סוחר סמים מסריח שדפקו לו את העיסקה הכי גדולה שהוא עשה בחיים שלו?

לבנה

אני מרגיש כמו ישראלי שמטייל בחו"ל ופתאום הוא פוגש ישראלים אחרים. מכיר את זה? ישראלים, מדברים עברית. איזה הרגשה זה אה? הרגשה של חום כזה של בית אה? הרגשה שמישהו מבין אותך.

ערן

[מביט סביבו, צוחק]

זה חו"ל זה?

לבנה

[צוחק ומהנהן בהסכמה]

זה לא חו"ל והערבובים פה זה לא שבדיות.

שניהם צוחקים בפה מלא בעוד כל שאר הנוכחים זעים במקומם באי נוחות.

ערן

אפי לבנה, בשם משטרת ישראל א...

תאמר

[מסנן לערן]

אה.

ערן מסב אליו את ראשו. תאמר עושה פרצוף של "בואנה לא רק אתה פה".

ערן

[לאפי לבנה]

בשם משטרת ישראל ובשם הביטחון המסכל הפלסטיני...

הוא מגניב מבט לעברו של תאמר שמאשר בתנועת ראש.

ערן

[לאפי לבנה]

אתה עצור.

לבנה

[כפגוע, בנימה של "לא יפה לדבר ככה"]
ככה ישראלים לא מתנהגים בחו"ל לישראלים אחרים.

ערן

זה אפילו לא חולון חתיכת חולירע.

לבנה

זה לא חו"ל אבל אני יפרגן לך בכל זאת.

לבנה מביט לאחור ועושה סימן לאחת המכוננית הניצבת במרחק מה מהם. הדלתות נפתחות ומהן יוצאת אימאן, אישתו של תאמר, מלווה בשני חמושים שאוחזים בה. תאמר מבחין בה.

תאמר

[בזעקה לאימאן]

אימאן, אימאן, את בסדר אהובתי? הם עשו לך משהו? פגעו
בך?

אימאן

[תוך שהיא נאבקת בשני מלווה ללא הואיל]

מה יש לך להגיד עכשיו אה? [תוך שהיא מחקה את תאמר
בליגלוג] "תמיד הייתי חייל, מישהו צריך לעשות את העבודה
הזאת". ביט. אתה לא שומע לי! לא איכפת לך ממני! אנחנו
גמרנו! אני שונאת אותך!

תאמר הנבוך מחייך חיוך עלוב לנוכחים. ביט.

לבנה

[לערן]

אתם לבד. המשטרה הפלסטינית לא עוזרת לכם, השב"כ זרק
אותך פה כמו כלב והחבורה הזאת [הוא מורה על אנשיה של
יסמין] לא באמת יכולה להוות כוח נגדי. מה עוד שאישתו של
הערבי פה [הוא מורה על תאמר] אצלי. ביט. אבל כישראלי
לישראלי בא אני יפרגן לך עסק. [תוך שהוא מביט על תאמר]
אני משחרר את אישתו של הערבי [מעביר מבטו אל יסמין]
ואני נותן לכם את השמות של האנשים שחיסלו את עיסם. וכל
זה בצירוף בוחטה יפה יפה לשלושתכם. ביט. בתמורה לזה
אתם יורדים ממני ונותנים לי לעבוד בשקט.

יסמין

[ללבנה]

תן לי להבין, אתה רוצה לתת שוחד לאירגון שנלחם
בשחיתות?

ביט.

ערן

[ללבנה]

אתה נותן לנו כל מה שאנחנו רוצים. איך אתה יכול להיות
בטוח שבאמת נרד ממך?

לבנה

[תוך שהוא מוציא דיסק נייד

זעיר מכיסו ומראה אותו לערן]

כי עדיין יש לי משהו שאתה רוצה.

ערן קולט משהו. הבעת פניו משתנה. הוא מביט על סביבותיו בעירנות. ביט.

ערן

אה אני רואה שאישתך הגיעה אליך פה. הביאה לך דברים
מהבית?!

לבנה מחייך ומניד בראשו לסיפוק.

ערן

הביאה לך תחתונים להחלפה?

לבנה

[צוחק]

הייתי חייב. להיות פה עם כל הערבים האלה, התחלתי כבר
להסריח כמוהם.

ערן

[מרציץ ומורה על הד.א.ק.]

ואתה חושב שזה מה שיעצור אותי מלרדוף אחריו?

ביט.

לבנה

ועוד איך. ביט. אתה רוצה לנקות את השם שלך. ואתה מת
לתקוע את רוזן. אני והעסקים שלי זה שטויות לעומת מה שזה
[תוך שהוא מרים את הד.א.ק.] יכול לתת לך. מה שיש פה זה
מה שבאמת יחזיר אותך לחיים. ביט. צבא. קריירה. פיקוד.
דרגות. כל הדברים שחלמת עליהם כל החיים שלך.

תאמר ויסמין מפנים מבטם לערן. ערן מחזיר להם מבט.

תאמר

[מסנן לעבר ערן]

כן. כן. תגיד כן.

ערן מסתכל על סביבותיו בהירהור משהו. בשלב מסוים הוא "מעביר הילוך" במפשעתו.

ערן

[תוך כדי "העברת הילוך"]

אתה יודע מה? או. קי. קיבלת. אם אתה נותן לנו את כל מה שאמרת אנחנו יורדים לך מהגב. אבל, חלק מהעיסקה צריך להיות הדבר הזה [תוך שהוא מורה על הד.א.ק]. אתה חייב לתת לי את הדבר הזה. איך אני יודע שתיתן לי אותו?

הקטע הבא קורה על הרפליקה האחרונה של ערן

אנשי לבנה הקשוחים והחמושים מעווים את פניהם בגועל למראה "העברת הילוך" של ערן. חלק אחר מהם מסתכלים עליו במבט של "מה הוא עושה הטמבל הזה?". תאמר, יסמין ואימאן קולטים את "העברת הילוך". הם נדרכים.

תאמר

[תוך שהוא מניד בראשו לשלילה בתנועות קטנות ובלתי מורגשות ומסנן מבין שיניו לערן]
לא, לא, אימאן, אימאן, אימאן שם, אימאן אצלהם.

ערן מפנה אליו את מבטו ושוב חוזר על "העברת הילוך" במפשעתו. אנשיו של לבנה שוב מעווים את פניהם.

המשך הסצינה

לבנה

[לערן, למראה "העברת הילוך" במפשעתו]
זה בגלל התחתונים אה [תוך שהוא מצטרף ו"מעביר הילוך"]
אף הוא במפשעתו?]

אנשיו מעווים את פניהם בשעט נפש למראהו.

לבנה

אני מבין בדיוק על מה אתה מדבר.

ערן

[תוך שהוא מתחיל לצחוק]

חבל שלא אמרת לי, הייתי מבקש מאישתך להביא לי גם זוג להחלפה. בגללך אני נמצא פה כל כך הרבה זמן שהתחתונים שלי כבר התחלף להם הצבע.

לבנה מצטרף לצחוקו של ערן וצחוקם הולך ומתגבר. אנשי שני הצדדים מצטרפים ומתחילים לצחוק אף הם.

ערן

צהוב מקדימה חום מאחורה.

הצחוק של כל הנוכחים מתגבר והופך לצחוק חזק ומתגלגל. כולם צוחקים. גועים בצחוק. כל המתחם מתמלא בקולות צחוקם המתגלגל של הנוכחים. לפתע שולף ערן את אקדחו ויורה, כמעט מהמותן, באחד האנשים שניצב הכי קרוב אליו. האיש נופל מת. כבמתן אות נפתחת אש תופת משני הצדדים. שני הצדדים תופסים מחסות. אישתו של תאמר משתקת את שני החמושים ששומרים עליה בשתי מכות קרב. לאחד היא מכניסה אגרוף בביצים ולשני היא מכניסה מכה באפו. היא משתחררת מאחיזתם ומתחילה לברוח. קרב יריות ניתש משני צידי זירת ההתרחשות. תאמר מתחיל לרוץ לכיוון אישתו כשהוא יורה לכל עבר. יסמין ואנשיה יורים באנשי לבנה ואלה מחזירים אש.

ערן

[ליסמין]

תשמרי עליי.

יסמין מבינה ומתחילה לירות מהרובה שבידה לכיוון לבנה. לבנה ואנשיו סביבו, משיבים אש חזקה. ערן בלפור מתחיל, באיגוף, לרוץ לכיוונו של לבנה. לבנה נסוג תוך כדי ירי. אחד מאנשיו של לבנה מפתיע את ערן בדרכו. ערן נכנס עמו למאבק. הוא מאבד את אקדחו אך חיפוייה של יסמין משתק את החמוש. ערן ממשיך בריצתו. לפתע נשמע קול מסוקים מתקרב. ערן מרים את ראשו ורואה שני מסוקים צה"ליים, בלקהוק ואפאצ'י, מנמיכים טוס. הוא ממשיך בריצתו, מגיע ללבנה ומתנפל עליו. מתחיל מאבק בין השניים. ערן מנסה להוציא מידיו של לבנה את הדיסק הנייד שברשותו. המסוקים הצה"ליים המתקרבים מתחילים להפציץ ולהפגיז את זירת ההתרחשות. ערן כמעט ומצליח להוציא מידיו של לבנה את הדיסק הנייד כשפצצה רבת עוצמה מתפוצצת לידם. ערן ולבנה נפרדים ועפים לכיוונים שונים מהדף ההתפוצצות. לבנה מצליח איכשהו לחמוק ולהמלט עם הדיסק עדיין ברשותו. ערן נשאר מאחור מתגולל על הקרקע תחת מטר של אבנים וחול, כשמסביבו התפוצצויות ויריות מכל עבר.

ערן

[הוא מסוכך בידיו על ראשו וזועק כביכול למסוקים]

אני בצד שלכם יא דפוקיייייייייייייייי.

המסוקים ממשיכים לירות, להפציץ ולהפגיז את הזירה. יסמין ואנשיה חוטפים את רוב האש מהמסוקים עד כדי שיתוקם. הם מתחבאים מאחורי מחסות ומנסים לשווא להוציא את אפם על מנת להשיב אש. גם רכביהם של ערן ומחנהו מותקפים והם מתפוצצים אחד אחרי השני.

יסמין

מה זה? מאיפה זה בא? מה זה ההפגזה הזאת?

אחד מאנשיה מושך בכתפיו ועושה פרצוף של "לא יודע". אישתו של תאמר ממשיכה בריצתה כשמסביבה יריות והתפוצצויות מכל עבר. היא מסוככת על פניה ורצה כעיוורת כל עוד רוחה בה. בשלב מסוים היא מצליחה לתפוס מחסה. תאמר מצליח להגיע אליה. הוא תופס אותה בידה ומתחיל לרוץ לעבר מחנהו, מושך את אישתו אחריו.

אימאן

מה זה? מה זה ההפגזה הזאת?

תאמר

אין לי מושג. זה בטח בלפור והשטויות שלו. אני תופס אותו, אני הורג אותו.

ברגע זה מתפוצצת לידם פצצה רבת עוצמה. הם נופלים על הקרקע כשמטר של חול ואבנים נחת עליהם. שני חמושים מופיעים לפתע, מהממים את תאמר בעזרת קתות רוביהם ומשתלטים בחזרה על אישתו. ההפגזה נמשכת במלוא העוצמה. המסוקים הצה"ליים יורים ומפגיזים עם כל מה שיש להם. ערן מגיע בריצה ליסמין ומשתטח לידה תחת מחסה.

יסמין

מה זה? מה זה ההתקפה הזאת?

ערן

[תוך שהוא מוציא פלאפון ומחייג]
לא יודע, יכול להיות טעות ביעד. זה קורה אצלנו הדברים האלה. [צועק בכל כוחו לפלאפון] אשל, אנחנו בהתקפה פה של איזה שני מסוקים. לבנה היה לי בידיים. תוריד אותם מעלינו. עכשיו עכשיו עכשיו. מה זה? מאיפה זה בא בכלל?

בלי לחכות לתשובה ערן מנתק. בנתיים, בחסות ההפגזה המאסיבית וחיפוי המסוקים, מצליחים לבנה ואנשיו לעלות על רכביהם ולהמלט מהמקום כשאישתו של תאמר בידם. בשלב מסוים ההפגזה נפסקת והמסוקים פונים לאחור ומתרחקים. הסערה שוככת. העשן מתפזר. אנשיה של יסמין צצים מחוריהם. תאמר מתאושש מהמכה שספג. גם ערן ויסמין קמים ממקום מחסם. ערן מסתכל על סביבותיו. הוא מוציא שוב את הפלאפון ומחייג.

יסמין

[ספק לעצמה, תוך שהיא מסתכלת המומה על ההרס מסביבה]
זה היה טעות ההתקפה הזאת? זה טעות זה? איך אפשר לטעות בדבר כזה?

ערן

[תוך שהוא ממתין למענה]
לא הייתה פה שום טעות. התקיפו רק אותנו. זה היה מתוכנן יפה מאד.

יסמין מסתכלת על סביבותיה ורואה את הרכבים הבווערים ורק את אנשיה בשטח.

יסמין

[ספק לעצמה]

הלכו לנו הרכבים, אין לנו רכבים.

ערן

[לפלאפון]

אשל, תחזיר את אחד המסוקים לכאן, אני צריך מסוק.

הוא מנתק. תאמר מתקרב אליו ואל יסמין כשהוא צולע ומעסה את צווארו ועורפו נאנק מכאבים.

תאמר

[מדבר בקושי]

בלפור, זה הכל בגללך חתיכת ציוני מסריח. תראה מה עשית

לנו. ביט. לפחות היית מחכה עד שלבנה היה נותן לי את

אישתי.

ערן

לבנה לא היה נותן לך את אישתך. ביט. כל העיסקה הזאת

הייתה חרטא. לבנה שיחק איתנו יפה יפה. [בגיחוך מר] חשבנו

שהפתענו אותו. פחחחח.

יסמין ותאמר מסתכלים עליו בשאלה.

ערן

אישתו של לבנה פה. היא לא סתם פה.

במרחק מה מהם ניגש אחד מאנשיה של יסמין לאחד משקי הסמים שהושארו בחוף ומתחיל לקרוע ולפתוח אותו. בעברו השני של המתחם יסמין ותאמר ממשיכים להסתכל על ערן בציפיה למוצא פיו.

ערן

מה שהיה פה זה היה הצגה. העיסקה האמיתית הייתה בזמן

שלבנה פה חירטט אותנו עם העיסקה המזורגגת הזאת. ביט.

העיסקה האמיתית הייתה במקום שראוף נתן לנו. ביט. לבנה

האכיל אותנו ואת השב"כ באינפומציה שהוא רצה שנקבל.

אישתו, היא זאת שקיבלה את המשלוח. ביט. בשביל זה הוא

הביא אותה לפה.

בעברו האחר של המתחם האיש של יסמין פותח את השק וחול נשפך ממנו.

אחד מאנשיה של יסמין
 [צועק לערן, תאמר ויסמין]
 זה מלא חול! יש פה רק חול!

יסמין ותאמר מסתכלים על ערן בהערכה. קול מסוק מתקרב נשמע.

תאמר

ומה זה היה ההתקפה של המסוקים?

ערן

[תוך שהוא טוען ודורך את נישקו]

רוזן.

מסוק הבלקהוק מגיע ונוחת.

יסמין

[לאחד מאנשיה]

תשיגו רכבים ותחכו לקשר ממני. אני אדבר איתכם מהמסוק.

ערן, תאמר ויסמין עולים על המסוק.

טייס המסוק

[צועק לעולים וקולו נשמע אך

בקושי מבעד לרעש המסוק]

חבר'ה אני מצטער, כנראה שהייתה פה טעות. קיבלנו הוראה להתקיף את הנ.צ. הזה פה, בצד המזרחי שלו [תוך שהוא מורה באצבעו על הצד שבו היו ערן, תאמר, יסמין ואנשיה]. היינו אמורים להגן על הכוח המערבי [תוך שהוא מורה באצבעו על הצד שמנגד, הצד של לבנה ואנשיו].

ערן, תאמר ויסמין שנראים כמו אחרי מלחמה עוצרים על מקומם ונועצים בו עיניהם.

טייס המסוק

[במבוכה]

לא התכוונו. ביט. סליחה.

ערן

נהגוס, סע לכיוון דרום ותן גז.

הטייס מסתובב חזרה בתוך מושבו ומעלה את המסוק לאויר.

89. פנים/חורן, לילה, מסוק

ערן

[צועק לטייס]

יש לך משקפת ללילה?

הטייס מושיט לערן משקפת לראיית לילה. ערן חובש את המשקפת. עיניו תרות אחר משהו על הארץ תחתיהם. לפתע הוא מבחין בשלוש מכוניות נוסעות בשיירה.

ערן
[לטייס]

הנה הם. רד עליהם.

המסוק מתכוונן לשיירת שלושת המכוניות, מנמיך טוס ומתקרב אליה. נוסעי המכוניות מבחינים במסוק ופותחים עליו באש מכל הכלים שברשותם.

ערן
[לטייס]

למה אתה לא יורה?

טייס
[בלחץ]
נגמרה לי התחמושת. לא נשאר לי כלום.

לפתע פוגעים כמה כדורים בלהב האחורי של המסוק. המסוק מתחיל להסתחרר.

טייס

אני מאבד גובה. ביט. אני נוחת. ביט. אני נוחת.

תאמר
[לערן]

אנחנו נאבד אותם. הם יעלמו לנו.

המסוק ממשיך להסתחרר ולאבד גובה. ערן מסתכל סביבו מחשב את צעדו בא.

ערן
[לתאמר ויסמין]

אתם יודעים איפה אנחנו?

שניהם מהנהנים לחיוב.

ערן
[ליסמין]

תגידי לאנשים שלך להגיע לכאן לאסוף אותנו.

יסמין שולפת פלאפון ומחייגת. ערן חוזר להסתכל דרך המשקפת לראיית לילה.

ערן
[לעצמו]

אנחנו לא מאבדים אף אחד.

יסמין

[לטלפון]

כן, תגיעו לכניסה לרפיח מכיוון צפון מערב. אנחנו כאן.

ערן

[ליסמין]

תגידי להם שיסעו בלי אורות.

יסמין מסתכלת על ערן לא מבינה. ביט.

יסמין

[לטלפון]

ותיסעו בלי אורות.

90. חוץ, לילה, איזור פתוח

המסוק נוחת באמצע שומקום. ערן מזנק ממנו ורץ לכיוון הכביש. תאמר ויסמין אחריו. הם מגיעים לכביש ומשתופפים בשוליו.

ערן

אם אישתו של לבנה עשתה את העיסקה, אז המשלוח נמצא אצלה עכשיו. הם לא יכולים להרשות לעצמם להסתובב עם המשלוח הזה עליהם. אין להם את הזמן הזה. הם חייבים להפטר ממנו ולהפיץ אותו כמה שיותר מהר.

תאמר

אז?

ערן

אז...

לפתע נראים אורות רכבים מרחוק הולכים וקרבים.

ערן

[ספק לעצמו בנימה של גבר שמתחיל

עם בחורה בצורה מיושנת וזולה]

מה נשמע עצע שולה?

האורות הולכים וקרבים כשערן, תאמר ויסמין שוכבים בחסות החשיכה בשולי הכביש. האורות הקרבים הופכים לשיירה של שלושה רכבים. לאורו של הירח ניתן להבחין בצללית של שולה, אישתו של לבנה, ישובה באחת המכוניות. הרכבים חולפים במהירות את ערן, תאמר ויסמין.

ערן

לבנה ואישתו חייבים להפגש כדי למכור את המשלוח לסוחרים הקטנים שיפיצו את החומר.

יסמין מסתכלת על ערן בהערצה.

תאמר

[בהבנה]

ואנחנו נעקוב אחרי אישתו של לבנה וככה נגיע גם לסמים וגם ללבנה.

שני רכבים ללא אורות מתקרבים למקום רבצם של ערן, תאמר ויסמין. יסמין שולפת את הפלאפון שלה, מדליקה אותו ומאותתת לרכבים הקרבים. הרכבים נעצרים לידם. הם עולים על הרכבים וממשיכים בנסיעה ללא אורות. במהרה הם קולטים את השיירה של אישתו של לבנה וממשיכים לעקוב אחריה כשהם שומרים על מרחק בטוח.

91. חוץ, לילה, איזור פתוח על חוף הים

השיירה של שולה, אישתו של לבנה, מגיעה לרצועת חוף ומחנה את רכביה בחצי גורן כשאלומות הרכבים מאירים את המקום. במקום מחכים לבנה ואנשיו. רכביהם גם הם באורות דלוקים מאירים את המקום. ערן, תאמר, יסמין ואנשיה מתקרבים למקום בזהירות ותופסים מחסה מאחורי כמה שיחים נמוכים. לבנה ואישתו נפגשים ומתנשקים קצרות בחום. לפתע מגיעה למקום שיירה של 5 מרצדסים. הן עוצרות ומהן יורדים עשרה אנשים. הם ניגשים ללבנה ולוחצים את ידו. חלק מהאנשים באים עם מזוודות מתכת. בתום הברכות פותח לבנה את אחד ממזוודות המשלוח והאורחים בודקים את טיב הסחורה. באופן ברור נחה עליהם דעתם. כל הזמן הזה ערן, תאמר, יסמין ואנשיה משקיפים על הנעשה מרחוק.

ערן

[לתאמר ויסמין]

הפעם קודם יורים ואחר כך מדברים.

תאמר

בואנה, מה אתה דפוק? אימאן שם.

ערן בוחן את השטח בעזרת משקפת [רגילה] שלקח מהמסוק. הוא קולט את אישתו של תאמר יושבת באחת המכוניות המרוחקות. הוא מעביר את המשקפת לתאמר שתר אחריה בעיניו אף הוא.

ערן

אישתך תהיה רחוקה מהאש והוא לא יהרוג אותה כל כך מהר, אל תדאג.

תאמר

[מזדעק]

בטח, אתה מה 'כפת'ך. אתה מה שמעניין אותך זה הדיסק שיש לו. חוץ מזה אנחנו לא מעניינים לך ת'תחת.

ערן

[בלחש, כלא מאמין למשמע אזניו]
מה ??? אל תהיה אידיוט. הוא לא יגע באשתך נו.

תאמר

אה ברור, אתה דיברת איתו! הוא אמר לך.

ערן

לא, הוא פשוט לא הטיפוס.

תאמר

אה. הוא יודע שהוא לא הטיפוס?

עיסקת הסמים מתקדמת והחומר ומזוודות הכסף מחליפים ידיים. שלוש או ארבע סירות גומי מגיחות לחוף מתוך החשיכה. אנשיו של לבנה מקבלים אותם. כמה מאנשיו של לבנה מעבירים מזוודות לסירות. העיסקה נשלמת. האורחים פונים לרכביהם ולבנה ואישתו פונים לעבר אחת הסירות. ערן דורך את נשקו ומתכוונן להסתער. תאמר מנסה לעצור בעדו והם נכנסים לתיגרת ידיים קלה כשני ילדים. לפתע מכיוון אחר פורצת למקום קבוצה של כעשרים איש חמושים ורעולי פנים ויורים לכל עבר. מהומה רבתי פורצת. רימונים נזרקים לכל עבר ומתפוצצים. חלק מהרכבים מתפוצצים. אש נורית מכל עבר. חלק מהרכבים מצליח להמלט. תאמר, ערן, יסמין ואנשיה מסתכלים בנעשה בתדהמה.

ערן

[במיאוס וברוגז משהו]

מה הולך פה? ! ביט. מאיפה כל הכנופיות האלה מגיעות? זה פשוט מערב פרוע מחורבן פה. ביט. המקום הזה מְסָפֵן.

הוא מביט על תאמר ויסמין.

ערן

מוכנים?

תאמר ויסמין מהנהנים בראשם לחיוב. שלושת הגיבורים יוצאים ממחבואם ורצים כל אחד לכיוון אחר. ערן רץ לכיוון לבנה, תאמר רץ לכיוון אישתו ויסמין ואנשיה מחפים על שניהם. בדרכם נתקלים ערן ותאמר בחמושים, חלקם רעולי פנים וחלקם גלויי פנים, נאבקים איתם, גוברים עליהם וממשיכים בריצתם. ערן מגיע ללבנה, מתנפל עליו ונאבק איתו.

ערן

מה קורה חולירע? זוכר אותי?

לבנה

אתה מהתחתונים. אני יזיין אותך. אני ירצח אותך. אני יאכל אותך.

ערן

אז מה קורה עם התחתונים?

בום! ערן מכניס לו בעיטה אדירה בביצים. לבנה מתקפל. אישתו של לבנה מנסה לעזור לבעלה תוך שהיא מכה בערן עם התיק שבידה.

שולה

[בבהלה]

שניצל.

ערן

[מתבלבל]

אה?

אחד מאנשיו של לבנה מגיע, מכניס את קת רובהו בפניו של ערן ומשתק אותו. לבנה קם והוא ואישתו נסים לעבר אחת מסירות הגומי הממתינות להם ועולים עליה. הסירה מתחילה לנוע ולהתרחק מהחוף. תאמר מתקרב לרכב שבו מוחזקת אישתו. אחד האנשים ששומרים עליה יוצא לקראתו ונכנס איתו למאבק. הם נאבקים זה בזה עם כל מה שיש להם. ידו של תאמר על התחתונה והוא חוטף מכה שמהממת אותו. יסמין מגיעה לערן ועוזרת לו להתאושש מהמכה שספג.

ערן

איפה הדיסק? לא הצלחתי להוציא את הדיסק.

יסמין

מי אלה?

ערן

לא יודע. יכול להיות שהסוחרים המקומיים קשה להם להפרד מהכסף שלהם.

כל הזמן הזה מתחולל קרב של כולם בכולם. לא ברור מי יורה במי ומי נגד מי. בנתיים סירת הגומי של לבנה ממשיכה להתרחק מהחוף לתוך החשיכה. ערן מביט סביבו מחשב את צעדו הבא. הסירה של לבנה נבלעת בחשיכה וכמעט נעלמת מן העין. לפתע מגיח משומקום אחד מרעולי הפנים, מרים מטול אר. פי. ג'י לכתפו ויורה לעבר הסירה המתרחקת. הטיל נשלח לדרכו מותיר אחריו שובל אש בוקק. הזמן כאילו עומד מלכת. הטיל משייט במסלול ספיראלי, מצמצם טווח לעבר סירתו של לבנה כשעיני כולם מלוות אותו. הטיל משיג את סירת הגומי של לבנה ופוגע בה. הסירה מתפוצצת בפיצוץ אדיר שמאיר את חשכת הלילה. כשמסביבם ממשיך הגהינום להשתולל, עומדים ערן ויסמין מותשים ומביטים בעיניים כלות בכדור האש המתפוגג. יסמין מסתכלת על ערן בחמלה.

ערן

[ספק לעצמו, בנימה פילוסופית משהו]

איך חלפה לה תהילת עולם.

אנשיה של יסמין מצליחים לתפוס את אחד מרעולי הפנים ומורידים את מסיכתו. פניו נראות בבירור ליסמין ואנשיה. זה אותו בחור שהודיע ללבנה על חיסול עיסם. ברגע זה ניחתת עליהם אש ורעול הפנים מצליח לברוח. שומריה של אימאן, אישתו של לבנה, רואים את המתחולל, מתניעים את הרכב ונמלטים מהמקום כשגלגליהם מעלים אבק וחול. ערן ויסמין רצים לתאמר השוכב המום על הקרקע. הם משתופפים אליו. הוא מתאושש מעט.

תאמר

[לערן, תוך שהוא מפנה
מבטו לכיוון הרכב הנמלט]

אימאן.

ערן מרים את עיניו ורואה את הרכב עם אישתו של תאמר, מתרחק מהמקום. הוא נכנס לאחד הרכבים במקום ומתחיל לדלוק אחרי הרכב הנמלט. בחשכת הליל מתפתח מרדף מכוניות קופצני ואיטי משהו - בשל המהמורות הרבות, החול הטובעני ותלוליות העפר - צפונה, לאורך החוף של רפיח. הרכב הנמלט פותח באש אוטומטית לכיוון ערן. רכבו סופג פגיעות אך הוא אינו מרפה מדושת הדלק. החול הטובעני מאט את תנועתם של שני הרכבים. הם שוקעים פה ושם, קופצים מהמורות ועולים ויורדים תלוליות חול. בשלב מסוים המרדף הקופצני תובע את מחירו משני הרכבים והם מתחילים להתפרק. פה נפתח מכסה מנוע ושם מתנתקת דלת ממקומה. יושבי שני הרכבים קופצים, מטלטלים ונחבטים אל קירות הרכבים. כל הזמן הזה ערן סופג אש מקלעים מהרכב הנמלט אך ממשיך לצמצם טווח אליו. בשלב מסוים רכבו של ערן כמעט ומשיג את הרכב הנמלט כששניהם עולים על גבעת חול קטנה. שני הרכבים קופצים לגובה בזה אחרי זה ונוחתים כאשר הרכב הנמלט מתהפך ונוחת על גגו בעוד רכבו של ערן עולה ונוחת עליו כשהוא ישר ומאוזן. נוצר מצב מוזר שבו שני הרכבים יושבים זה על גבי זה כשהם מחוברים גחון אל גחון. אנחנו ברכבו של ערן. שקט. ערן מתאושש במהירות ומסתכל סביבו מנסה לקלוט מה קורה. הוא מנסה לפתוח את הדלת שלצידו שממאנת להפתח. בינתיים יושבי המכונית שמתחתיו מתאוששים, קולטים מה קורה, דורכים את נישקם ומכוונים אותם כלפי מעלה. ערן שוב ושוב מנסה לפתוח את דלת הנהג אך לשווא. בשניה האחרונה הוא יוצא מהרכב דרך דלת הנוסע בדיוק כשאש נפתחת עליו מלמטה. החמושים ברכב התחתון יורים משני רוביהם, מעלה, לכיוון רכבו של ערן, את כל תחמושתם. רכבו של ערן מרוסס ומנוקב ככברה. תחמושתם של המחבלים נגמרת. שקט. לפתע, בקול חבטה עמום, נוחת ערן על הארץ כשהוא שכוב על הקרקע, בחלון בצד מושב הנוסע ברכב הנמלט, כשבידו אקדח שלוף ומכוון לחמושים. הם קולטים אותו אבל לא מספיקים להגיב. הוא מרוקן את מחסנית האקדח שבידו על שני שומריה של אימאן. הם נהרגים. ביט. ערן מביט אל המושב האחורי ומוצא את אימאן החבוטה מתאוששת מהעילפון אליו שקעה. היא קולטת את ערן.

אימאן

תאמר ? !

ערן

[מבודח]

נראה לי את צריכה לעשות לו השתלמות בהגנה עצמית. ביט. איפה שהוא הולך, הבנאדם פשוט לא מפסיק לחטוף מכות.

אימאן משחררת שחוק של הבנה והקלה. לפתע נראים אורות רכב מתקרבים. ערן עוזר לאימאן לצאת מהרכב. אורות הרכב מגיעים ועוצרים, ממנו יוצאים יסמין ותאמר שממהר לאישתו. הם מתחבקים ומתנשקים בחום.

תאמר

[תוך שתאמר מלטף את פניה ושיערה]
אימאן, יקירתי, אהובתי, אני חושב שאני מביין. עכשיו.

אימאן

אני חושבת ששנינו מבינים. עכשיו.

הם מסתכלים זה בזה במבט מעריץ.

יסמין

[לערן, תוך שהיא מביטה אל הרכבים החונים בתנוחה משונה]
יפה. ביט. חשבת פעם על שינוי קריירה?

ערן מחייך. יסמין מחזירה לו חיוך. הם מביטים זה בזה במבט ארוך. תאמר מעביר את מבטו מאימאן החבוקה בזרועותיו למצגת הרכבים המוזרה.

תאמר

[לערן]
אני רואה שהתחלת את הקריירה החדשה שלך אה? יגאל תומרקין.

חיוך קל עולה על שפתיו של ערן.

ערן

[תוך שהוא בודק את נישקו ומכניס אותו לחגורתו]
בתור ערבי, אתה יותר ישראלי ממני.

תאמר מחייך. יסמין וערן עומדים זה ליד זה.

תאמר

[תוך שהוא מסתכל על ערן ויסמין]
אז מה עכשיו?

יסמין וערן מסתכלים זה בזה. יסמין מסובבת ראשה לעבר תאמר. תאמר מחזיר לה מבט ומעביר את מבטו מיסמין לערן. ק.א. ערן.

קאט ל-

סיקוונס עריכה מקבילה**92. פנים, לילה, חניון מכוניות תת קרקעי [ישראל]**

חניון תת קרקעי שקט. פה ושם ניראות מכוניות חונות. רוזן יוצא ממעלית והולך לכיוון מכוניתו. לפתע מגיח מישוהו מאחורי עמוד ומכניס לו סנוקרת אדירה. רוזן מתמוטט על הארץ. ערן בלפור מתגלה.

ערן

מה קורה רוזנברג?

93. פנים, יום, מבנה תעשייתי נטוש [הרשות הפלסטינית]

יסמין ואנשיה פורצים למבנה תעשייתי נטוש ומנהלים קרב יריות אל מול שבעה חמושים. תוך כדי הקרב מופיע לפתע תאמר ליד יסמין תוך שהוא מצטרף לכוחותיה.

יסמין

[בערבית, לתאמר, תוך כדי
שהיא יורה לעבר החמושים]

אני ילשין עליך.

תאמר

[בערבית, תוך שהוא מצטרף לירי]
היא נתנה לי לסיים את העניין הזה. אנחנו הולכים ליועץ
נישואין.

חניון [ישראל]

ערן תופס את רוזן בצאוורונו ומכניס לו אגרופ בפניו. רוזן מועד לאחור אך נשאר עומד.

ערן

אז דוקטור אביב נתן לך אישור להוציא חייל מִסֶּכֶן לקרב?

בום! עוד אגרופ ניחת בפניו של רוזן.

ערן

דוקטור אביב נתן לך גם אישור למנות את עצמך לניצב מרחב
דרום?

בום! ערן מכניס לרוזן בעיטה בפניו.

ערן

דוקטור אביב נתן לך גם אישור לשלוח מסוקים לסיכול
ממוקד?

ערן תופס את רוזן בצאוורונו ומצמיד אותו לאחד הקירות.

ערן

אתה ממש חמ"ל של איש אחד. ביט. אני יודע על הדו"ח של הפסיכולוג.

רוזן

[בביטחון, בתקיפות]

כן? איפה הוא? תראה לי אותו.

ביט. ערן מתמהמה. רוזן נחליץ מאחיזתו ומכניס לו אגרוף אדיר בבטנו. ערן מתקפל במקומו.

מחסן [רשות]

יסמין ואנשיה בדיוק בסיום הקרב. ארבעה אנשים יושבים כפותים בחדר צדדי. אחד מאנשיה של יסמין מגיח מהחדר גורר אחריו בחור כפות ומפיל אותו על ברכיו. [זהו הבחור שגילו את פניו בסצינת התקיפה של לבנה, זהו אותו בחור שהודיע ללבנה על חיסול עיסם].

אחד מאנשיה של יסמין

[ליסמין]

תראי.

אחד האנשים מכוון רובה אל ראשו של הבחור.

יסמין

למה רצחתם את אבא שלי?

חניון [ישראל]

רוזן מכניס בכוח אדירים את בירכו בפניו של ערן. ערן עף לאחור ונוחת על גבו המום.

רוזן

בלפור, העסק הזה גדול עליך בכמה מספרים. למה שלא תחזור לשחק עם הזבל הערבי שאתה מסתובב איתו ותתן לגדולים לעבוד בשקט?!

מחסן [רשות]**בחור**

שר המשטרה עבד איתנו.

יסמין

אבל לא אנחנו הרגנו אותו.

בחור

אני יודע.

חניון [ישראל]

בוים! רוזן מכניס בעיטה אדירה בביטנו של ערן השרוע על הארץ ומוציא את כל האויר מריאותיו.

רוזן

[תוך שהוא מסתובב סביבו]

אף פעם לא היית מבריק במיוחד בלפור. התמימות שלך תמיד
דפקה אותך. לבנה עושה ממך פורפורה ואתה כמו טמפל אומר
[בקול עולץ] "איזה יופי, בא נביא חנוכיה וסופגניות ונעשה לנו
חנוכה".

רוזן שולח את רגלו לבעיטה נוספת אבל ערן תופס את הרגל ומסובב אותה. רוזן קורס לארץ.
מתפתח מאבק איתנים בין השניים. הם נכנסים זה בזה עם כל מה שיש להם, ללא רחמים וללא
מעצורים.

מחסן [רשות]**יסמין**

[תוך שהיא הולכת אנה ואנה]

מה שאני לא מבינה זה, אם רצחתם את אבא שלי בגלל
שחשבתם שאני הרגתי את שר המשטרה אז אתם קשורים
לסוחרי סמים בצורה כזאת או אחרת. כלומר בצורה כזאת או
אחרת אתם עובדים בשביל לבנה. אם אתם עובדים בשביל
לבנה אז למה תקפתם אותו כשהוא העביר את המשלוח שלו
לשאר הסוחרים?

הבחור מחייך. יסמין באה להכניס לו את קת אקדחה בפניו.

קאט און אקשן ל-

חניון [ישראל]

בום! רוזן מכניס אגרוף אדיר בפניו של ערן. הם ממשיכים להיאבק. בשלב מסוים מצליח ערן
בלפור לרתק את רוזן לריצפה ולהתקבע מעליו.

ערן

[כולו מתנשם ומתנשף]

מה אמרת? ביט. לבנה עושה ממני פורפ... מה אתה אומר?
ביט. הוא חי?

רוזן לא עונה. ערן מחזק את הלחץ על גרונו של רוזן בחניקת מוות. רוזן מחרחר. הוא נעשה
אדום ופניו מתנפחות כמאיימות להתפוצץ.

רוזן

[מחרחר, בקושי מדבר]

בלפור, אתה לא יכול עליי. אתה לא יכול לעשות לי כלום. מה
שלא תעשה אין לך שום הוכחה לשום דבר. תאכל את זה ותגיד
תודה.

ערן ממשיך להדק את חניקתו על רוזן. רוזן מפסיק לנשום. עיניו מתפלבלות מעלה. באופן ברור הוא עומד לאבד את ההכרה. ברגע זה ערן מרפה ממנו בבת אחת. רוזן לוקח אויר מלוא ריאותיו ומתחיל להשתעל בניסיון להחזיר את נשימתו.

ערן

זה יותר מדי טוב בשבילך.

ערן קם תוך שהוא ממשיך להביט ברוזן. ביט. באחת הוא פונה ממנו ונכנס לרכבו. הוא מחייג בפלאפון הקבוע ברכב. על הצג מופיע חיווי ל"אין קליטה". ערן קולט איפה הוא נמצא, פולט קללה חרישית, מתניע את הרכב ונוסע משם בחריקת צמיגים, משאיר את רוזן מאחור שוכב על הארץ מנסה להתאושש. ערן טס במעלה קומות החניון.

מחסן [רשות]

הבחור הכפות שכוב על הריצפה כולו מדמם, מנסה להתאושש מהמכות שספג.

תאמר

[תוך שהוא תופס בצאוורונו]
למה תקפתם את לבנה אם אתם עובדים בשבילו?

בום! הבחור סופג בעיטה לפנים. הוא ממשיך לשתוק. יסמין מרימה אקדח לראשו. ביט. היא דורכת את האקדח.

יסמין

לא תקבל עוד הזדמנות. אתה מאמין לי נכון?

ביט. חיוך עולה על שפתותיו של הבחור.

בחור

מי אמר שתקפנו אותו?

יסמין מורידה את אקדחה לא מבינה.

בחור

[בחיוך]

היה לו בלוני חמצן בסירה. הם קפצו למים. ביט. יפה אה?

קאט ל-

94. פנים, יום, רכב [ישראל]

ערן מגיח עם רכבו מהחניון ומחייג בפלאפון הקבוע ברכב. תוך כדי שהוא מחייג הפלאפון מצלצל. ערן עונה. אנחנו שומעים את השיחה בספיקר.

יסמין וערן
[צועקים ביחד]

לבנה לא מת.

פנים, יום, מחסן [רשות]

יסמין

זאת לא הייתה התקפה אמיתית.

רכב [ישראל]

ערן תוך כדי נסיעה שם צ'קלקה ומפעיל סירנה.

ערן

הדפוק הזה חושב שהוא בסרט.

מחסן [רשות]

יסמין

יש לו מטוס פרטי. הוא הולך להמריא תוך שעה.

רכב [ישראל]

ערן בנסיעה מטורפת, חותך ועוקף מכוניות בכביש מהיר.

ערן

תעשו מה שאתם יכולים. אני יגיע כמה שיותר מהר.

מחסן [רשות]

יסמין

אתה לא תספיק.

רכב [ישראל]

ערן בנסיעה מטורפת חוצה צמתים בפראות, משאיר מאחוריו שובל של מכוניות צופרות.

ערן

[ק.א. בקול שקט ומלא ביטחון]
יסמין, אתם לא צריכים אותי. פשוט תתפסו אותו.

מחסן [רשות]

יסמין סוגרת את הטלפון ופונה לבחור שיושב על ברכיו כפות. היא מרימה אקדח לראשו. הטירוף ניבט מעיניה.

יסמין

רצחתם את אבא שלי.

היא דורכת את האקדח. ביט.

תאמר
[בשקט]

יסמין.

יסמין עומדת אל מול הבחור ממשיכה לכוון את אקדחה אליו. הבחור מסתכל עליה באלם. כל אנשיה עומדים סביבה בשתיקה. ידה של יסמין מתחילה לרעוד והבעת פניה מעידה על סערת נפש גדולה. שניות ארוכות עוברות. ידה של יסמין רועדת קשות ודימעותיה מסיכות על עיניה.

תאמר

[בשקט וברוגע]

בלפור לא מתעסק עם ערבים ויהודים ולא מתעסק במי צודק ומי לא ולא מתעסק באיך זה התחיל ואיפה זה יגמר. פאזזה. הוא... הוא מתעסק עם בני אדם.

ביט. יסמין מנמיכה את אקדחה. תאמר ניגש לבחור ומקים אותו.

תאמר

[לבחור]

בשם הביטחון המסכל של הרשות הפלסטינית אתה עצור.

95. חוץ, יום, שדה תעופה חולי מאולתר

לבנה ואישתו מגיעים למנחת מטוסים מאולתר. מטוס מנהלים קטן מונע ממתין להם. לבנה ואישתו מתחילים לעלות על המטוס כשלפתע מגיחים כמה רכבים במרחק רב מאחוריהם ופותחים באש לעבר לבנה ואנשיו. אלה הם יסמין ואנשיה. אנשיו של לבנה עוצרים את התוקפים באישם. בחיפוי אנשיו, עולה לבנה על המטוס והמטוס מתחיל לרוץ על המסלול. רכבה של יסמין מצליח להתקרב אל המטוס. המטוס מגביר מהירות על המסלול כשהרכב הדולק אחריו יורה לעברו. המטוס מאיץ עוד ועוד, משאיר את הרכב הדולק אחריו הרחק מאחור. נראה שהקרב אבוד והמטוס מצליח להמלט. לפתע משומקום מגיח מסוק בלקהוק צה"לי ומתייצב על מול המטוס העומד להמריא.

96. פנים/חוץ, יום, מטוס/מסוק

מסוק

ערן

[לטייס]

תשמור על המיקום הזה. הוא לא עובר אותך.

המטוס ניתק מהקרקע ומתחיל לנסוק אל על סוגר מרחק במהירות אל המסוק המרחף מולו. קרב קָעֵזָה ניטש בין שני כלי הטיס.

מטוס

לבנה מכוון אקדח לרקתו של הטייס.

לבנה

תמשיך לטוס. אנחנו עוברים אותם. ביט. ככה או ככה.

ערן

[לטייס המסוק]

תישאר כמו שאתה. אתה לא זז מילימטר.

שני כלי הטיס מתקרבים זה לזה במהירות מסחררת. יושבי שני כלי הטיס דרוכים ומתוחים. ככל ששני כלי הטיס קרבים זה לזה כך גובר המתח של יושביהם. בשלב מסוים הם מוציאים זעקות קרב מקפואות דם. אף אחד לא מוותר. לבסוף מצליח מטוסו של לבנה להתרומם ולהמריא כשהוא חולף את המסוק הצה"לי במרחק של חוט השערה. המסוק הצה"לי נכנס לסחרור ולמערבולת.

טייס המסוק

[צועק לערן]

אנחנו בזרם שלו, נכנסנו לזרם פליטה שלו.

המטוס של לבנה מתרחק. טייס המסוק נאבק בכל כוחו בהגאי המסוק המאיים להתפרק באויר.

97. חוץ, יום, שדה תעופה חולי מאולתר

על הקרקע כל הנוכחים מביטים אל על מרותקים לקרב האויר המתחולל אל מול עיניהם. לפתע מכשיר הטלפון של תאמר מצלצל. הוא עונה. (רעשי כלי הטיס ממעל גוברים על קולו ואנחנו לא שומעים את השיחה). לאחר כמה שניות הוא מנתק ומחייג.

פנים/חוץ, יום, מטוס/מסוק

טייס המסוק מצליח לייצב את מסוקו ופונה אחרי מטוסו של אפי לבנה המתרחק.

v.o. תאמר

[בקשר, לערן]

בלפור, תפסו את עלי מוחמד איבן סלמאן. תפסו את איבן סלמאן. אתה לא צריך את הדיסק. אתה לא צריך את לבנה. אתה יכול לזכות במשפט.

מסוקו של ערן סוגר מרחק למטוסו של לבנה. מנקודת מבטו של טייס המסוק אנו רואים את מטוסו של אפי לבנה נכנס אל בין הכוונות. טייס המסוק מעביר כמה מתגים ולוחץ על כמה כפתורים. נורות אדומות שונות נדלקות. הטייס פותח את הדק הירי, מייצב את גוף מטוסו של לבנה אל בין כוונותיו ומהדק את אצבעו על ההדק.

טייס

או. קי. אני מוריד אותם !

ערן לא עונה. שניות שנראות כנצח עוברות.

טייס

בלפור, מה אני עושה ?

ביט.

ערן

[בשקט וביטחון]

תעשה שלא נהיה בהמות.

טייס

[בנימת הערצה]

כן המפקד.

באופן ברור ומובחן מעביר הטייס את כוונות הירי מגוף המטוס אל זנבו ולוחץ על ההדק. צרור ארוך של כדורים נותבים נשלח לעבר המטוס, משאיר אחריו שובלי אור דמויי קרני ליזר. השובלים הזוהרים פוגעים בזנב המטוס, מנקבים אותו ככברה. טייס המסוק יורה צרור נוסף ופוגע באחד מכנפיו של המטוס. המטוס מתחיל להעלות עשן ולאבד גובה במהירות. לבנה ואנשיו מטלטלים חסרי אונים בבטן המטוס כשטייסיו נאבקים להנחיתו. הם חוזרים למסלול ממנו המריאו ונוחתים נחיתת אונס.

98. חוץ, יום, שדה תעופה מאולתר

אנשיה של יסמין עטים על המטוס ומקיפים אותו בנשק מכוון. מסוק הבלקהוק נוחת. ערן יוצא מתוכו וממהר למטוס אפוף העשן. אנשיה של יסמין בדיוק מוציאים את לבנה מתוך העשן. יחד איתו יוצאים אישתו ועוד כמה מאנשיו. ערן עוצר מול לבנה הכפות.

לבנה

[בחיוך מאולץ]

זיינתי אותכם פעם אחת ואני יזיין אותכם עוד פעם. אתה קטן עליי בלפור.

מישהו נותן לערן את הדיסק הנייד הזעיר.

ערן

זה בדיוק מה שרוזן אמר לי גם. אתם מכירים או משהו?

אנשיה של יסמין לוקחים את בני הזוג לבנה לכיוון המסוק. ערן ניגש ליסמין שמדברת עם אחד מאנשיה ליד אחד הרכבים. האיש פונה לדרכו.

ערן

[מחפש את המילים]

אני...אני...ביט. בלעדיך לא הייתי עושה את כל ה...את יודעת את זה נכון? !

יסמין עצבנית משהו. היא זורקת ציוד לבגאג' של אחד הרכבים.

יסמין

[בעצבים משהו]

בלפור, עבדנו ביחד אבל זה לא אומר שאנחנו חברים.

ערן מהנהן בראשו בהבנה ובהסכמה. ביט.

ערן

תגידי תודה בשמי לאנשים שלך.

יסמין מהנהנת לחיוב תוך שהיא מנסה להתחמק ממבטו של ערן. ביט. ערן מתנתק ממנה. לפתע במרחק מה מהם נשמעות צעקות. הם מפנים את מבטם ורואים את אחד מאנשיו של לבנה מצליח להשתחרר. תאמר שנמצא בקרבתו מתנפל עליו והם מתחילים להיאבק. ידו של תאמר על התחתונה ונראה שהוא עומד להפסיד בקרב.

ערן

[ספק לעצמו]

נו באמת, זה נהיה ממש מביך.

הוא מתנתק מיסמין וניגש לעזור לתאמר. הוא תופס את התוקף ומכניס לו סנוקרת אדירה. התוקף עף לאחור ונופל מובס.

תאמר

מה אתה מתערב? אה? אני ביקשתי ממך להתערב?

ערן

אולי פעם אחת תגידי תודה במקום לילל?

תאמר

יהודי כלב אתה לא אמור ללכת מפה כבר? תצא לי כבר מהחיים ותעזוב אותי בשקט.

ערן

[כלאחר ייאוש]

יא אלוהים.

ערן מתחיל להתרחק מתאמר והולך לכיוון המסוק.

תאמר

[קורא אחריו]

תלך, תלך. איך אומרים היהודים? ברוך שפטרנו.

ערן עולה על המסוק. לבנה ואישתו ישובים כפותים מאחור. ערן מביט ביסמין שמחזירה לו מבט עורג. המסוק ממריא. יסמין חוזרת לעיסוקיה ומכניסה ציוד לבגאג' המכונית כששפת גופה אומרת תיסכול. ביט. אנחנו עוברים לראות אותה מאחור. לפתע מגיע משב רוח עז מאחוריה שמעיף ומפזר את שיערה. היא פונה לאחור ורואה את ערן יורד מהמסוק שנחת בקירבתה. ערן ניגש אליה והם נפגשים בנשיקה אוהבת וארוכה. כל האנשים מסביב מתחילים לשרוק ולקרוא קריאות התלהבות.

ערן

את יודעת שהמרחק מתל-אביב לפה זה בסך הכל שעה
נסיעה? !

יסמין

כן? אני בטוחה שהאמא הפולנייה שלך תשמח אם תביא הביתה
ערבייה...ועוד פלסטינית.

ערן

הגיע הזמן שנתמודד גם עם הדברים האלה.

תאמר

[ספק לעצמו, תוך שהוא
ממשש את לסתו הדואבת]
וואלה יופי, רק זה היה חסר לנו.

ערן חוזר למסוק. המסוק ממריא ומתרחק.

99. פנים, יום, חדר ישיבות (ישראל)

רוזן יושב בראש שולחן ארוך אליו מסבים כ-15 קציני משטרה. הוא מנהל ישיבת עבודה.

רוזן

רבותי, סבב דיווחים. אהרון [תוך שהוא פונה לאחד המסובים]
מה קורה במחלק הסמים?

אהרון

בסך הכל במרחב אנחנו רואים ירידה דרס...

הוא משתתק למראה אשל, ערן ועוד מספר אנשים בלבוש אזרחי שנכנסים לחדר. ערן ניגש לרוזן.

ערן

ניצב עמוס רוזן, בשם מדינת ישראל וכוחות הביטחון, אתה
מה-זה עצור. אתה כל כך עצור שהאוויר עכשיו הרבה יותר נקי.

רוזן מסתכל על ערן במבט שוטם. שני אנשים ניגשים לרוזן ושמים עליו אזיקים תוך שהם
מקימים אותו מכיסאו. ערן פונה לצאת.

רוזן

[בלעג]

אז מה? עכשיו אתה יכול לחזור לצבא להגשים את החלום
שלך להיות גנרל גדול.

ערן מסתובב אליו. ביט.

תאמר
[באלם]

אחת...שתיים...שלוש.

שני הגיבורים פורצים לתוך הדירה.

101. יום, פנים, דירה

בתוך הדירה הערומה ישובים אל שולחן, עמוס בערמות כסף ואבקה לבנה, שלושה אנשים. תאמר וערן פורצים פנימה. השלושה מנתרים על רגליהם בבהלה ומתחילים לסגת לאחור תוך צעקות משני הצדדים.

שלושת הנוכחים

[בערבית ובעברית]

רגע, רגע, אל תירו, אל תירו, עצרו, עצרו.

ערן ותאמר

[בערבית ובעברית]

תרימו ידיים. ידיים למעלה. עצרו. לא לזוז. סתמו ת'פה. רדו על הרצפה. על הרצפה. על הברכיים. ידיים על הראש.

שלושת אנשי הסמים נכנעים ויורדים על ברכיהם כשידיהם על ראשם. ערן ניגש אליהם ושם אזיקים על ידיהם תוך שתאמר מחפה עליו בנישקו.

ערן

[לעצורים]

בשם מדינת ישראל והרשות הפלסטינית, אתם עצורים. זכותכם לשמור על שתיקה, זכותכם לעורך דין. פרטי או ציבורי...מי פה הישראלי?

אחד העצורים מרים את ידו.

עצור

[בעברית]

אני.

ערן

[לעצור הישראלי]

בשם משטרת ישראל, אתה עצור. אני לוקח אותך איתי למעצר בשטח מדינת ישראל.

לפתע נפתחת אחת הדלתות הצדדיות ולחדר נכנס מחמוד [מפקדו של תאמר].

מחמוד

[לערן]

לא לא לא לא לא אתה פה בשטח של הרשות הפלסטינית. אין לך
 פה שום סמכות לקחת אותו מפה.

ערן

אבל הוא ישראלי.

מחמוד

לא מעניין אותי. אתה אין לך שום סמכות פה.

לפתע מאותה דלת ממנה יצא מחמוד מופיע אשל.

אשל

[למחמוד]

לא אדוני. זה כוח שיטור משותף פה. יש לו [תוך שהוא מורה
 על ערן] את כל הסמכות בעולם לקחת אותו לשטח שלנו.

מחמוד

[בעצבים]

החוצפה שלכם ויהירות שלכם והזילזול שלכם עוברים כל
 גבול. אתם רוצים שאנחנו נעזור לכם לתפוס מבריחי סמים
 ואנחנו צריכים ישר להתייצב ולעזור לכם כמו ערבים טובים ? !
 אתם עוד חייבים פה כסף על כל הנזק שהוא [תוך שהוא מורה
 על ערן] עשה.

כסטטיסטים שתפקידם הסתיים, קמים העצירים בנון שלנטיות על רגליהם ויוצאים מהחדר
 בניחותא מבלי שמישהו יפריע להם.

אשל

הסמים שנכנסים פה לשטח שלכם הם בעיה שלכם בדיוק כמו
 שזה הבעיה שלנו...

תאמר

[לערן]

בשטח אין סיכוי שהייתי נותן לך לעצור פה מישהו.

ערן

[בהבעה של "תעזבו אותי מכל השטויות האלה,

אני לא יודע מה אני עושה פה בכלל"]

כן, בטח, ברור, ברור.

ערן יוצא מהחדר כשהוא משאיר את אשל ומחמוד מתווכחים.

תאמר

[לערן תוך שהוא מנסה להשיג אותו]
 בואנה, לאן אתה הולך? אנחנו באמצע תירגול פה. בואנה
 איפה אתה בורח?

102. חוץ, יום, שטח בניינים חרב

ערן יוצא מהבניין החרב כשתאמר אחריו.

תאמר

בואנה, אינעל אבוכ...יא בן בליעל. לאן אתה הולך?

ערן

[ספק לעצמו, כלאחר יאוש]

אני הולך לים.

תאמר

למה, לא מספיק חשוב לך מה שקורה פה? אה? למה, כי
 אנחנו ערבים? מה יש אנחנו לא מספיק טובים בשבילך?

לפתע הטלפון שלו מצלצל. הוא עונה בחטף.

תאמר

הלו...[קולו מתרכז באחת] כן אימאן אהובתי.

ערן מעווה את פניו בהבעה של "וואי איזה נודניקית".

תאמר

כן היום אני יהיה מקסימום בחמש בבית. כן, כן, אני מבטיח.
 היום מקסימום בחמש.

ערן

[תוך שהוא מעווה את פניו
 בהבעה של "איזה פראיר"]

פףפףפף.

לפתע מצלצל הטלפון של ערן. ערן עונה בחטף.

ערן

כן...[קולט מי זה וקולו מתרכז באחת] כן יסמין...כן היום
 אנחנו נוסעים לתל-אביב לעשות שופינג. כן, כן, הבטחתי, אני
 זוכר.

תאמר מסתכל עליו במבט של הזדהות.

ערן

אני יבוא לקחת אותך מקסימום בחמש. מקסימום בחמש אני
אצלך. כן, כן מתוקה שלי, כן חמודה שלי. להתראות יפה שלי.
ביי. נשיקות.

הם מגיעים לרכבם ונכנסים לתוכו. תאמר מסתכל על ערן בתוכחה.

ערן

מה?

תאמר

בושה! ביט. בחורה פלסטינית טובה יוצאת עם ישראלי, ציוני
ויהודי. בושה!

ערן

באמת? מה, היא יוצאת עם שלושה אנשים?

תאמר מחזיר לו מבט של "לא מצחיק". ערן מחייך ומתניע.

ערן

תגיד, אתה מוכן להפסיק להיות ערבי דפוק? רד ממני כבר.

הם מתחילים לנסוע.

קאט ל -

103. חוץ, יום, דרכים

ל.ש. מכוניתם של ערן ותאמר נוסעת בדרכים. ערן נוהג. קולם של ערן ותאמר נשמע על הרקע
הזה ב-O.S.

תאמר

שים לב, אתה לא מעיז לצאת לי מהעיניים. אתה לא מתרחק
ממני, אתה לא הולך לשום מקום בלי לשאול אותי ואתה בטח
לא יורה בשום דבר בלי אישור...

ערן

[קוטע אותו]

תשמע לי טוב! זה משטרה משותפת. אתה צריך לשתף איתי
פעולה פה! אז מה אם זה שטח של ערבים? זה לא אומר...

תאמר

בדיוק ככה! פה הערבים קובעים!

ערן

אתה והחברים הערכים שלך לא תגידו לשב"כ של מדינת
ישראל מה לעשות.

תאמר

[בפאתוס]

אווווו לשב"כ של מדינת ישראל, וואי וואי וואי...

מוסיקה מתגברת. מכוניתם של ערן ותאמר מתרחקת. פייד אוט תמונה וסאונד.

סוף.